

עבדה ורה פרה אבות פ ה
הריות פו ג סכוס פ ע ג

סודא חמישה קדשים

ובחיים פיה א

כל הרכותם שנתבחו שלא לשמן
כשרים אלא שלא עלו לבעלוק משם
חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת
הפסח בתבנו וחטאת בכל וזן
ו אליעזר או את המאשם הפסח
בזמן החטאת והאשם בכל וזן
זכר אליעזר חטאת זאה על חט
ואשם זאה על חטאת פסחה שלא
לשמה את אשם פסח שלא לשמן
1 יוסה בן חווי או חנישחתי
לשם פסח לשם חטאת פסחין
שמעון אחי עזריה או שמעון לשם
גבנה מן כשרין לשם נמוך מן
פסחין 2 כיצד קדש שיר קדשים
ש שמעון לשם קדשים קלים פסחין
קדשים קלים שמעון לשם קדש
קדשים כשרים תבכו והמעשר
שמעון לשם שלמים שמעון
לשם בכור לשם מעשר פסחין 3

הפסח שמעון שחית שחית בארבעה עשר
שלא לשמן ו הושע נכשד באילו
נישחט בשלשה עשר בן בתיה פוסל
באילו נשחט בן הערבים יצו שמעון
בן עמי מקובל אם מפי שנינים ושנים

תקן ביום שהושבו ו אליעזר בן
עזריה כישתן של הרכות פסחין
שנתבחו שלא לשמן כשרים אלא
שלא עלו לבעלים משם חטאת
מן הפסח ומן החטאת לאהוסק
בן עמי אלא העולה וראהו לו
חכמה ה הפסח החטאת שמעון
שלא לשמן קבל חילוק חזק שלא
לשמן או לשמן ושלא לשמן או שלא
לשמן ולשמן פסחין כיצד לשמן
ושלא לשמן לשם פסח ולשם שלמים
שלא לשמן לשמן לשם שלמים השם
פסח 1 שחית נכשד בארבעה
עשרים בשחית בקיבול בזה הל
תבדוקו ו שמעון נכשד בחילוק
שמעון או אפסד שלא שחית
שלא קבלה ושלא חזקה אבל אפסד
שלא חזקה ושחית בעד חמורה
וחזקו אלעזר או את המעלה
במקום שחית עירך להלך המושב
פוסלת במקום שאין עירך להלך
אין המושב פוסלת

פר ב הל ו
כל הרכות שקבל בן חווי או את טבל
הם מחוסר בנים מחוסר כפורים
ושלא מחוץ תים חזלים ערל ומשא
יושב עומד ביום על גבי כליס על
גבי בהמה על גבי רגלי חבירו פסל
קבל בשמאל פסלו שמעון נכשד
נשפך על הרצפה ואספו פסל פסל

11

2

3

על בני הכבש שלא כונת היסוד
 נתן את הנתון למען למען את
 הנתון למען למען את הנתונים
 בפנים בחוץ את הנתונים בחוץ
 בפנים פסול ואין בוכות ב הפוחט
 את הזבח לזרק וזמו בחוץ להקטיר
 אמוריו בחוץ לאוכל בשחו בחוץ או
 כחית מבשרו בחוץ או לאכל כחית
 מעור האלה בחוץ פסול ואין בוכות
 לזרוק כחית למחר או מקצת
 זמו למחר להקטיר אמוריו למחר
 או מקצת אמוריו למחר לאכל בשחו
 למחר או כחית מבשרו למחר או
 לאוכל כחית מעור האלה למחר פסול
 וחייבין עליו כרת וזה הכלל
 השוחט המקביל המעלה והזרק לאכל
 וזה שזכו לאכל להקטיר וזה שזכו
 להקטיר חוץ למקומו פסול ואין בו
 כרת חוץ לזמן פגול וחייבין עליו
 כרת גלגל שפקד המותר במעומו
 ה כרת קרב המותר במעומו
 שחט בשותקה וקרב חוץ חוץ
 חוץ לזמן או ששחטן חוץ לזמן
 וקרב חוץ חוץ בשותקה או שש
 ששחט וקרב חוץ חוץ חוץ לזמן
 והוא שקרב המותר במעומו ו
 כרת לאקרב המותר במעומו שחט
 חוץ למקומו וקרב חוץ חוץ חוץ
 לזמן או ששחט חוץ לזמן וקרב
 חוץ חוץ חוץ למקומו או ששחט

אם קרב
 אמוריו בחוץ

וקרב חוץ חוץ חוץ למקומו הפסול
 והשחט ששחטן שלא לשחט חוץ
 חוץ חוץ חוץ חוץ לזמן או ששחט
 חוץ לזמן וקרב חוץ חוץ חוץ
 לשחטן או ששחטן וקרב חוץ חוץ
 שלא לשחטן והוא המותר שלא
 קרב המותר במעומו ו לאכל כרת
 בחוץ כחית למחר כחית למחר כרת
 בחוץ כחית וזת בחוץ כחית וזת
 למחר כחית וזת למחר כחית וזת
 למחר כחית וזת בחוץ פסול ואין בו
 כרת ו זה צד ההורה וההכלל אם
 מה שבת הזמן קדמה למחשבת
 המקום פגול וחייבין עליו כרת אם
 מה שבת המקום קדמה למחשבת
 הזמן פסול ואין בו כרת וחובב אדם
 והורה פסול ואין בו כרת לאכל בחוץ
 וזת בשחו שאין אכילה והקטירה מותר
 מיני טהור פגול ה ה
 כל הפסולים ששחטו
 שחטו כשירה שהשחטו כשירה
 בידים בידים וצדדים אפילו בקודש
 קדשים ובלבד שלא יהא טמאים
 מצעים בבשר לפיכך הן פסולין מזה
 במחשבתו וכלם שקבלו את הדם
 חוץ לזמן חוץ למקומו אם יש בהם
 הנפש יחוד הבשר וקבל ב קרב
 הבשר ונתן לפסול חוץ לבשר קרב
 למעט ונתן לשעאל חוץ למעט קרב
 בכל קח שנתקבל חוץ חוץ לזמן

5

III

2

סגס

משפך מן הקל על הדיעה ואספו
 נשך נתט על צדי הכבש שלא נטע
 היסוד נתן את הדיעה לנטע למען
 את הדיעה למען למען את הדיעה
 בפנים בחוץ ואת הדיעה בחוץ אם
 יש דם הנפש מחוץ הכשר וקבל
 ג השוחט את הקרבן לאכל דבר
 שאין דרכו לאכל להקטיר דבר
 שאין דרכו להקטיר כשרי אלו
 פוסל לאכל דבר שדרכו לאכל להקטיר
 דבר שדרכו להקטיר פחות מכות
 כשר לאכל בחייו וית להקטיר בחייו
 וית להקטיר בחייו כשר שאין
 אכילה וקטירה מיעוטין ד
 השוחט את הקרבן לאכל כותב מן הדיעה
 מן הדוטה מן הקופה מן האיל מן
 העצמות מן הדמים מן הקרניים
 מן העלפים כשר אין חייבין עליהן
 משם פוגע נותר וטמא ה השוחט
 את המוקד עין לאכל שלל או שלמה
 בחוץ לאפיל המוקד קרן בפנים לאכל
 בינתן בחוץ לאפיל חלב מוקדשין
 הדיעה חוץ אקומובין עליהם משם
 פוגע נותר וטמא ו שחטו על
 סנת להנח את זמרו או אמרתי
 למחר או להיציא בחוץ ויהיה
 פוסל חובב מכשרין שחטו על סנת
 לזמן על צדי הכבש שלא נטע היסוד
 לזמן את הדיעה למען למען את
 הדיעה למען למען את הדיעה

בפנים בחוץ ואת הדיעה בחוץ
 בפנים שיאכלהו טמאין שקרין
 שקרין טמאין טמאין טמאין
 ערלים שקרין טמאין ערלים לזמן
 ערמות הפסח לאכל מיעוט
 לעובד זרים פסולין כשר שאין
 המושבה פוסלת אל אחוץ לזמן
 חוץ למקומו הפסח וחטאת
 שלא לשמן פרו הו
 בית שמי אם כל המזבחים
 על מזבח החיטין שניתן למען
 אחת כפר וחטאת שתי מכות
 בית היל אם את חטאת שניתנה
 מכות אחת כפר לפיך אפיק
 את הראשונה כמקנה והשנייה
 חוץ לזמן כפר על את הראשונה
 חוץ לזמן ואת השנייה חוץ
 למקומו פוסל חייבין עלו כותב
 ב להדיעה על גבי הפסח
 שאם חיסר אחת מן המכות
 כאילו לא כפר לפיך אפיק אפיק
 כתיקו ואת של אפיקו פוסל
 איזו כרת ג אילו זכרים
 שאין חייבין עליהם משם פוגע
 הקורין חובבין והקטורת השחט
 בפנים ומכות כותב משיח ומכות
 חובבין חובבין חובבין חובבין
 בפני ענין דבר מאור חובבין
 את חובבין עם חובבין לזמן של
 מיעוטין שמעון אף אין חייבין

עליו

פרה הל

אי זה הוא מקורן של זבחין קדשים
קדשים שהייתן בעפן פרי ושערי
שלום הכפרים שהייתן בעפן
וקרבנות כלל שרת בעפן והם
טעון היתה על בין הפרים ועל הפרות
ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן
מעבדת שריהם הנה שותף עליו
מעבדי של מזבח המזבח אם לא טען
לא עבד ב פרים והני שותפיו
ושערי הכפרים שהייתן בעפן
וקרבנות כלל שרת בעפן והם
טעון היתה על הפרות והזבח
הזהב ומנה אחת מהן מעבדת שרי
הם הנה שותף עליו מעבדי של
מזבח המזבח אם לא טען לא עבד
אילו לא לנשפך בבית הדשן
ג הטאות עבד והשדד אלוהן
הטאות העבד שיעדי ראשי הושים
השלמות שהייתן בעפן קים
רמן כלל שרת בעפן והזבח טעון
אנבענתות על ארבע קריתים
עלה כבש ופנה לטב באלו לקרן
דומות מה חית מונחית עפנות
עפנות מעבדות מעבדות דומות
שיריהם הנה שותף עליו שריהם
ותוליים לפנים מן הקלעים לזכור
בהנהגה כל מאכליו ויליה ער
חנות ו העולה קדש קדשים

עלה משם פתח מאר או חייבין
עלה משם פתח שדה האשם ממנו
ולמשו מתירין בין לארס בין
לזבח חייבין עלן משם פתח ו
העולה ממנו ומנו ושדה למזבח
ועלה לזכרים עולת העוף זמיה
מנו ושדה למזבח הטאות העוף
זמיה ממנו ושדה לזכרים פרו
המשפין ושערין המשפין
המזבח המזבח לקרב
המזבח המזבח על מזבח
המזבח המזבח על המזבח עליו
המזבח המזבח המזבח אם
המזבח המזבח משם פתח
המזבח המזבח שותפיו ממנו
המזבח המזבח שותפיו זכרים
המזבח המזבח שותפיו משם פתח
המזבח המזבח שותפיו משם
המזבח המזבח שותפיו שמעון
המזבח המזבח שותפיו אכל טען
המזבח המזבח שותפיו אן
המזבח המזבח שותפיו טען ו
משם ששה זכרים הנה מזבח המשם
הנהגה המשם ששים לטם
הנהגה המשם טאות ואשם לשם
הנהגה המשם אמת מן טאות
בלי לטם אחר מכל אילו בשם
שהנהגה משם שותפיו המזבח
הנהגה אלא אחר העבד ו

שחיטתה בנפון וקבל דמה בכלי
 שרת בנפון דמן טעון שתיס
 מעות שהן ארבע וטעונה הפ
 הפשט וניתוח וכליל לאשים ה
 זבחי שלימי עבוד ואשמות אילו
 הן אשמות אשם בגילת אשם מ
 מעילות אשם טפחה חרפה אשם
 נזיר אשם מצורע ואשם פליי שחי
 שחיטתן בנפון וקבל דמן בכלי
 שרת בנפון דמן טעון שתי מעות
 שהן ארבע ואכלים לפנין מן הקלעים
 לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה
 עד חצות ו היתה ואיל גזיר
 קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
 בעודה ודמן טעון שתי מעות שהן
 ארבע ואכלים בכל העיר לכל ארון
 בכל מאכל ליום ולילה עד חצות
 המזבח מהן בירטא בהן אלא שהמזבח
 מאכל לכהנים לבשיתן לבניהן ולע
 העבדיהם ו שלמים קדשים
 קלים שחיטתן בכל מקום בעודה
 ודמן טעון שתי מעות שהן ארבע
 ואכלים בכל העיר לכל ארון בכל
 מאכל לשני ימים ולילה אחד המזבח
 מהן בירטא בהן אלא שהמזבח
 מאכל לכהנים לבשיתן לבניהן
 ולעבדיהם ה הבכור והמעשר
 והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל
 מקום בעודה ודמן טעון מענה

אחת בלבד שחיטתה בנפון וקבל
 שינה באכילתו הבכור מאכל לכהנים
 והמעשר לכל ארון ואכלים בכל העיר
 בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד
 הפסח אינו מאכל אלא לזכרי ארון
 מאכל אלא עד חצות אינו מאכל
 אלא למעשר ואלא עילי

ואינו
 מאכל

פרו הלח

קדשי קדשין שחיטתן בירטא שהם
 המזבח ויוסי א כאילו שחיטתן בנפון
 ו היתה בירטא יום מן עיר המזבח
 ולקפון בנפון מן עיר המזבח ליום
 ביום המעלות והן נקראות בכל מקום
 בעודה ואכלות לפנין מן הקלעים
 לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה
 עד חצות ה חטאת העוף היתה
 נגשת על קרן דרומית מערבית בכל
 מקום היתה נשירה אלא שהיה קדש
 השלשה דברים היתה אותה הקדש
 משמשת למטען ושלשה מלמען
 מלמטען חטאת העוף חטאת ושלשה
 חס מלמען נסח המים והיו חטאת
 העוף חטאת ארבה במזבח ג כל
 העליון למזבח עליון דרך ימין ומקדש
 חודו דרך שמאל חוץ מן העולה
 לשלשה דברים אילו שהיו עליהם
 חודו לקב ד חטאת העוף מלמען
 היתה נגשת היה מולק את ראשו
 ממולי ערפה ואינו מבריל ומזבחה

עלתה ענת שמלךך שמיצה רמן
 לכל דבר שדרכו לאכל להקטר
 ובר שדרכו להקטר חוץ למקומו
 פסל ואין ברכות חוץ לומט פיפול
 ותיצן על חסות וכלב שיקור הממר
 במיעותה יביט קרב המתר כמ
 בקצותו מליך בשתקה מליצה הדם
 חוץ למט או שמליך חוץ למנו מיעה
 הדם שעתה סה או שמליך מייעותה
 חוץ למנו והחיה שקרב המתר כמ
 במיעותה יביט קרב המתר
 במיעותה שמליך חוץ למקומו מליצה
 הדם חוץ למנו או שמליך חוץ למנו
 מליצה הדם חוץ למקומו חטאת
 הענת שמלךך שלא לשמה מיעה
 וציה חוץ למנו או שמליך חוץ
 למנו שמיעותה שלא לשמה זה
 חטא שלא קרב המתר במיעותה
 כמ לכל כמות חוץ כמות למח
 כמות למח כמות בחוץ כחלי צית
 למח כמות צית למח כחיעות
 בחוץ פסול חוץ כמות יב צה
 היה חטאת הכלל אם כמות שבת קולן
 קדמה למח שבת קולן פניו מ
 וחייב עליו כמות אם כחשבת
 השקום קדמה למח שבת קולן
 פסל ואין ברכות חוץ למנו זה חוץ
 פסל ואין ברכות לאכל כחיעות
 להקטר כחיעות חוץ למנו שחין

על קיר המזבח שירי הדם הזה
 מתמצה על היסוד אין למזבח
 אלא זמה וסלה לכהנים ה
 עולת העוף כיער הזרה נשפת
 עלה בכבש ופנה לסנד בא לוקח
 חומית מזרחית הזה מליך אהב
 ראשה ממל שרפה ומכרל ושנה
 את דמה על קיר המזבח ועל את
 הראשון והקין את מלוקתו חל
 אלמזבח ספנו במלות חוקו עליו
 האישים ו כאלו לגנות הסס
 את המזבח את חומיעה ואת כס
 מעים היצאן עינים וחטיבין
 לכתרשן שיפע לא קרבאתם
 הבדיל כשר ספנו במלות חוקו
 על בני האישים לאסור
 לא את המזבח לא את חוץ
 ולא את בני מעים החובאן עין
 לא ספנו במלות כ ששנה זה
 מאחר שמיצה המטה שפנה
 הבדיל בחטאת ולא היבדיל
 בעולה פסל מיעה דם חוץ
 לא מיעה דם חוץ פסלה דם חוץ
 ולא מיעה דם חוץ כשיריה
 חטאת העוף שמלךך שלא
 לשמה מיעה דמה שלא לשמה
 או לשמה שלא לשמה או שלא
 לשמה לשמה פסלה עולת העוף
 כשיחה וכלבד שלא עלת לבעים
 ו אחר חטאת העוף ואחר

ורעו עד שישמאכו ויאכלו בנכור
 ובמעשר הכל יכלין להיתעב חוץ
 מן החטאות וכן האש ג אש
 שתתעב בשלמים ושמעון א שניהם
 שניהם ישחטו בנפון ויאכלו סומר
 גטבון ואלו אין מביאין קדשים
 לבית הפסול ו מתעבבו חתיכות
 בחתיכות קדשים קדשים בקדשים
 קלים התכלים ליום אחד בנאכלים
 לשתי ימים יאכלו כחמור שבתו ה
 איברי חטאת שמתעבבו באיברי
 העולה ו אשקוד ו וכן לעולה וראו
 אני את בשר חטאת ימנע פאילו
 הן עינים חכמ ונתעבב צרות וראו
 לבית השחיפה ה איברים פאילים
 בעל מומין ו אענה או קרב ראש
 אחד קדשו בלהאשין כעני של אחד
 שלאוי קדשו בל הכרעים וחכמא
 אפילו קדשו כולם חוץ מאחד מן
 יטא לבית השחיפה ו וס שנתעבב
 במים אם יש בו מראת דם בשר נתעבב
 בין ואין אגט פאילו קטאמים
 נתעבב בדם בחמה או בדם חומץ
 ואין אותו כאלו הוא מים ומה
 א אין דם טבעלים ה נתעבב בדם
 פסולין וסוף לאמה בדם פסולין
 וסוף לאמה וסוף לבשר אטא
 ממין וסוף בשר ט וס בדם בעלי
 מומין וסוף לאמה כוס במוסות

שהיא מטמא במגע תמישא שחיתה
 מערות טריפתה מטמאתה נבלת
 העוף שאינה מטמא במגע תמישא
 אינו דין שמהיא שחיתה מערות
 טריפתה מטמאתה נדה כיצנו בשחיתה
 שהיא מכל שרתה לאכלה מערות
 טריפתה מטמאתה את מלקחה
 שהיא מכל שרתה לאכלה מערות
 טריפתה מטמאתה ו יוסה או
 ויהי נבלת הבחמה שחיתה ו
 מערות אכל לא מלקחה
 פל ת היל ו
 בלחובים שנתעבבו בחטאות
 מיתות או בשח הניסקל אפילו אחד
 ברובי מות פלים מתעבבו בשח
 שנתעבבו עבירה שחמית את האדם
 על פי עת אחר או על פי העלם במגע
 תמיד עבירה עת תבעד ואתון
 תמחור ובלאם וטריפה וראו
 חפן דעו עד שישמאכו ויאכלו
 כביאבולי תלה שסוף מאות המין
 נתעבבו בחלין ומימין וסוף בחלין
 לעיני אמות המין ב קדשים בדם
 מין מנינו והקרב לטם מה שהוא
 קדשים בקדשים מין בשאית מינו
 ורעו עד שישמאכו ויאכלו וביא
 בשר חמה שבתו ממין זה הושי
 חמה שבתו ממין זה חפסיד חמה
 שבתו נתעבבו בנכור במעשר פלים

חטאת בלבד ואליעור א את האש
 שנ כחטאת באש י חטאת
 שוקב דמה בשני כוסות וטא אחד
 מהן לחוץ הפנימי נשר נכנס אחד
 מהן לפני ר יוסה הגלילי א מנשר
 בחיטון חת פוסלין א ר יוסה
 הגלילי מה באס במקום שהמחטא
 פוסלת בחוץ לא עשה את המטואר
 כהנא במקום שאין המחטא
 פוסלת בפנים אונודין שנגשה
 את המטואר כניכנס נכנס חפר
 אפ על פי שלא חפר פסל ד ר יעור
 ר שמיעון א ער שיכפר ו יהודה
 א אם היכנס שנגבש כל הדמים
 הפסולין שניתנו על גבי המזבח
 לא הריעה היצו אלא על הטמא
 שהיצו מרעה על הטמא ואינו
 מרעה על היצו פ ט
 הל ט המזבח מקד שאת
 הראוי לו ר ודשע א כל הראוי
 לאישים אם עלה לאירד שנ על
 מוקדה מה עלה שהיא ראוייה
 לאישים אם עלת לא תרד א תכל
 רב שהיא ראוי לאישים אם עלה
 לאירד ב רבן גלילי א כל הראוי
 למזבח אם עלה לאירד שנ היא
 העולה על מוקדה על המזבח מה עלה
 שהיא ראוייה למזבח אם עלת לא
 תרד א תכל רבן שהיא ראוי למזבח

אלעור א קרב כוס אחד יקדו כל
 הכוסות וחכא אפילו קדו כלם
 חוץ מאחד מהן ישפר לאמה ט
 היתבן יצו שנית ערבו בניתבן
 למען ו אלעור א יט למען וזאה
 אני את התחומים למען באילתו
 מים וחוד ויט יצו וחכא א
 ישפכו לאמה אם לא מלך ונתן
 כשר יא היתבן מענה אחת
 שנית ערבו בניתבן מתנה אחת
 יתנו מתנה אחת מתן ארבע בלשן
 ארבע יתנו מתן ארבע מתן ארבע
 במתנה אחת ר אלעור א יתנו
 מתן ארבעו יהושע א יתנו מתנה
 אחת א ר אלעור ודו האעור
 על בלתי ער א ר יהושע ודו הא
 עור על בל תוסף א ר אלעור
 לא תוסף בל תוסף א לא כשהיא עמו
 א ר יהושע לא תוסף בלתי ער
 א לא כשהיא עמו ועוד אמר יהושע
 כשנתמה ערמה על בל תוסף וע
 ונשית בידך כשהאנתמה ערמה
 על בלתי ער א עשה בידך ע
 היתבן בפנים שנית ערבו בניתבן
 חוץ ושפכו לאמה נטב חוץ חוד
 ותן בפנים כשר בפנים חוץ ותן
 בחוץ ר עקיבה פוסל חכא מנשר
 שר עקבה א כל דמים שנגבשו
 לפר סהרל פסולין וחכא א ר הט

קדשים ובשר קדשים קלים מותר
 העומר ושתי הלחם הלחם הפנים
 ושירי מצות הקטורת העומר
 שבאשר הכבשים השער שבזבן
 המשיס העצמות והגידים והקרנים
 והעלפים בזמן שהן מחוברין עליו
 שבו והקטור הסוד אתה ה' המזבח
 פירו לאמרו שבו וצוית עלותך
 הבשר והדם על מזבח לי ארץ ט
 וכלם שפקעו מעל גבי המזבח לא
 נחור וכן מילת שפקעה מעל גבי
 המזבח איברים שפקעו מעל גבי
 המזבח קודם לחיות נחור ומצוין
 בהן לאמר חיות לא נחור ואין
 מצליחין ה' כשם שהמזבח
 מקדש את הארץ לכן הבשר מקדש
 את הארץ לכן כשם שהבשר מקדש
 מקדשים את הארץ לכן ה' לים
 מקדשים את הלחם ומידות ה' בשר
 מקדש את הבשר ולא מידות הבשר
 מקדשות אתה לחלבי קודש שנתק
 אך עשירין הן מעין מלאכה
 שהן עשירין הן שלמים מקדשים
 ואם לאו אין מקדשים כולן אין
 מקדשים אלא בקודש
 פ' י' ה' ח
 כל העיר מחבירו קודם את חבירו
 התמידין קודמין למוספין מוספ

אם עלה לאחד ג' איזבן ודבר
 רבן מליש לזביר הושעאלא
 הדם והנסכים שזבן מליש א' לא
 ידור והושעאלו ידורו שמעון
 או הובח בשר והנסכים פסולין
 הנסכים כשירין והובח פסול אפילו
 זה והה פסול הובח לאחד הנסכים
 ידור ה' אלו אם עלה אחדותו
 והירצא והטלאו ושני שחט חזן
 לזמן חזין למקומו ושקיבלו פסולין
 ודקו את דמיו י' יהודה או שני שחטה
 בלילה שני שפך דמיו שירצא חזן
 לקלעים אם עלת תדור שמעון אם
 לאתד שהיא פסולה בקודש שדבי
 שמעון אוכל פסולה בקודש שהן
 שהקודש מקבלי לאתה פסולה בקודש
 אין הקודש מקבלי ו' אלו לאתה
 פסולין בקודש הרובע והמזבוע וה
 המוקד והמזבוע והמתן המזבוע
 והמלאים והעריפה וירצא חזן
 ובצ' מומין ו' עקבה מכשר בצ' ע
 מומין ו' חנוכה סגן הקנים או
 דחה היה אבא אתבועי מומין מעל
 בהמזבח ו' כשם שאם עלה לא
 ידור כך אם ידור לא יעלו וכלם
 שגלו חיים בראש המזבח ידור עולה
 שעלת חיה בראש המזבח מרד שחטה
 בראש המזבח ופשיט ונתח במקומו
 ה' אלו אם עלה אחד בשר קדש

אין בלי הלחם
 מקדשות
 את הבשר

השבת קודמין למוספי ראש חודש
מוספי ראש חודש קודמים למוספי
יום טוב של ראש השנה שנמלט
עולת הבקר אשר לעולת התמיד
תמיד את אלה ב כל המקודש
מחבירו קודם את חבירו ודע חטאת
קודם לזם עולה מפני שהיא מרצה
אברה עולה קודמין לאמורי חטאת
מפני שהן כלי לאישים חטאת
קודמת לאישים מפני שזוהי מתן
על ארבע קדוה על היסוד אשר
קודם לעדה ואילו מפני שהיא
קודש קדש שים התורה ואילו נוד
קודמין לשלמים מפני שהן נאכלים
ליום אחד וטעונים ליום שלמים
קודמין לבכור מפני שהן טעונות
מתן ארבע עשרה נוסכים ותענית
תחושוק ג ובכור קודם לעצור
מפני שהדשהו מרחם ונאכל לכהנים
המציעו קודם לעופות מפני שהיא
זבח השן בן קדשי קדשים דמיו
ואמרו ד העופות קודמין
למנחות מפני שהן מיני זמים מנחת
חטא קודמת למנחות טרפה מפני
שהיא באה על חטא חטאת הערת
קודמת לעולת הערת וכן בהקדש
ה כל חטאת שבתורה קודמת
לאשמות חוץ מאשם מצידע

מפני שהיא באה על הכשר בלה
האשמות שבתורה באים בני שמים
באים בכסף שקלים חוץ מאשם
מיד האשם מצידע שהן באין בני
שמים ואינו באים בכסף שקלים
ו בשם שהן קודמין בהקדשות
כן קודמין באכילתן שלמים שלאשם
שלמים שלום של אשם קודמין
שלמים שלאשם חטאת ואשם
שלמים שלאשם קודמין דבר נאמר
חטאת חטאת קודמת מפני שהיא
קודש קדשים ו וכלם הכהנים
רשמים לשנות באכילתן לאכלן עלמים
ושלוקים מבשרין לתת לתוכן גבלי
תרוח דברי שיעון ומאור דב
לאיתן לתוכן גבלי תרומה שלא יבאו
את התרומה לירי פסול ח ארבע
אם לא יענה שכן שהוא מתוקב
בעדה אין את עירך לשאול מה
היא אלא מתוך ריקני מנחות ויש
לת שכן שלקיעות אס לאית שכן
שהוא ניקן על בני האשים אין זאת
עירך לשאול מה הוא אלא מתוך
ריקני מנחות כהנים ומנחות כהן
משוח שאין מתעבין שכן שרפון
אמתני בין שכן פי יא
הל ח דם חטאת שטמן על
הבג הרי זה טעון כבוד אף על
פי שאין הבתב מדבר אלא במאכלות

כשם

כשם שקודמין בהקדבתן כן קודמין בכסילתן שלמים
שלמים ושלמים שלמים שלמים שלמים קודמין
שלמים שלמים חטאת ואשם שלמים שלמים קודמין
דבר נאמר חטאת חטאת קודמת מפני שהיא קדש
קדשים

שני במקום קדוש האכל אחד
 האכל אחד הפנימות טענות
 כיבוס טותות הטאות תורה אמת
 לכל הטאות ב טאות פסולת
 אין דמה טען כיבוס בין שהיה לו
 שעת הכשר ובין שלא היה לו
 שעת הכשר או זו היא שעת
 הכשר של סדר שמיטתו ושמיטת
 והו היא שלא היה לו שעת
 הכשר שמיטתו חוץ לזמנה
 וחיו למקומה ושקבל פסולת
 חזקו את רשע ג נט מן הענין
 על סגור אינו טען כיבוס מן
 הקדו ומן היסוד אינו טען כיבוס
 מיטתו על הריפתו ואספו אינו
 טען כיבוס אינו טען כיבוס אלא
 חס שמיטתו בכלי תורה להדיה
 ג נט על העור עי שלא חופשט
 אינו טען כיבוס משהחפשט טען
 כיבוס וזרירי תורה ו אעור חס
 את משהחפשט אינו טען כיבוס
 אינו טען כיבוס אלא מקום חס
 וזר שהא ראוי לקבל טומאה הוא
 לכיבוס ה אחד הבג אחד השק
 אחד העור טענים כיבוס הכיבוס
 במקום קדוש ושבתות כל חרש
 במקום קדוש זה חומר בחטאת
 מקדש קדשים ו בג שמיטת
 חוץ לקלעים נכנס ומכנסו במקום
 פרי יב ה

קדוש מטהא חוץ לקלעים קדונו
 נכנס ומכנסו במקום קדוש ו כל
 חרש שמיטתו חוץ לקלעים נכנס
 ושבתות במקום קדוש מטהא חוץ
 לקלעים נקבו נכנס ושבתות במקום
 קדוש ה בלי טענת שמיטת חוץ
 לקלעים נכנס ומחזקו ושבתות
 במקום קדוש מטהא חוץ לקלעים
 פחות נכנס ומחזקו ושבתות
 במקום קדוש ט אמת שמיטת
 בו אמת שמיטת לתוס רותח אמת
 קדש קדשים אמת קדש קדשים
 טענים מריקה ושטיפה ל שמיטת
 אמת קדש קדשים אינו טענות
 מריקה ושטיפה שבתות אמת
 ביטולו תחילתה ודגל ביטולו
 הדגל חס אע ומן אכילה מריקה
 ושטיפה מריקה כמריקת הכוס
 ושטיפה כשטיפת הכוס מריקה
 ושטיפה ביטולו השפוח והאספיה
 מצעילין בחמים י ביטולו
 קדשן וחולין אוקדו שני קדשים קדשים
 קלים אסו שבתות טענים קדשים
 נאמלים בחמורין אינו טענות
 מריקה ושטיפה ואינו פוסלן בג
 במצע וקיק שנגע בקדש וחתיכה
 בחתיכה לאכל הקדש ולא בחתיכה
 אסורין אינו אסור אלא מקום שנגע
 פרי יב ה

מימי לא ראיתי עוד ירמיהו לית
 השתופה צמי עקטה מדבריהם
 למדע שהמפשיט את הבכור
 ומצא טרפה שראותו הכהנים
 בערו וחכב אל לאראינו ואידי
 אלא תיעאלית השתופה ז פים
 המשתפן ושערוך הנשתפן קבוצן
 שהן נשתפן במצותן נשתפן בבית
 הדשן ומטמין בגדים אם אינן על
 נשתפן במצותן נשתפן בבית
 המדה ואיך מטמין בגדים ח הדי
 סבלים אותם במצותם יצאו האשונים
 חוץ לחומת העדה פדאחורנים לא
 יצאו האשונים מטמין בגדים
 והאחורנים איך מטמין בגדים עד
 שיצאו יצאו ואילו ואילו אלו ואילו
 מטמין בגדים י שמעון אילו ואילו
 איך מטמין בגדים עד שיצאו האש
 ברוך היתן הבשר איך השתפן מטמין
 בגדים פ' יג הל' ח
 השותט והמצלה בחוץ חייב על
 השותט חייב חייב עלה עליה יוסה
 הלילי א שותט בפנים והמצלה בחוץ
 חייב שותט בחוץ והמצלה בחוץ פטור
 שלא תעלה אל ארבע פסג אמה לו
 אף השותט בפנים והמצלה בחוץ
 כיוון שחורץ אופסלו ב טמא
 שאכל ברוך קודש שטמא וברוך קודש
 שחור חייב י יוסה הל' יא טמא

טבל הם ומחוסר כפתור איך
 חולקן בקדשין לאכל בעת אונן
 טבע ואינו מקריב חולקן לאכל
 בערב בעלי מומין קבוצן בקדש
 מומין עוברין חולקן ואוכלין
 אבל לא מקריבין כל שאינו ראוי
 לעבדה אדם חולקן בבשר כל שאין
 לובבשר אין לוב ערות אפילו טמא
 בשעת זריקת דמים וזוהר בשעת
 הקטר חלבים אינו חולקן בבשר
 שש המקריב את דם השלמים ואת
 החלב מבני אהרן לו תהיה שוק
 המין למנה ב כל שלא נפדה
 המזבח בבשרה לא זכה הכהנים
 בעורה שש עולת האיש עולה שעלה
 לאיש ג עולה שתי שחטה
 שלא לשמה אף עלפי שלא עלת
 לבעלים עורה לכהנים אחר עולת
 האיש עורותיהן לכהנים י
 עורות קדשים קלים לבעלים עורות
 קדשים קדשים לכהנים קל וחומר
 מה אם עולה שלא זכה בשמה וכו'
 בעורה קדש שרי קדשים שזכו בשמה
 אינו דין שזכו בערבן אין למזבח
 מוכח שאין לו עור מכל מקום
 ה כל קדשים שאינם עבהו פסול
 קודם להפשטן אין עורותיהן
 לכהנים לאחר הפשטן עורותיהן
 לכהנים ו אם י חתנה סגן הכהנים

ואמר
 עולת
 האשה

קומיעה לתוסה והקריבה בחוץ חייב
 ו הקומיעה והלכותה שהקריב
 את אחד מהן בחוץ חייב ו אלו
 פטר עד שיקריב את השני אחד
 בפנים אחד בחוץ חייב שני בויכ
 לכות שהקריב את אחד מהן בחוץ
 חייב ו לעור פטר עד שיקריב את
 השני אחד בפנים ואחד בחוץ חייב
 הורק בקצת רמים בחוץ חייב ו
 לעור א את המנסך מיהח בחוץ
 בחוץ חייב ו נחמה א שרי הדם
 שהקריב בחוץ חייב ו המולק
 את העוף בפנים והעלה בחוץ חייב
 מלק בחוץ והעלה בחוץ פטר השוחט
 את העוף בפנים והעלה בחוץ פטר
 שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב
 נמי אורח הכשרו בפנים ופטר
 בחוץ ודך הכשרו בחוץ ופטר
 בפנים ו נקמה א בלשחייב עליו
 בחוץ חייב ו על בוראנו בפנים
 שהעלה בחוץ חוץ מה שחט בפנים
 והעלה בחוץ חייב ו חטאת שקיבל
 זמה בכוס אחד נתן בחוץ וחור
 ונתן בפנים בפנים וחור ונתן בחוץ
 חייב שכולו ראוי לזבא בפנים קיבל
 זמה בשני סוסות נתן שניהם בפנים
 פטר שניהן בחוץ חייב אחד
 בפנים ואחד בחוץ פטר אחד בחוץ
 ואחד בפנים חייב על החיצון וה

שאכל טהור חייב טמא שאכל טמא
 פטר שלא אכל אלא דבר טמא
 אמרו לו את טמא שאכל טהור כיוון
 שנגעו טהור וטהור שאכל טמא
 פטר שאינו חייב אלא על טמאת
 הנות ג חומר בפחיתו מעליה
 העליה מבשחיתו שה שחט
 להדיח חייב והמעלה להדיח פטר
 חומר בעליה שנים שאוחז בסכך
 בשחט פטרין אחד באבר והעליה
 חייבין העלה חור והעלה חור והעלה
 חייב על כל העליה והעליה דב ו
 שמעון ו חסדא איט חייב עד
 שהעלה ראש המזבח שמעון או
 אפילו העלה על השלע או על האבן
 חייב ה אחד קדשים כשרים אחד
 קדשים פסולים שהיה פסול בקודש
 והקריב בחוץ חייב המעלה כוית
 מן העלה מן האמורין בחוץ חייב
 הקדשין והלכות והדעות מנחור
 בהנים מכות כהן משוח מכות
 נסכים שהקריב מאות מתן בדיח
 בחוץ חייב ו לעור פטר עד שיקריב
 את כולו וכולן שהקריבן בפנים ושחט
 מתן כוית והקריבו בחוץ חייב ונתן
 שחט מכל שחט שהן והקריבן בחוץ
 פטר ה הקריב קדשים ואמריהו
 בחוץ חייב מנחה שלא נקלטה הק
 והקריבה בחוץ פטר קמינה ונתן

חקמוצו ביוצו קמיו ובעל הדיוצ
 יורה ארבע מלח או קמטוס
 לבונה פסל מפני שאמר הקומץ
 הייך והחסד פסול לאיזה הוא
 המע שקמיו פבור וחסד פן
 שקמיו בראש איננו עומד
 כיצד הוא עושה פוטט את אצבע
 אינו עתה על פסל זה הנה שמשו
 חיסד שמשו חסד לבונה פסל
 הקומץ את המכחה לאכל שדיה
 בחוצו או כמות משדיו בחוצ
 להקטיר קמיו בחוצ או כמות
 קמיו בחוצה וכן להקטיר בשאובה
 בחוצ אפילו בארבע אמות ד' לכל
 שידיו ולא יתחייב כמות שיהיה
 לעורר הקטיר קמיו בחוצה או
 בחוצה וכן לא יתחייב בחוצה
 לבונה חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד
 חסד פסל חסד פסל חסד פסל חסד

לומנו זה הוא שקמיו המעור כממנו
 ה כיצד לא קרב המעור כממנו
 קמיו חוצו למקומו עטבלו והילך
 והקטיר חוצו לומנו או שקמיו חוצו
 לומנו עטבלו והילך והקטיר חוצו
 למקומו או שקמיו עטבלו והילך
 והקטיר חוצו למקומו מן חות חותא
 ומי חות חותא שקמיו של אשמן
 עטבלו והילך והקטיר חוצו לומנו
 או שקמיו חוצו לומנו עטבלו והילך
 והקטיר חוצו של אשמן או שקמיו
 עטבלו והילך והקטיר חוצו של א
 לשמן חותא של אקרב המעור
 בחוצה ח' לאכל כמות בחוצו
 בחוצה כמות בחוצה למחר כמות בחוצו
 בחוצה ח' וכן בחוצה כחצו וית למחר
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו
 בחוצה ח' וית למחר כחצו וית בחוצו

נחמין עליו ברת להקטור לומר
 למחר ר יוסה או פיגל ואין ברת
 חכם או פיגל וחייבין עליו סרת
 אמרו לו מה שעת מן חכמה אם להם
 שהזבח דמו ופשוט ואומרו אחד
 ולבנה אינה מן המערה ב שחט
 שני כבשים לאכל אחת מן החלות
 למחר הקטור שני ברכים לאכל
 אחד מן הסדרים ר יוסה או אנתה
 החלה ואותו הסדר שחשב עליו
 פיגל וחייבין עליו ברת והשינו פסול
 ואין ברת וחכם או זה והה פיגל
 וחייבין עליו ברת משמאת אחת מן
 החלות או אחד מן הסדרים ר יוסה
 או שניהם וצאו לבית השדרפה
 שאין קרבן ציבור חלוק חכם או
 הטמא כטומאתו והמזוה לאכל
 ר המודה מפגל את הלחם והלחם
 אינו מפגל את התודה ביעד השוחט
 את המזוה לאכל מעט למחר היא
 והלחם מפגלין לאכל מן הלחם למחר
 הלחם מפגל והתורה אינה מפגלת
 ר הכבשים מפגלים את הלחם
 והלחם אינו מפגל את הכבשים כיעד
 השוחט את הכבשים לאכל מעט
 למחר הו והלחם מפגלים לאכל מן
 הלחם למחר הלחם מפגל וחכמים
 אינו מפגלין ה והזבח מפגל את
 הנסכים משקד שרבי רבי רמיא
 הנסכים אינו מפגלין את ההגדר

אכל
 אכל

מיעד השוחט את הזבח לאכל מעט
 למחר הוא יוסכו מפגלין להקריב
 נסכו למחר הנסכים מפגלין הזבח
 אינו מפגל ר פיגל בקומץ לא
 בלבנה בלבנה לא בקומץ ולא
 אפיגל וחייבין עליו ברת וחכם או
 אין בו ברת עד שיפגל את כל המתיר
 מודים חכם לו מאיר א במנחת חוטא
 ובמנחת קטאות שאם פיגל בקומץ שהוא
 פיגל וחייבין עליו ברת שהקומץ
 הוא מתיר ר שחט אחד מן הכ
 הכבשים לאכל שתי חלות למחר הו
 הקטור אחד מן הברכים לאכל שתי
 סדרים למחר ר מאיר או פיגל וחייבין
 עליו ברת וחכם או אין בו ברת עד
 שיפגל את כל המתיר שחט אחד
 מן הכבשים לאכל מעט למחר הוא
 פיגל וחייבין בשר לאכל מחבירו למחר
 שניהן כשירין פר ר הלוי
 הקומץ את המנחה לאכל דבר שאין
 דרכו לאכל והקטור דבר שאין דרכו
 להקטיר בשר ר אליעזר פוסל לאכל
 דבר שדרכו לאכל והקטור דבר
 שדרכו להקטיר פחות מכמות בשר
 לאכל כחייב זית להקטיר בחיוב זית
 בשר שאין אכילה והקטרה מעטות
 ר לא יצק לאכל לאפתו לא
 מלח לאהנות לאהוב ש או שפיתתן
 פיתים מדובות ולא משתן כשיריה
 ניתעב קומץ בהמין חביתו במינות

5

111

2

כהן ומשוח מינות נסכים בשירה
 ויהודה או מינות כהן משוח מינות
 נסכים פסולה שחוב בלילה רבה היום
 בולנות וזמן ג שבת מינות
 שלא מקמינו ויתעברו וזו האם
 יכל לקמוץ וזו בפני ענימה וזו בפני
 ענימה כשירות ואם לאו פסולות
 קומץ שנית עוב במינה שלא מקמינה
 לא יקטור ואם היקטור זו שנתקמה
 עלת לעלים זה שלא מקמינה לא
 עלת לעלים ניתעב קומינה בשירה
 או בשירה של חדרתה לא יקטור
 ואם הקטור עלת לעלים ד משלא
 קומץ והקרים היצין מרנה האץ
 היצין מרנה יצאו הקרים אוקרעין
 מרנה שהעין מרנה על השמא
 ואינו מרנה עלה וזו ה משמו
 שירה משורפו שירה אבדו שירה
 כמותו אליעזר בשירה וכמידת
 ויהו שער פסולה שלא בלי שרת
 פסולה ו שמעון מכשיר הקטור
 קומינה פעמים בשירה ו הקומץ
 מעונה מעוב את רובו עישרון מע
 מעונה מעוב את רובו היין מעונה
 מעוב את רובו השמן מעונה מעוב
 את רובו הסולת והשמן מעובין זה
 את זה הקומץ והלבו זה מעובין זה
 את זה ו שני שיעורים הכפורים
 מעובים זה את זה שני כשיעור
 מעובים זה את זה שתי חלות מעובים

זה את זה שני סודים מעובים זה את
 זה שני כוונות מעובים זה את זה
 הסודים והכוונות מעובים זה את
 זה ו שני מינים שבנוי שלשה
 שבפיה ארבעה שבפיה ארבעה
 שבליב ארבעה שבמיצוה מעובים
 זה את זה שבעה חיות שבפיה מעובות
 זה את זה שבעה חיות שעל בין הדסים
 שעל הפרכת שעל מזבח הזהב מעובות
 זה את זה ט שבעה קומינה
 מעובין זה את זה שבעה נרות
 מעובין זה את זה שתי פרשות שב
 שבמזוזה מעובות זה את זה אפילו
 כתב אחד מעובין ארבע פרשות
 שבתפילים מעובות זה את זה אפילו
 כתב אחד מעובין ארבע עשרות
 מעובות זה את זה שבארבעת מענה
 אחת ושמעון אום ארבעתן ארבע
 מינות פ ד הל ט
 התבלת אינה מעובת את
 הלבו הלבו אינו מעוב את התבלת
 תפילה שלח אינה מעובת של ראש
 ושל ראש אינה מעובת שלח הקול
 והשמן אינו מעובין את היין ולא
 היין מעובין המתנות שעל מזבח
 החיטין מעובות זה את זה ב
 הפרים והאילים והכבשים אינו
 מעובים זה את זה ו שמעון אום
 אם היה להן פרים ולא היה להן נס
 נסכים עבאו פה אחד ונסכו ואל

יקבו

יקדו כולם בלא נכבים ג הפר
 והאילו הכבשים והשעיר אינן
 מעכבין את הלחם ולא הלחם מעכבין
 הלחם מעכב את הכבשים והכבשים
 אינן מעכבין את הלחם דברי ר
 עקיבה א"ר שמעון בן גונס לאבי
 אלא כבשים מעכבים את הלחם והלחם
 אינו מעכב את הכבשים שכן מצונו
 שכשהיו ישר במדבר את בני עמ
 קרבו כבשים בלא לחם אתן יקדו
 כבשים בלא לחם ד א"ר שמעון
 ה"ל כדבריו בן גונס אמר איך ה"ל
 כדבריו שכל האמור בחומש פיקוח
 קרב במדבר והאמור בתורת כהנים
 לא קרב במדבר משפא לארץ קרבו
 אלו ואלו מפי מה אמר א"ר יקדו
 כבשים בלא לחם שהכבשים מצוין
 את עצמן ללחם ולא כבשים אין
 לי מצונו ה' העמידן אינן
 מעכבין את המוספים ולא מוספין
 מעכבין את המזידים ולא מוספין
 מעכבין זה את זה לאו יקדו כבש
 בבקר יקדו בין העובים א"ר שמעון
 אמתי בזמן שהן אנוסין או שנתן
 אבל אסרו מזידין לאו יקדו בו
 כבש בבקר לא יקדו בין העובים
 ו לאו יקדו קטורת בבקר
 וקטורת בין העובים א"ר שמעון
 וכולהו היתה קריבה בין העובים שאין
 מחנכים את מזבח ה' אלא בקטות
 הסמים ולא את מזבח העולה אלא

בתמיד של שחר ולא אתה שלחן אלא
 בלחם הפנים בשבת ולא אתה המנוחה
 אלא בשבעה עשרות בין העובים ז
 חביתי כהן גדול לא היו באות חייבים
 אלא מבוא עישון שלם וחוריהו וזבוב
 מחנה בבקר ומחנה בין העובים וסוּן
 שהיקריב מחנה בשחרית ומתומים
 כהן אחר ומחנה לא יביא אחי עישון
 מביתו ב' וחצי עישון של ראשון
 אלא מבוא עישון שלם וחוריהו
 ומקריב מחנה ומחנה אחד נמינאו
 שני חייבין קריבין ושני חייבים או
 אובדים לא מינו כהן אחר מ' שלמי
 היתה קריבה ו יהודה א' משל עבוד
 ו שמעון או משל יוסף שלמה היתה
 קריבה פ' ה' ה' ו
 כל המנחות באות מצוה חוץ למזין
 שבתורה ושתי הלחם שהן באות
 חמץ ומאיד או שאור כוונת בודה
 להם מתוכן ומחמץ ו יהודה אור
 אתה לא אינה מן המחובר אלא מבוא
 אתה שאור ותוס' לתוך המידה ומלא
 את המידה אמרו לו את המידה חסיה
 או יתירה ב' כל המנחות מלושת
 בפועל ומשמך שלא חמיינו ו
 ואם חמיינו שריק עובר בלא העשה
 שנ' כל המנחה אשר תקריבו ל' לא
 העשה חמץ וחייב על לישטה ועל
 עריבטה ועל אפיתה ג ויש
 טענות שמן וזבוב שמן ולא יבנה
 זבוב ולא שמן לא שמן ולא זבוב

5

VI

2

3

אילו טענות שמן ולבנה מיוחדת
הסלת והמחבת והמרחשת והחלות
והדק יקים מיטחות כהנים מנחת כהן
משוח מנחת גמים מיטחות נשים מנחת
העומר מנחת נסכים טענות שמן
ואינה טענות לבנה לחם הפנים טענות
לבנה ואינו טעון שמן שתי הלחם
ומנחת חוטא מיטחת קנאות אינו
טעון לא שמן ולא לבנה ה' חזית
על השמן בפני עצמו על הלבנה
בפני עצמה טעון עליה שמן פסלה
לבנה ולקטניה וטעון שמן על שתי
אינו עובר בלא תגשה נטבל עלבוי
בלי אפסלה ט' יש טענות הגשה
ואינו טענות תנופה תנופה ולא תגשה
הגשה ותנופה לא תנופה ולא תגשה
אילו טענות הגשה ואינו טענות
תנופה מיטחת הסלת והמחבת והמלח
והמרחשת והחלות והדק יקים מיטחות
כהנים מנחת כהן משוח מיטחות גמים
ומיטחות נשים מנחת חוטא שטעון
או מנחת כהנים מנחת כהן משוח אינו
בזה הגשה בפני שאין בה תנופה
וכל שאין בה תנופה אין בה הגשה
ו' אילו טענות תנופה ואינו טענות
הגשה לז' שמן של מצורע ואשמן
והביכורין רבו ר' אלעזר בן רעקב
ואמרי שלמי חזיר וחוה ושוק של
שלקן אחד אנשים אחד נשים בוי
אכל לא באחרים ושתי הלחם ושתי
כבשי עזרת ו' כיצד הוא עושה

ניתן את שתי הלחם עלבוי שתי כבשים
והחוה שוק למעלה מהן ושתי כליות
והחזית הכבד למעלה מהן אם יש
לחם מנחה אתה לחם ומנחה שתי
קרו למטן ומוליד ומביא ומעלה
ומזיד שנ אשר הזקן ואשר הזקן
ותנופה היתה במנחה והגשה במנחה
ותנופה קור מנחה להגשות מנחת העל
העומר מנחת קנאות טענות תנופה
והגשה לחם הפנים ומיטחות נסכים
לא תנופה ולא תגשה ה' שטעון
או שלשה מינים טענות שלש מיטחות
שתיים בכל אחד והשלישית אין בהן
ואילו הן זכחי שלמי חזיר וזכחי שלמי
עובר ואשם מינורע וזכחי שלמי
חזיר טענות סמיכה חיים ותנופה
שחוטאים ואין בהן תנופה חיים וזכחי
שלמי עובר טענות תנופה חיים
ושחוטאין ואין בהן סמיכה אשם
מינורע טעון סמיכה ותנופה חיים
ואין בו תנופה שחוט ט' האוב
על במחבת לא יביא במרחשת במנחה
לא יביא במחבת מה בין מחבת למנחה
אלא שהמחבת יש לה כסוי ומחבת
אין לה כסוי ו' יוסה הגלילי ו' חזמיה
בן גמליא' או מרחשת עמקה ומעשיה
וחשין מחבת עפה ומעשיה קשין
י' הרי עלי בתנור לא יביא מאפה
בפח מאפה רופף מאפה ידור
העריבים ו' יהודה או אם רעה יביא
מאפה כפוח הרי עלי מנחת מאפה

לא יביא מחיה חלות מחיה ריקין
 ו שמעון מתיר מפני שהיא קרוב
 אחד פ' ו ה' י
 אי למנחות נקמיות ושיריהן
 לכהנים מנחות הסלת והמזבח
 והמרחשת והחלות ודקיקין מעות
 ג' מנחות נשים מנחת העומר
 ומנחת חוטא מנחת קנאות ו שמעון
 א מנחת חוטא של כהנים נקמיות
 הקומץ קרב לעצמו והשירים קריבין
 לעצמן ב מנחת כהנים ומנחת
 סוהן משוח מנחת נסכים למזבח ואין
 סוהן לסוהנים בזה יפה כח המזבח
 מנחת הכהנים שתי הלחם הפנים
 לכהנים ואין בהן למזבח בזה יפה כח
 הכהנים מנחת המזבח ג כל
 המנחות נגשות בבלי וטעמיהן
 שלשה מתם שמן ויניקה ולילה משו
 טמן בבלי קודם לעשייתם חלוקה
 בולין וזרין וזכבם או סולת החלות
 טענות לילה ודקיקין משוחה
 ביצר מושחן כמין כי וישאר השמן
 נאכל לכהנים ד כל המנחות
 נגשות בבלי וטעמות פתיחה מעת
 יל כופל אחד לשנים נשנים לארבעה
 וזביל מנחת כהנים כופל אחד
 לשנים ושנים לארבעה ואינו נגדיל
 ומנחת סוהן משוח מכפלה ו שמעון
 א מנחות כהנים ומנחת סוהן משוח
 אין בהן פתיחה מפני שאין בהן

המניחה וכל שאין בהן קמיות ואין
 בה פתיחה וכולם פתיחת כותבין ה
 ב המנחות טענות של שמארת
 שיפה וחמש נאות בעיטה שיפה
 ובעיטה כחוטין ו יוסה או אחרב
 כל המנחות באות עשר עשר חוץ
 מלחם הפנים וחביתין סוהן כול שמן
 באות שנים עשרה וזר ו הודיה
 ו מאיר אכ כולם באות שנים עשרה
 חוץ מחלות הנודיה והנודיה שמן
 באות עשר עשר ו העומר היה
 נא עשרה שלוש סאים שתי הלחם
 שני עשרות משלש סאים לחם
 הפנים עשרים וארבעה עשרות
 מעשרים וארבעה סאים ו
 העומר היה מנחה בשלש עשרה
 ופה שתי הלחם שנים עשרה לחם הפנים
 באות עשרה ו שמעון א לא היה
 לה קיעה אלא סולת מנחה כל
 עירבה היה מביא שש ולקחת סלת
 האפות אתה שנים מערכות שתהא
 מנחה בעירבה

פ' ו ה' י

הנודיה היטה באה חמש סאים יחש
 וחלמית שמן שש מדבריות שתי
 אופות האפות שלש סאים מעשרים
 עירבה עשרה לחמין עשרה למינה
 עשרה לחמין ועשרה סולת ועשרה
 למינה ובעיטה שלש מינים חלות
 ודקיקין ורובם ממיטתו שלושה

5

6

7

viii

עשרת ושלש למין ושלש חלות
 לעשרת ב במידה ודו שלמית
 היו שלושים קב חמשה עשר לחמץ
 וחמשה עשר למצה חמשה עשר
 לחמץ קב ומחצה לחלה חמשה עשר
 למצה ובמנה שלשת מינים חלות
 חקיקין וחובה נמצאו קבין לבמין
 ושתי חלות קב ג המילואים קנה
 באמנה שבמורה חלות חקיקין
 וחובה הנוריות התנה באה שתי חלות
 במנה שבמורה חלות חקיקין ואין
 בה חובה ועשרת קבים ודו שלמים
 שהן ששה עשר רכות ועדמיים
 ר מכולם קנה נטל אחד מעשרה
 תרומה שנהקדיב ממנו אחד מכל
 קרבן תרומה לל אחד שלא יטול
 פחם מכל קרבן שהוא כל הקדושות
 שוות זה שלא יטול מקרבן לחמין
 לבחן החוק את דם השלמים לויחה
 והשאר נאכל לכהנים ה השוחט
 את התודה עפים ולחמה חוץ לחמה
 לא קדש הלזם שחטה ען שלא
 קדמו בגמר אפילו קדמו טלס חוץ
 כמאחד מן לא קדש הלזם שחטה
 חוץ לתודה וחוץ מקדמה קדש
 הלזם שחטה ונשעאת טריפה
 לא קדש הלזם שחטה ונשעאת
 בעלת מוסר אליעזר או קדש חוב
 או לא קדש שחטה שלא לשמה
 וכן איל המילואים וכן שתי כשר

2

3

המורה
היא

עשרת שחטין שלא לשמן לא קדש
 הלזם ו נסכים מעקד שובלי
 ומצא וזבח פחם אם יש טעם וזבח
 אחר יקדשו עינו ואם לאו פפלו
 בלינה רד תורה ותמורה והמפרש
 אחר שחטין אינה טענה לחס שן
 הקדיב על זבח התודה התורה טענה
 לחס לא תורה ולא חלי פתה ולא
 תמורה טענה לחס זה האומר
 חרי על תורה ביא לחמה מן החולין
 לחמה מן המעשר ביא לחמה מן
 החולין והתורה מן המעשר ולחמה
 מן החולין ביא התורה הוא לחמה
 מן המעשר ביא לא ביא מחיטי
 מעשר שני אלא ממעות מעשר
 שני זה מן לאו חרי על תורה
 לא ביא אלא מן החולין שנו וזכות
 לזו אהיך עאן וזכר זה לא אין הפסח
 אלא מן חוב שים זמן העוס אספן
 למה טאף עאן וזכר אלא להקישל
 הלא מן העאן ומן הפקר בפסח מה
 פסח שהוא בא חובה אינו בא אלא
 מן החולין אה כל רב שהאנבא
 חובה אינו בא אלא מן החולין חרי
 עליו שלמים הואיל והן באים חובה
 אין באים אלא מן החולין הנסכים
 בכל מקום אינו באים אלא מן החולין
 פ ר ח ה
 לקדושות המבור והיחוד באין
 מהארץ ומחוץ לארץ מן החודש

המורה
היא

ימן השן חוץ מן העומר ושתי הלחם
 שאין באין אלא מן החודש ומן הארץ
 ב וכלם אינם באין אלא מן המזבח
 ואי והוא אנוס בחר שלחן מכנס יו
 חומחה אלה לפה לפה שניה להם
 חפיים בבקעה כל הארצות הוכל
 כשירות אלא מכס היו מביאין
 אין מביאין לא מבית הגבליים ולא
 מבית השלמים ולא מבית האילן
 ואם הביא כשר כיצד הוא עושה
 נה שנה ראשונה השנייה ודעה
 קודם לפסח שבנים יוס והיא עושה
 סלת מרובה כיצד הוא בודק העובר
 מכנים ירו לתוכה עלה בה אבק פסולה
 עד שינפס ואם היתה פסולה
 ו התקעה אלה לשמן אסה שאין
 או שניה לו רב בעבר הידן כל
 הארצות היו כשירות אלא מקדשו
 מביאין ה אין מביאין לא מבית
 הגבליים לא מבית השלמים ולא משה
 שני עבניהן ואם הביא כשר אין
 מביאין אנפיקסן ואם הביא פסול
 אין מביאין מזה הערים שמישרו
 במים ולא מקדושים לא מקדושים
 ואם הביא פסול ו שלשה ימים
 וכן שלשה שלשה שנים היות
 הראשון מעורב בראש היות וסגש
 ותת לתוך הסל והיה או סביבת
 הסל והראשון טעון בקורה ריחה
 או באבנים זה שני חור וטון וטון

זה שלישי הראשון למנחה והשאר
 למנחות ו היות השני מעבור ראש
 הגגות שותת ותת לתוך הסל והיה
 או סביבת הסל והראשון טעון בקורה
 והיה או באבנים זה שני חור וטון
 וטעון זה שלישי הראשון למנחה
 והשאר למנחות ה היות השלישי
 עוטט בבית עד שלקה ממנו ויחנה
 בראש הגגות שותת לתוך הסל ר
 והיה או סביבת הסל והראשון טעון
 בקורה ויה או באבנים זה שני חור
 וטון וטעון זה שלישי הראשון
 למנחה והשאר למנחות ט הראשון
 שבראשון אין למעלה ממנו השני
 שבראשון הראשון שבשני שנים
 השלישי שבראשון השני שבשני
 הראשון שבשלישי מן חוץ השלישי
 שבשני השני שבשלישי שנים
 השלישי שבשלישי אין למטה ממנו
 ו אה המנחות בנדין שיעורו
 שכן היות זה מה אסר הפסח שיעורו
 אכילה טענה טענה שכן היות
 מנחות שחן לאכילה אינדין שיעורו
 שכן היות שן קבית למנו לא
 זה כתיב למנחות יא סמן היו
 מביאין את היין קדושים ומתלים
 אלה לין שניה להם בית המזבח וכת
 לכן בחר וכפר סגנה בבקעה הארצות
 היו כשירות אלא מכס היו מביאין
 ב אין מביאין לא מבית הגבליים

היבש בירוציהן חולר עלובה אום
 מידות הלוח קודש לפיכך בירוציהן
 קודש מידת היבש חול לפיכך בירוציהן
 חולר יוסה או לא משם זה אלא שמה
 מעבר וחוב שאינו מעבר ו כל
 קדבנות העיבור וההחיד טעונים
 נטלים חוץ מן הבכור והמעשר והפקח
 והחטאת ותואשם אלא שחטאתו
 של מיצדע ואשמו טעונים סמיכה
 נטלים ו כל קדבנות העיבור און
 בהן סמיכה חוץ מן הפר הבא על כל
 המצות ושעור המשתלח שמתן
 א שאינו עבודה זרה ה כל קדבנות
 החיד טעונים סמיכה חוץ מן הבכור
 והמעשר והפקח והיורש סומך ומלא
 נטלים וטמיו ט הכל סומכן חוץ
 מחרש שוטה וקטן סומא ונברי העיב
 והשליח והאשה וסמיכה שירימטה
 על חרש בשתי הנדוים ומקום טע
 שפמוסין ושוחטין ותכו להמיכה
 שחיתה ו חומר בסמיכה מטעפה
 ובגופה מבסמיכה שאחד מן חולל
 החובטין ואין אחד סומך לל החובטין
 חומר בתעפה שהתעפוף מההתקבצות
 החיד ובקדבנות העיבור בחוים ובשחטים
 מצד שיש בו רוח חיים ובדבר שאין בו
 מה שאין בו סמיכה פר ו

הלו ו ישמעא אומה עומדה
 בא נשבת משלש סאים וחול מחמש
 וחכס או אחד שבת ואחד חול משלש
 היה בא יחנניה סגן הכהנים אובשבת
 היה נקצר ביחיד במגל אוחז בקופה
 אחת וחול בשלושה ובשלוש קופות
 בשלוש מגלות וחכס אום אחד שבת
 ואחד חול בשלושה ובשלוש קופות
 ובשלוש מגלות ב מצות העומר
 לבוא מן הקרב לא בכור קרב לחושל
 מביאת אותו מב מקום מעשה שבא
 מצות עריפין ושני הלחם מבקעת
 עין סוכר ו בינד היו עושין שלוחי
 בית דין וינאק מערב יס טוב ועושין
 אותו מריכות במחבר לקדקע בדי
 שיהא עוזק עיר בל העירות הסמוכות
 לשם מתבנסות לשם כדי שיהא קטן
 מוסק גדול ה כיוון שחשיבה
 אם להם בא השמש אומה הן בא השמש
 אומה הן מצו אומה הן מצו אומה הן
 קרפה ו אומה הן קרפה ו אומה הן
 ובשבת אומה הן שבת ו אומה הן שבת
 ו אומה הן אקטור אומה הן קטור אקטור
 אום לו קטור מלשה פנו על כל דבר
 חבד חסין אום הן הן הן ו
 כל כך למה מפני הביתסין שחיו

X1

2

3

עינים הילס הזה כפני מה החוקין
 מתירין מחיטת האיסור להלן כפני
 שהן ידועין שאין ביתרין מתעבלין
 בן יא העומר היה מצידוב
 במדינה ושתי הילס במקדש אין
 מביאין מנחות בפסח וביכורין
 ומנחות בהגדה קודם לעומר ואם הביא
 פה קודם לשתי הילס לאבי אואם
 הביא בשבט יב החיטין והשעורין
 והכוסמין ושיבולת שועל ושיפת
 הרי אילו חייבין בהלל ומצות
 והעומר והאסורין אחר שכלפי הפסח
 ומצות מלפניו עומר אסור השריש
 קודם לעומר עומר מעורר האסור
 אסורין עד שיכא העומר הבא יב
 קורעין בית השלחן שבמקדש אבל
 לאחד שרין אנשי ירושה קורעין ומעין
 חכמי תורשין שלא כרעין חכמי א"י
 מחובבין חכמי קורעין לשחת ממאכל
 לבתיהם צריחה אמת בצדק שהתחיל
 עד שלא הביא השלישי שמעקדן
 אותה עור ומאכל אמת משתביאה
 שלישי זה קורעין כפני וטעם
 כפני בית האבל כפני בית המדש
 לארבעה אותן כריכות אבל מעוררין
 עבתיק מעות העומר לבוא מן הקנה
 לא מילא ביא מן העומר מנחתו לבא

אינלו אוק צידת העומר במזיא
 וסעטוב ז קצרה ונעויהו לקופת
 הביא והו לערה היו מהבין אותם
 באור כדי לקיים מצות קלילי דבר
 מאיר ומכאן בקולות חובטין
 אותם כדי שלא יתעורר ה' מנחה
 לאט ואבו היה מנוב כדי שהיא
 האר שולט בבין שמתהו בערה
 והרח מנשכתו בעוהו ליתחיים
 שלחוסתהו ציא ממש עשהו
 שהוא מנפה בשלט עשהו נפה
 והשאר נפיהו אל אל ארס חוב
 בחלה נפטר מזה מעשהו עקבה
 מחייב בחלה במעשרות ט באלו
 לעשהו עק שמש חובתה יצק
 וכל הענין והקנין קנין והדבר
 והשאר נאכל לכתוב י משקב
 העומר ויטאין ומעטאין שוק חוב
 שהוא מלא קמח קלי שלא כרעין
 חכמי דברי מאיר והתורה אפרען
 חכמי עיר עירין משקב העומר
 הוה חורש מזה החוקין מתירין
 מחיטת האיסור להלן משנת בית
 המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי
 שהיא איסור מילא אסור צריחה
 והיא מן התורה והוא אסור שנע

מן הלח לא יצא יבא צביש מעותו
 לקצת בלילה קצת ביום כשר הוחה
 את השבת פ' י' הל' י'
 שתי הלח נלושת אחת אחת ונאמרת
 אחת לחם הפנים מלוש אחד אחד
 ונאפה שתיים שתיים ובטפס היד
 עושה אותן כשהוא רך נתקן
 טפס כפי שלא יתקלקל ב' אחד
 שתי הלחם אחד לחם הפנים לישתן
 וצריקתן בחוץ ואפיתן בפנים ר'
 יהיה צורך לעשותם בפנים ר' שמע
 אלהים הווי רגיל לוח שתי הלחם
 ולחם הפנים כשירות בעודה וכשירות
 בבית פני ג' חזית כחן גדול
 לישתן ואפיתן בפנים הוחות את
 השבת טחון והירקין אין דוחות
 את השבת כלל א' עקבה בלילה
 מלאכה שאפשר לה לעשות מעת
 שבת אינה רוחה את השבת ושא' אפס'
 לה לעשות מעת שבת ורוחה את
 השבת ו' להמנחות יש בהן
 מעשה כל הפנים ואין בהן מעשה
 מ' בחוץ כיצד שתי הלחם ארבע
 טבעה ורחובן ארבעה וקרנותיהן
 ארבע איבעות לחם הפנים ארבע
 עשרה ורחובן חמשה וקרנותיו
 שבע איבעות ויהיה צורך שלא

תטענה וכדיה זבן ונלא או תעשה
 על השלחן לחם הפנים שיהו אלו פ'
 פנים ה' השלחן ארבע עשרה ורחובו
 חמשה לחם הפנים ארבע עשרה
 ורחובו חמשה נתן ארבע כנגד
 רחובו של שלחן וכל טפוחים ו'
 מחוץ מ' כן וטפוחים ומחצית
 מ' כן נמצא ארבע מלא רחובו של שלחן
 דבר רחוק ו' א' לא ידוע השלחן
 ארבע שנים עשר ורחובו ששה לחם
 הפנים ארבע עשרה ורחובן חמשה
 נתן ארבע כנגד רחובו של שלחן
 וכל טפוחים מ' כן וטפוחים מ' כן
 רוח באמצע כ' שיהא אחר
 מ' שבת באבא שאר לא שם היו נתקן
 שני כ' לכותה של לחם הפנים ארבע
 לו הלא כ' באו ונתקן על המערכת
 לכותה ז' לחם ה' אבא ונלח
 מטה מ' ש' ארבע סניפים
 של ח' היו שם מופלגין מראשיתן
 שהם סמכין בזון שנים לסדר זה
 ושנים לסדר זה ושנים ושמונה
 קנים ח' קנה ח' ארבע עשר
 לסדר זה וארבע עשר לסדר זה
 לא סדר קנים ר' אנטילתן רוחים
 את השבת אלא נכנס מערב שבת
 ושהמטן ונתקן לארבע של שלחן

להכלים שהיו במקדש אחרון
 לאזכרו שלבית זה שני שלמות
 שהיו באולם מבפנים על פתחו
 הבית אחר של שמי שואחד שלוחב
 על של שמיש נותנין לחם הפנים
 בכניסתו ועל שלוחב נתינתו של
 שמעליו בקדש לא מחדיו ואחד
 שלוחב מבפנים שעליו לחם הפנים
 נמרו ט ארבעה כהנים נתינתו
 שנים בדין שני סדרין ושנים בדין
 שני בדין וארבעה מקדמין לפני
 שנים לטול שני סדרים ושנים
 לטול שני בדין המכניסין עי
 עומדים בצפון ופניהם לדרום הם
 המוציאים עומדים בדרום ופניהם
 בצפון אלו מושכין ואילו מניחין
 וטריפוח שלהם לתוך טריפוח שלהם
 שנתינתו יוסה ארבע אפילין
 אלו נטלין ואילו מניחין אותן
 היתה תמיד יצאו ונתנום על שלוח
 היתה שמה באולם הקטן והבדין
 הדלות מתחלקות לכזבים ולי
 יוס הכיפחים להיותו בשבת
 הדלות מתחלקות ליצב חל
 להיות יצב שבת שעיר שליוס
 הכיפחים נאכל ליצב הבדין א
 אתלין אותו כשהוא וימפני שדיען

יפה לא סידר את הלחם בשבת
 את הבדין לאחר שבת והקטן
 את הבדין בשבת פסולה ואין חייבין
 עליהן משק פתול נתינתו יב
 סידר את הלחם ואת הבדין בשבת
 והקטן את הבדין לאחר השבת
 פסולה ואין חייבין עליהן משק
 פתול נתינתו יב סידר את
 הלחם ואת הבדין בשבת והקטן
 את הבדין בשבת כיינתו יצוה יצוה
 לשבת שאפילו היא על השלוח ימים
 אין בך בלום יד שתי הלחם נאכלות
 ארבעות משנים ולא יתן על שלשה
 כיינתו נאפות מערב יוס טוב ונאכלות
 ביום טוב לשנים חלום טוב להיות
 אחר שבת נאכלות לטול שנה לחם הפנים
 נאכל אין פחות מתשעה ולא יותר
 על אחד עשר כיינתו נאפה מערב שבת
 ונאכל בשבת לתשעה חלום טוב
 להיות יצב שבת נאכל לעשרה שני
 ימים של ראש השנה נאכל לאחד
 עשר אינו דוחה לא את השבת
 ולא את יוס טוב רבן שמעון סוגמלי
 או משם י שמעון בן הסבן דוחה את
 יוס טוב ואינו דוחה את יוס טוב
 פר יב הל יד
 המנחות הנכסכים שניטמו ער שלא

xii

קדשו בבלו ושלחן פרוח משקדשו
 בלי אין להן פרוח והפחות הענין
 הלבנה וכלי שנת אין להן פרוח שלא
 נאמר אלא במהו ב האוב הדי על
 במחבת והביא במרוחשת במרוחשת
 והביא במחבת מה שהביא הביא
 ודי חובות לא יצא זה להביא במחבת
 והביא במרוחשת במרוחשת והביא ב
 במחבת הדי חובות ג הדי על
 שני עשרות להביא בלי אחד הביא
 בשני כלים בשני כלים והביא בלי
 אחד מה שהביא הביא ודי חובות
 לא יצא אלו הביא בלי אחד הביא
 בשני כלים והביא בלי אחד הדי
 אילו פסולין ה הדי על שני
 עשרות להביא בשני כלים הביא
 בלי אחד אחד אחר לבשני כלים נחתק
 הקדש בשני כלים כשרים נתקן בלי
 אחד בשני מחבת שנית עבדו ה
 הדי על שני עשרות להביא בלי
 אחד והביא בשני כלים אחר לו
 בלי אחד נדרתה הקדש בלי אחד
 כשרים בשני כלים פסולים ו הדי
 על מחבתו השעורין ביא מן ה
 הדי שין קמח ביא סלת שלא שמו
 ולבנה ביא שמו ולבנה חצי עשרון
 שלם ביא עשרון שלם עשרון וחצי
 וביא שנים ו שמעון פותח שלא
 מתעב כרד המתעבין ומתעב
 אדם מנחה של ששים עשרון ומביא

סא דא
 טבל ארבעים

טב
 טב

פריה

ואם ירד
על פניה

מיוחדת שבמנחות נ' מטה
 מן המנחה יבוא אחת מנחותמן
 המנחות יבוא שתים פירשתי יבוא
 חמישיתן פירשתי מנחות של עשונות
 ואינו יודע מה פירשתי יבוא מנחה
 של ששים עשרון ו' יהודה או יבוא
 מנחות של עשונות מאחד ועד
 ששים ג' הרי עלי עמים לא יפחות
 משש צורים לפסח לא יפחות מקומץ
 חמשה קומצין הוה אומר הרי עלי
 לבונה לא יפחות מקומץ המיתוך מטה
 יבוא עמה קומץ לבונה המעלה את
 הקומץ בחוץ חייב ושני כריכים טעונת
 שם קומץ ד' הרי עלי והכל
 יפחות מדיני והבוסק לא יפחות
 מדין כסוף וחושט לא יפחות ממערה
 כסף פירשתי ואינו יודע מה פירשתי
 קרא מבואער שיאמר אלך נתיחנה
 ה' הרי עלי מין לא יפחות משלש
 לובן שכן לא יפחות מלוג' או משלש
 לובן פירשתי ואינו יודע מה פירשתי
 יבוא כיתוס מנחה ו' הרי עלי עולה
 יבוא כבשר לעד בן ענדה איתור
 בן חנה פירשתי בן בקר ואינו יודע
 מה פירשתי יבוא פר ועל מן הבהמה
 ואינו יודע מה פירשתי יבוא פר ועל
 אל תגדיו וטלה פירשתי ואינו יודע
 מה פירשתי מוסף עליהן תור ובקיעה
 ו' הרי עלי תודה או שלמים יבוא
 כבש פירשתי בן בקר ואינו יודע עמה

פירשתי יבוא פר ופדה על רגליו
 הבהמה ואינו יודע מה פירשתי יבוא
 פר ופדה על רגליו אל רוחל גדי
 ודרייה שיער וש ערה טלה וטלה
 ה' הרי עלי שור יבוא הוא וקמחו
 במטא עול יבוא הוא וקמחו בחמיש
 אל יבוא הוא וקמחו בשתיים כבש
 יבוא הוא בסלע שור במטא יבוא ממט
 חוץ מנסכו עול בחמש יבוא חמש
 חוץ מנסכו או לבשתים יבוא בשתיים
 חוץ מנסכו כבש בסלע יבוא בסלע
 חוץ מנסכו שור במטא והביא שתיים
 במטא לא יבוא אפילו וה במטא חסד
 דין וה במטא חסד דין שחור והביא לכן
 לכן הביא שחור גדול והביא קטן לא
 יבוא קטן והביא גדול יבוא ר' או לא יבוא
 ט שור זה עולה ונסתאב אכרזה
 יבוא בדמיו שנים שני שחורין או יו
 עולה ונסתאב אכרזה יבוא אסמיון
 אחר ר' אוסר אל זה עולה ונסתאב
 אכרזה יבוא בדמיו כבש כשזה
 עולה ונסתאב אכרזה יבוא בדמיו
 אילר אוסר האומר אחד מכלי הקדש
 אחד משחרי הקדש היילו שנים והקטן
 שבהו הקדש שלשה היעני שבוח
 הקדש פירשתי ואינו יודע מה פירשתי
 או שאמר לי אבה העירל שבהו הקדש
 ו' הרי עלי עולה יקריבנה במקדש
 ואם הקריבה בבית נחתיק לא יבוא
 לא שאקריבה בבית נחתיק יקריבנה

במקדש שאם הקריבה בבית מקדש
 יצא משמעון א אין זה עולה הרני
 נוד ילכו במקדש שאם גילו בבית
 נחניק לא יצא שאם בבית נחניק
 ילכו בבית במקדש שאם גילו בבית
 נחניק יצא שמעון א אין המי
 וכהנים שישמשו בבית המקדש
 נחניק לא ישמשו במקדש ביה של
 ואין ערך לם לזבד אחד שנ אלא
 יעלו כהן במות א מוכח ליביהם
 כי אם אכלו מימת בתוך אחיהם הרי
 הם כעלי נזמים חלקים ואוכלים
 אבל לא מקריבים נאם בעלת הבהמה
 אשה רוח נחוח במעוה אשה רוח
 נחוח ללמד שאחד מכה אחד
 נמעט ובלבד שכתוב את העולשים
 חל מסכת
 מכות פרק
 תלת עשר

שחיטת חולין פ"א
 הכל שוחטין ושחיטתן כשוחטין
 חוץ כהרש שוטה וקטן שלא יקלו
 בשחיטתן וכלים ששחטו ואחרים
 וזאים אותן ושחיטתן כשירה שח
 שחיטת חבירי כילה וטלא נמשא
 השוחט בילה וכן סולא שחט שח
 שחיטתו כשירה השוחט בשביר
 תיום הריפורים אפ על פי שחאם
 מתחייב בפשו שחיטתו כשירה ב

השוחט במגל יד וביער ובקנה שחיטתו
 כשירה הכל שוחטין ולתים שוחטין
 וכל שוחטין חוץ מגל קציר והמנצה
 והשיניים והנפמין מפני שהן חובקין
 השוחט במגל קציר כרד הולכנה בית
 שמי פסלון ובית הליל כשחין אם
 החליקו שניה הרי זה כסכין ג השוחט
 מתוך הטבעת ושייר בה מלאה חוט
 על פני כולה שחיטתו כשירה ד יוסה
 מ יהודה אם מלאה חוט על פני הבה
 ד השוחט מן היסודין שחיטתו
 כשירה המולק מנה יסודין מליקתו
 פסולה המולק מן הערוף מליקתו
 כשירה שכל הערוף כשר למליקה
 וכל העצא כשר לשחיטה ה
 מציא הכשר בשחיטה פסול במליקה
 הכשר במליקה פסול בשחיטה הכשר
 במין פסול בכבדיונה הכשר בסגיונה
 פסול במין תחילת הערות בה ובה
 פסול ז הכשר בבירה פסול בעלה
 הכשר בעולה פסול בפירה הכשר בפנים
 פסול בלוחם הכשר בלוחם פסול בכסנים
 הטהור בבלי חרש טלא אבל הכלים
 הטהור בכל הכלים טלא בבלי חרש
 הטהור בבלי עין טלא בבלי מתכות
 הטהור בבלי מתכות טלא בבלי עין
 החיוב בשקדים המרים פטור במיתקים
 החיוב במיתקים פטור במרים ח
 התמיד ער שלא החמיץ אינו נלקח
 בכסף מעשר משחיטתו נלקח בכסף

שחיטת חולין פ"א
 הכל שוחטין ושחיטתן כשוחטין
 חוץ כהרש שוטה וקטן שלא יקלו
 בשחיטתן וכלים ששחטו ואחרים
 וזאים אותן ושחיטתן כשירה שח
 שחיטת חבירי כילה וטלא נמשא
 השוחט בילה וכן סולא שחט שח
 שחיטתו כשירה השוחט בשביר
 תיום הריפורים אפ על פי שחאם
 מתחייב בפשו שחיטתו כשירה ב

והוא כדן פסול
בפסול שחטין

כל דקום גמלי
כדן אין קום

מעשר האחים השתתפים שחטין
 בקרבן פסולין מעשר בהמה פסולין
 מן הקרבן כל מקום שיש קום אין
 מדר כל מקום שיש מאן אין חליצה
 כל מקום שיש חליצה אין מאן כל
 מקום שיש פקיעה אין תבולה וכל
 מקום שיש תבולה אין פקיעה כיער
 הם טוב שחיל להיות ערב שבת תקעין
 ולא מבידין לאחר השבת מבידין
 ולא תוקעין כיער מבידין בין קודש
 לקודש ודוקה אבין קודש חומר
 לקודש הקל פו בהל ו
 השוחט אחד בעת ושנים בבהמה
 שחיטתו כשירה ורובו של אחד
 כמותו ויהודה או עד שישחוט את
 הנורדים ב חצי אחד בעת
 אחד וחצי בבהמה שחיטתו פסולה
 רוב אחד בעת ורוב שנים בבהמה
 שחיטתו כשירה ג השוחט
 שני ראשון כאחת שחיטתו כשירה
 שנים אחרון בסכין ושחטין אפילו
 אחד מלמעלה ואחד מלמטה שחיטתו
 כשירה ד התין את הראשונה
 אחת פסולה היה שוחט והתין את
 הראשונה אחת אם יש בסכין מלא
 עראר כשר היה שוחט והתין שני
 הראשון כאחת אם יש בסכין מלא
 עראר אחד כשר במי דבר אמורים
 בזמן שהולך ולא היה ביאור לא
 הולך אבל אם הולך והביא אפילו

11

2

3

א

כל שהוא אפילו באומל כשר ה פלה
 סכין שחטה אפילו ששחטה כדוקה
 פסולה שנ וכתת ואלת מה שאמה זבח
 אמה אוכל ו פלה ככין והגביהה על
 כליו והגביהן השחין את הסכין עתבא
 חבירן ושחט אם שהא כדי שחיטה אחת
 פסולה ו שמעון אם שהא כדי ביקור
 ו שחט את הורשט ופסק את הגביה
 שחט את הגביה ופסק את הורשט
 שחט את אחד מהן והמתין לה עד
 שמינתה או שהחליף את הסכין שחט
 עירי ופסקו וישבא א גבילה ו עקיסה
 א טרפה כלל לאר וישבא משט ו
 יהושע כל שפסקה משחיטתה גבילה
 כל ששחיטתה כדאמי ודבר אחד גס
 לה להפסל טרפה יהודה לו עקיסה
 ה השוחט בהמה חיה ועוף לא יאכל
 מהם וס כשירים מכלים ביריב מוסאנת
 לפי שלא הוכשרו בדם ו שמעון אומ
 הוכשרו בשחיטה ט השוחט
 את המסכת ובן גמלי עד שתפרכס
 ביד ובידלו אליה או רימה אם ויבקה
 אר שמעון את השוחט בגילה בשוח
 עומד ומצא כליים מלאים דם כשירה
 שויבקה כמינתר אליה וחכב אמי עד
 שתפרכס ביד ובידלו או עד שתכשכש
 בונבה אחד בהמה וקה אחד בהמה
 נסיה בהמה וקה שפשטה את ידיו
 ולא החזירה פסולה שאינה ולא הוציאה
 כפש במי דבר א שחיטה בחוקת מסכת

לשם אשם וודי לשם בכור לשם מינשו
 לשם הרומה שחיותו כשירה זה
 הכל דבר שהוא נדב ונדב השוחט
 לשמו פסול הכר שאינו לאנדו ולא
 נדב שוחט לשמו כשר פ"ג
 הל טו אילו טרפות בבהמה
 נקבת החוטט ופסוקת העצמות נקב
 קרום של מחוץ נקב הלב לבית חללו
 נפסק חוט של שירה נטלה הכבד
 ולא ניתמיהו ממנה כלום הריאה
 שניקבה או שחכרה ו שמעון אומעו
 שתינקב לבית הסיענות ב נקבה
 הקיבה נקבה המדה נקבו הקיס
 הכרים הפנימית שניקבו האו שניקבו
 רוב החרימיה ו יתה אובת ולה טפח
 ובקטנה רובה ג המסס ובית
 הכוסות שניקבו לחוץ נפלה מן הג
 ונישתברו רוב על ענתיה הרוסות
 הואב ו יהודה א דרוסת הואב נקב
 הרוסת הארי בגסה דרוסת הבן בית
 הדק ודרוסת הגו בענת הגס וה הכל
 כל שאין כמות חמה טריפה ד אילו
 כשירות בבהמה נקבה המרגת או
 שניסדקה עד במה מחסר רוב שמעון
 כו גמלי אום עד כאסד האיטלי
 ה נפחותה הגמלות ולא נקב
 קרום של מחוץ נקב הלב לא לבית חללו
 נשברה השירה ולא נפסק חוט שלה
 נטלה הכבד ונישתמיה ממנה כל שהוא
 המסס ובית הכוסות שניקבו זה לתוך
 זה נטלה השחול נטלו הכליות נטלו

אבל אם היתה בחזקת מרייה אפילו
 לא היו בה אחר מן המינים הללו
 כשירה ו השוחט לנכרי שח
 שחיותו כשירה ו איתמו פוסל לא
 ו איתמו אפילו שחטה שיאכל
 העברי מחוץ הכבד שלה פסול
 שהמחשבת נוכרי לעבודה זרה יא
 אר יוסה קול חומר הדברים מה
 אם במקום שהמחשבה פוסלת במ
 במקדשין אין הכלהוץ אלא לאו
 העובר מקום שאין המחשבה פוסלת
 בחולין אלא הכל הולך אלא לאו
 השוחט יב השוחט לשם הקיס
 לשם גבעת לשם ימים לשם קרות
 לשם מדברות שחיותו פסולה שנס
 אחדוין בסכין ושוחטין אחד לשם
 אחד מכל אלו ואחד לשם דבר אחד
 כשר שחיותו פסולה יג אין
 שוחטין לא לתוך הימים ולא לתוך
 הפירות ולא לתוך הכלים אבל שוחט
 הוא לתוך העור שלמים וספיטד
 על צדי כלים אין שוחטין בגמא אלא
 עושה הוא ארן גמא לתוך בית בשביל
 שיכנסו חסד לתוכה וישק לא תנשה
 כן שלא תזקה את המינים יד
 השוחט לשם ענה לשם שלמים לשם
 אשם תלו לשם פסח לשם תורה שחיותו
 פסולה ו שמעון מכשר שנים אחוץ
 בסכין ושוחטין אחד לשם אחד אלא
 מכל אלו אחד לשם דבר כשר שחיותו
 פסולה טו השוחט לשם חטאת

חופה את רבו ר יסדה או שמו חגב
 תבנים כל שישלו ספיר וקשקשת
 יהודה אם שני קשקשין וספיר
 אחד אילו הן הקשקשין הקבועין
 וספירין שיהא פורח בהן
 פ ר ה ל

בהמה שהיא מקשה לילד הוציא
 העובד את שר והחזירה מיתר הוציא
 את ראשו אפ על פי שהחזירה
 זה בילד חותך מן העובר במיעוץ
 מותר באכילה מן הטחול ומן הכליות
 אסור באכילה זה הכלל דבר שהוא
 נפה אסור ודבר שאינו נפה מותר
 ב מבסת שהיא מקשה לי לר מחתך
 אבר אבר ומשלך לבלבים יצא חבו
 הדי זה יקבר ומטרפה מן הבכורה
 ב בהמה שמת עתה בתוך מעיה
 הושיט הרומח אותה ונגעו בהן
 בבהמה הטמאה בין בטחורה טהור
 ו יוסה הגלילי או בטמאה טמאובט
 ובטהורה טהור ד האשה
 שמת ולדה בתוך מעיה הושיטה
 החיה את ידה ונגעה בו החי זה
 טמאה טמאת שבעה האשה טהורה
 ע שיעא הולד זה בהמה שהיא
 מקשה לילד הוציא העובד את ידו
 וחזקה ואחר כך שחט את אמו הבשר
 טהור שחט את אמו ואחר כך חזקה
 הבשר מצנע גילה דבר ר מאיר וחגב
 אוב מצנע טריפה שחזקה מה מצנע
 בטריפה ששחטתה מטחורה את

לחי התחבון נטלה האוס שלה וחזקה
 בדי שמים כשירה הגלוהה מאיר
 מכשר ומכב פוסלן ו אילו
 טריפות בעוף נקובתהו שט ופסקת
 הצרית היבשה חלדה על ראשה
 טקוס שהיא עישה אמה טריפות
 נקסה קורבן נקבה וקין נפלה
 לאור וסחמרו בכ מעיה אם ידוקן
 פסולה ואם ארומין כשירה ודסה
 וטריפה לכותל או שר צעקה בהמה
 והיא מפורסת אם שהת מית לעת
 ושחטה כשירה ו אילו כשירות
 בעוף נקבה הנגרת או שביסדקה
 היבשה חלדה מקום שאינה עשה
 טריפה נקב הופך ר מאיר אאילו
 נטל וטאו בני מעיה ר לא נקבו
 נשחטו ארפיה נטרטו א כפיה
 ו יהודה א אם נטלה התייה פסולה
 ח אחרת הדם והמעושות
 ק שאכלה דופן שאכלה יצא ר
 קרבנים ששמת חמים הדעים פס
 פסולה אכלה סם המותאו שנשכה
 נחש מתורת משם טריפה ואסורה
 לפני סבת נפשות ט סיני
 בהמה וחייה טמאין מן החמה וסימני
 העוף לא נאמרו אמרו חכמי כל עוף
 דום טמא כל שיש לו איבע יתיה
 חפך וקורבן נקלס טהור ר לשון
 בר צדקא כל עוף חולק את תליו
 טמא ו וחובין כל שיש לו איבע
 וצלים ארבע כפפים וקיסוליס ונפיו

בבבחה

שחיטת

שחיטת בהמה תטהר את היעור
 ז' להסיר מאיר לא אם טהרה
 שחיטת טריפה אותה דבר שהיא
 נפכה טהרה אתה עובר דבר שאינו
 נפכה ומניין לטריפה שאין שחיטתה
 מטוהרת בהמה טמאה אכסרד
 ב' אכילה וטריפה אסורה באכילה
 מה בהמה טמאה אין שחיטתה
 מטוהרת את טריפה לא תטוהנה
 שחיטתה ז' אמרו לה לא אם
 בהמה טמאה שלא היתה לה שיעור
 כשר וטמא בטרפה שחיטתה
 שיעור כשר טול יך מה שהכאתה
 הרי שנידחה טריפה כן הבטח מנין
 לא אם אמרתה בהמה טמאה
 שאין למינה שחיטה תאמר בער
 בטרפה שיש למינה שחיטה בין
 שמתן חי אין שחיטתה מטוהרת
 שאין למינה שחיטה ח' העומט
 את הבהמה ויציאנה בין שמינה
 חי או מת או בן תשעה ומת קודם
 ומציא את רמו מינה בה בן תשעה
 חי טעון שחיטה וחייב משם אותו
 ואת בנו דברי מאיר חזק אינו
 שחיטת אלו מטוהרתו שמעון
 השיחו אפילו בן חמש שנים הוא
 חודש בשנה שחיטת אלו מטוהרת
 קצעה ומציאנה בן תשעה חי טעון
 שחיטה לפי שלא נשתקעה אמו
 ט' בהמה שמתחתנה ורליה מן

הארובה ולמטן כשידה מן הארובה
 למען פסולה וכן שני של יעור
 הוציאם נישבר ליה יענס אסור
 הבשר קנים שחיטתה מטוהרת ואם
 אין רוב הבשר קנים אין שחיטתה
 מטוהרת י' השוחט את הבהמה
 ומציאנה שוליה נפשה יפה תאכל
 אינה מטמא טמאות אכלין ולא טמא
 טמאות כליה חשב עליה מטמא
 טמאות אכלין אבל לא טמאות
 כליה שוליה מין ענה אסורה
 באכילה מין הוולד באשה מין
 הוולד בבהמה מכרות שהיפילה
 שוליה משליכה לכלבין ובעוד שין
 תקצר לא היו קורין אותה בפרשת
 הדרכים ואין תלין אותה בארץ משם
 דרכי האמור פ' ה'
 הל' איתו ואת בנו
 בארץ ובחיו לארץ בפני הבית
 ושל אבני הבית בחולין ובמקדשין
 כיצד השוחט אותו ואת בנו חולין
 בחוץ שניהן כשרים וחשיני סופג
 את הארבעים קדשים בחוץ הראשון
 חייב כרת ושניהן פסולין ושניהן
 סופגין את הארבעים ב' חולין
 בפנים שניהן פסולין וחשיני סופג
 את הארבעים קדשים בפנים הראשון
 כשר ופסול וחשיני סופג את הארבעים
 ופסול ג' חולין וקדשין בחוץ
 הראשון כשר ופסול וחשיני סופג

v1

2

שחט ביה סופג ארבעים סופגים
 אם משה וכלאיה סופג שמונים
 יא בארבעה פרקים בשנה המותר
 בהמה לחביו עריך להודיע אימיה
 מכתני לשחוט בהמה מכתני לשחוט
 ואילו הן ערב יום טוב האחרון של
 חג ערב יום טוב הראשון של פסח
 ערב המצות וערב ראשה שנה ונדבר
 ויום הוללות אף ערב יום המפורסם
 בגליל צדקה ויהיה אמת בזמן שאין
 לו ריחוק אבל אם יש לו ריחוק אינו
 עריך להודיע מצוה ויהיה נמוך
 את האם לחתן ואת הבת לכלה שהוא
 עריך להודיע שהודיע ידוע ששניהן
 שחטין ביום אחד יב בארבעה
 פרקים אלו משחטין את העבד
 על כרחו אפילו שחט עמה אלוהין
 ואין ליקח אלא דין כופין אותו לשחוט
 לפיכך אם מת מת ליקח אבל בשאר
 ימות השנה אינו כן לפיכך אם מת
 עת למזבח יב יום אחד ואינו
 באותו ואת בני היום הולך אחר הלילה
 את הודי שר שמעון בן זכא וכו'
 במעשה בראשית יום אחד ותאמר
 באותו ואת בני יום אחד מה יום אחד
 האמר במעשה בראשית היום הולך
 אחר הלילה את יום אחד האמר באותו
 ואת בני היום הולך אחר הלילה
 פ' ו הל' י'
 כיסוי הדם נהג בארץ ובחזן לארץ

את הארבעים פסול ד קדשין
 וחולין בחזן הראשון מית כרת
 פסול השני כשר ושניהן סופגין את
 הארבעים ה' חולים וקדשין פנים
 שניהן פסולין והשני סופג את
 הארבעים קדשין וחולין בפנים הרי
 הראשון כשר ופסול השני סופג
 את הארבעין פסול ו חולין בחזן
 ובפנים הראשון כשר ופסול השני
 סופג את הארבעים ופסול ו
 קדשים בחזן ובפנים הראשון חייב
 כרת ושניהן פסולין ושניהן סופגין
 את הארבעים ה' חולים בפנים
 ובחזן הראשון פסול ופסול השני
 סופג את הארבעין וכשר ט
 קדשים בפנים ובחזן הראשון כשר
 ופסול השני סופג את הארבעים
 פסול י' השחט ומצא טרפה
 השחט לעבודה חזן השחט פתח
 חטאת ושחט הניסל גולה ערופה
 יכאור או מחיה י' שמעון פוטרה
 השחט ויתגלה בידו הנזיר המעור
 פטור מעשה אותו ואת בני יא
 שנים שלקחו פרה ובהמה שלקחו
 ראשון ושחט ראשון ואם קדם השני
 וכל השחט פרה ושני בניה סופג
 שמונים שחט שני בניה ואחר כך
 ששעה סופג ארבעים שחטה סופג
 ארבעים שחטה ואת ביהמה סופג
 שמונים שחטה ואת בת ביהמה ואחריהן

ואלמנה
במה

כפי הבית ושל אבני הבית בחולין
 אבל לא במקדש שכן נהגו בחייה ובעת
 במחצין ובשארנו מחצין נהגו בבבוי
 מפני שהיא ספק אין שוחטין אותו
 כיום טוב ואם שחטו אין מכסין
 את רצו השוחט וממלא טרפה
 השוחט לעבודה וזה השוחט חולין
 בפנים וקדשין בחוץ חיה ועוף
 הניסקלין וכלי מחצית חולין פטורין
 השוחט וניתבלו בידו העומד המעור
 פטור מלכסות ב חרש שוטה
 שוטה וקטן ששחטו ואחריו
 רואין אותו חייבין לכסות ביבן
 לבן עיניו פטורין מלכסות וכן
 לענין אותו ואת בני ששחטו ואח
 ואחריו רואין אותו אסור לשחוט
 אחריו כיון לבן עיניו ר מאיר
 ממנו לשחוט אחריו וחכמי אוסרין
 ומחזין שאם שחטו שאינו סופגין
 את הארבעים ג שחט מצא
 חיה במקום אחד כסווי אחד
 לסלס לצלם מצא עופות במקום
 אחד כסווי אחד חיה ועוף במקום
 אחד כסווי אחד לטלס ו יהודה א
 שחט חיה יכסה ואחר כך ושחוט
 את העוף שחט ולא כסה תראה
 אחר חייב לכסות כוסה וניתבלו פטור
 מלכסות כוסה והרמח חייב לכסות
 ו דם שניתערב במים אכיל
 מן מראה דם חייב לכסות ניתערב

מין רואין אותו כאלו הוא מים ניתערב
 בדם רואין אותו כאלו הוא מים ניתערב
 בדם כדמה או בדם חיה רואין אותו
 כאלו הוא מים ו יהודה אין דם נכסל
 דם ה דם הנטו ושעל הסלסין
 חייב לכסות ויהודה אמתו בוצץ
 שאין שם דם אלא הוא אבל אכיל
 שם דם אלא הוא פטור מלכסות ו
 במה מכסים ובמה אין מכסים מכסים
 בובליק בסיד ובחרסית ובליבנד
 ובמנופה שכתשה אבל אין מכסין
 לאבובל נס ולא בחול נס ולא בלינה
 ולא במנופה שלא כתשה ולא ספרה
 עליו את הכלי כלל אם רבו שמעין בן
 במלי דבר שהוא מעל עמחין מכסין
 בוודר שאינו מעל עמחין אין מכסין
 פ ר ז ה י
 גד הנשה נחת בארץ ובחורן לארץ
 בפני הבית ושל אבני הבית בחולין
 ובמקדש שכן נהגו בחייה ובחיה
 ובמקדש שלימין ובמקדש שליש אלו אינו
 נהג בעוף מפני שאין לכת נהג
 בשלל יהודה אכיל אינו נהג בשלל
 וחלבו מותר אין הטבחים נאמרו על
 גד הנשה דבר מאיר וחכמי אוסרין
 עליו ונלהחב ב שולח הוא אסור
 למכרי יד שגד הנשה כוסה מפני
 שתקומה מכר הנטל גד הנשה צריך
 שיטול את כולו ויהודה אין יקיים
 מצות נטילה ג האוכל מעד הנשה

במל

vii

2

3

111

כות סופג ארבעין אכלו ואין בו
 כות חמץ אכל מה כות ומזה כות
 סופג שמונים ו יהודה א אינו סופג
 אלא ארבעים ד יוד שניתבשל
 בה גד הנשה אכישבנותו טעם
 הרה אסורה כינו משערין אותה
 כשר בלפת ה גד הנשה שניתבשל
 עם הגרים בזמן שהיא מכיר בנותן
 טעם אם אינו מכיר בנותן טעם אם
 אינו מכיר כול אסורין והרוב
 בנותן טעם גד הנשה ו נהג
 בטורה ואינו נהג בטמאה וזה
 אם אף בטמאה אכל יהודה חלה
 על בני עקב נפש גד הנשה וארין
 בהמה טמאה מתחת להם אמרו לו
 מסיני נפש אלא שניתב במקומו
 פ"ה ה"א
 כהן אסור לישל בתלבו חורבן
 רגים וחגבים אסור להעלות עם
 הגבינה על השלחן חורבן נפש רגים
 וחגבים חטור מן הבשר מתיר בשר
 רגים וחגבים העות עולה עם הגבינה
 על השלחן ואינו טהור לביב בית שמי
 בית הלל אומר לא עולה ולא אכל אכל
 רוסקו מקולי בית שמי ומחומר
 בית הלל באינו שולחן אמרו בשולחן
 שהוא אכל עליו אכל בשולחן שהוא
 סודר עליו את התבשיל נתן והבית
 והוא חושש ב יוד אדם
 בשר ובינה במטפות אחת ובלבד

viii

עור השליל עור שנתת האלה עור
 האמה והכוח והלמא והחומט
 והתורה הלטאת כחולדה וכלם
 שעבדן או שהילך שזן כדו עבדה
 טוהרין חרין מעור הארס ויחוק
 בו נמריא שמונה שדעים ושלחן
 ערות ג המפשיט בבמה בחמה
 ובקוף בטמאה בשחורה בקה ובקפה
 לשטוח כדאחי והולחמת עד שיועא
 את כל החמה המר גלל כלו חיבור
 לטמאה לטמאה ולטמא ד ער שעל
 העצאר ויחוק בו נמריא אינוחיסר
 חלם אכחיבור עד שפשיט את
 כלו ער שיש עליו כמות בשד הנגע
 במיב גירא ממינו ושערה שכסו
 טמאה חר עליו כשת חמי ויתים
 שישא במגע אבי לא במשא דברי
 ושמשו ר עקשה או לא נמנע ולא
 במשא ומדה ר עקשה בכשפ חמי
 ויתים שזן בחובין בקיסס והמטון
 כל שהוא סהוד מפני מה ר עקשה
 מסוד בעור מפני שזן עור נכסין
 ה קלות המת קולית הנזק שזן
 הנזק נבון בין קולית בין כסמין
 טמאה קולית הנבילה קולית השדן
 הנזק נבון כסמין טוהר נכסין
 כל שזן כסמין במגע מניק את המשא
 תלם לוח הנגע והמשא את שפא
 לכלל מנעבא לכלל משא לאנא לכל

ושל נבילה חרי וו אסורה המעמיד
 כעורה של קיבה אסורה בטמא ט
 טעם חרי וו אסורה כשירה שיקה
 מן הטריפה קיבה אסורה וטריפה
 שיקה מן הכשירה קיבה מותרת
 מפני שהוא כנס במעיה ו חומר
 כחל כנס ונמס מבחלב שהחלב
 מוצלן בו ומחבין עליו משם פועל
 ונתר וטמאה שאין כנס חומר
 כנס שהדס נהוג בבמה ובחירה
 ובקפוח בין טמאין בין טוהרין
 והחלב אינו נהוג אלא בחמה
 טוהרה בלבד פ ט ט ה ל ז
 חקור והירטב הקופה האל
 והעצמות והגדים והקדנים והעלפית
 מייצטופים לטמא טמאת אכלים
 אבל לא טמאת נבילות כיוסא ברהל
 השותט בהמה טמאה לנכרי והיא
 מפרנסת מטמא טמאת אכלין אבל
 לא טמאת נבילות עד שתמות או
 עד שתזין את ראשה רבה לטמא
 טמאת אכלין מה שריפה לטמא
 טמאת נבילות והתורה האלל
 המכונה אסו שכותב במקום אחד
 חייבין עליו ב אלו שעוהותיו
 כבשרן עור הארס עור חומר עליו
 ו יוסה אסאת עור חומר עליו עור
 חסות גל הרבה עור הראש של עור
 הדך עור הפוסת עור בית הברשת

IX

וצנע לאבאל כלל משא ו בינת
 השדך המדוקמת טהורה נקבה כל
 שהוא טמאה שדך שחמו בשר
 וחמו ארמה הנובע בשר טמא ו
 ובארמה טהור והודה אאת הנובע
 בארמה שכנגד הבשר טמא ו האר
 והבשר המדוקלוק בבדימה מטמא
 טמאת אלקין במקומו ותיכין ה
 הכשר נ שחטה הבדימה הוכשר
 ומה דבריו נאמר ו שמעון אמלא
 הוכשרו מינה הבדימה הבשר עין
 הכשר האבר מטמא משם אבר מקומו
 ואינו מטמא משם אבר מן הנבילה
 דבריו נאמר ו שמעון מטמא ה
 האבר והבשר המדוקלוק באדם
 טהורין מתהאוס הכשר טהור
 אבר מטמא משם אבר מן החי ואינו
 מטמא משם אבר מד המית דבריו
 נאמר ו שמעון מטמא

פ' י' הל' ח

הורגו והלחיים והקיעה נהגין בארץ
 ובחור לארץ בפני הבית ושלא בפני
 הבית בחולין אבל לא במקדש שין שיהיה
 בדין מה אם החולין שאין חייבין
 בהם ובשר חייבין במענות קדשין
 שהן חייבין בהם ובשר אינו דין
 שיהא חייבין במענות מלם ליה ואין
 אותן לאוהן הכהן ולבניו לחק עלם
 אין לך אלא מה שאמור בענין ב

כלקדשים שקדש מוס קבוע להקדשין
 ונפרו חייבין בבכורה ומענות
 ומטמאין לחולין ליגורו לעבד לדון
 חלבן נוצר לאור פדיון השוחט
 בחור פטור ואין עושין תמורה
 ואם מיתו יפדו חורין הנבכר ומן
 המעשר ג כל שקדש הקדשין
 את מוצק או מוס עמו להקדשין
 לאחד מכן נולד להם מוס קבוע להקדשין
 ונפרו פטורין מן הבכורה ומן המענות
 ואין יוצאין לחולין ליגורו לעבד
 חלבן וחלבן אסור לאור פדיון
 השוחט בחור חייב ועושין תמורה
 ואם מתו יקברו ד בכור שניתע
 במאה ומן שמאה שוחטין אתם
 פטורין את כלם אחר שחט את
 כלם פטורין לו אחר השוחט לבחור
 ולנבל פטור מן המענות המשתקף
 עמום יצרך שרשם אם אחר
 מן המענות אם לו נכח ליבני מעיה
 של פיה והיבוס מענות נותן לבחור
 ואינו נכח לו מן הדמיון לקח ממנו
 במשקל נותן לבחור ומנכה לומר חמין
 ה ג שניתגמר היתה לו פירוד
 משחטת עד שלא ניתגמר פטור
 משניתגמר חייב אם ספק פטור
 שהמריא מחברו עליו הדאיות
 ו אי זה הוא חורג מפרק של
 ארכובה עד כף של יד והוא שלמי

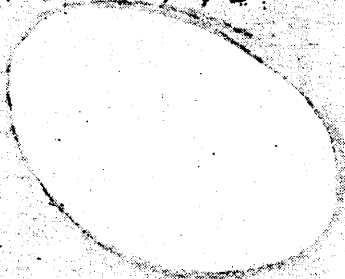
פטור מן המענות

כטרו בתי שוק ויהיה או שוק
מפרק של ארכובה עד סוף של
רגל או יהיה לא מפרק של לחי
עד פיקה של צונית
פי. וא. הלך

ראשית הגז נהג בחוץ לארץ בפני
הבית ושל אבפני הבית בחולין אבל
לא במזקד שכן חומר בדרוב חיים
ובקובה מראשית הגז שהודיעה
החיים והקובה נהגים בבקר
ובצאן בין מרובה בין ממועט ו
ראשית הגז אינו נהג אלא בח
בחלים אינו נהג אלא במרובה
ב וכמה הוא מרובה בית שמי
אז שתי רחלים שנ יחיה איש
עליו בקר ושתי עיני עשויות חמש
רחלות מוחות נאמא אפרים חמשה
בראשית הגז וכל חסד חכמה או
חמש רחלות מוחות כל שחן ג
ומה הוא נחן לו משקל חמשים
סלעים ביהודה שחן עשרין עשר
בגליל מלובן לא עמי כדי לעשות
ממנו בוד קטן שנחנן לו כדי
שהאלו מצנה ו לא הספק
לחנן לו עד שתציע פטור לכבו
ולא יציע חייב הילוקח ג יאט
של נוכרי פטור מראשית הגז לח
ע של חבירו אם שייך המוכר
המוכר חייב ואם לאו הילוקח חייב

ובית הלל
אם חייב
שני חייב
לח

ה הילוך שני מינים טחופות
לכנות מכרלו טחופות אבל לא לננות
וכרים אבל לא נקבות וה נחן לעצמו
הה נחן לעצמו פי. ה. ה
שילוח הקן נהג בארץ ובחוץ לארץ
בפני הבית ושל אבפני הבית בחולין
אבל לא במזקד שכן חומר בביסוי
הדס משילוח הקן שביסוי הדס נהג
בחוץ ובעת במזמן ובשאיט מזמן
ושילוח הקן אינו נהג אלא בעת איט
נהג אלא בשאיט מזמן ב איזה
הוא שאינו מזמן כצד אברים וחמשים
שקנינו בפרוס קיננו סוף הבית וכן
חנים דו סיות פטור מלשלו ג עת
טמא פטור מלשלו עת טמא רובן
על ביני עת טהור וטהור רובן על
ביני עת טמא פטור מלשלו קריא
וכי ו איזה מוחים חכמה פטורין
ו היתה מעופפת בזמן שכנפיה
נצנפתה חייב לשלח אין ספק
נצנפתה פטור מלשלו אין שם אלא
אפרוח אחד או ביצה אחת חייב
שנאן קן מכל מקום ה הושט
אפרוחים מפרחים או ביצים מוחות
פטור מלשלו שנ והאם חייב על
האפרוחים או על הביצים מה אפרוחים
בבי קיימה את ביצים בנורת
קיימה ינאו
מוחות מיד

באחדים הבהנים והלויים פטורים
 מקל וחומר אם פטור שלישו גם
 במדבר וזהו שפטור לעצמו
 ב פרה שילדה כמין חמור וחמור
 שילדה כמין סוס פטור מן הבכורה
 שנפטרה חמור תפדה בשוה ופטור
 חמור שני פעמים עד שהיא
 הולדת חמור והנולד חמור ג
 ומה הן באכילה בהמה טהורה שילדה
 כמין בהמה טהורה שילדה כמין
 בהמה טמאה מותר באכילה וטמאה
 שילדה כמין בהמה טהורה אסור
 באכילה שהיא צאן השדה טמאה
 וחמור צאן השדה טהור דג טמא
 שבלע דג טהור מותר באכילה וטהור
 שבלע דג טמא אסור באכילה לפי
 שאינו צדדי ו חמור שלא
 נכרה הולדו שני זכרים מתקטלה
 אחד לבחן וזכר תקנה מפריש טלה
 אחד לעצמו שני חמוריו שלא
 בקרוב הולדו שני זכרים נתן שני
 טלים לבחן וזכר תקנה או שני זכרים
 ותקנה נתן טלה אחד לבחן שני
 בקרוב זכר או שני זכרים ושתים קבוצות
 באין כולן לבחן כלום ה אחת ביכרה
 ואחת שלא ביכרה הולדו שני זכרים
 נתן טלה אחד לבחן וזכר תקנה
 מפריש טלה אחד לעצמו ופטור
 חמור תפדה בשוה מן הכבשים

בימים עריכות לאימן אף אפרוחים
 עריכין לאימן ועאו מפרי ימים ו
 שלחה וחורה שלחה וחורה אפילו
 ארבעה פעמים חייב לשלח שנשלח
 ונשלח את האם צמאני מטל את
 האם ומשלח את הבנים חייב לשלח
 שנשלח ונתקח לך נטל את הבנים
 והחזיר לך ואחר כך חורה האם
 עליהן פטור משלח ו הטל
 אם על הבנים ו החורה א לוקה ואינו
 משלח חמור א משלח ואינו לוקה
 זה הכלל למעשה באתעשה שיש
 בה קום ונעשה אינו עריכין עליה ח
 לא יטול אדם אדם על הבנים אפילו
 לטור בה את המיכר עמה אם מעה
 קלה שהיא באיסור אמרה וחורה
 למען יטוב לך והארבת ימים קל
 וחומר על מצות חמורות שבתורה
 חסל שחולות

חולין
 פ' תרי עשר

בכורות פ' א
 הלכות עובר חמורו של עובר חמור
 לו אפילו פ' שאינו שייך המשקף
 לו חמור ממו והנחת לבהלה
 פטור מן הבכורה
 בישראל אבל לא

וכן העים זכר ונקבה וזולתן
 נשים וזעל מוס ופודה ב פעמים
 הנה נכנס ליד להיות עשר ואם
 מת הנה נכנסה ב ו אן פודין
 לא בעל לא בנותיה לא בשחטה
 ולא בטריפה ולא בלאים ולא בכז
 ו אלוה מתיר בכל אים מפני שהוא
 שיה ואסור בכה מפני שהוא ספק
 נתנו לכהן אן הכהן רשוי לקימו
 עד שפריש שיה תחתיו ו
 המפריש פודין פטר חמור ומת
 ראי ער וזו חייבין באחריות כ
 כחש סלעים שלכן חכמ אום
 אן חייבין באחריות כפודין כ
 מפני שיה ה העדו והולע
 ה ערוק על פודין פטר חמור שמת
 שאין בן לכהן כלום מת פטר חמור
 ראי ער אום קבר ומתו בתניתו
 שלטלה חכמ א אנו ערוק לקבר
 וטלה לכהן ט לא יטה לפוחט
 ערפובק פים לאחוריו וקוברו
 מיצת פרייה קודמת למימת ערפה
 שג אם לא תפודה וערפט מימות
 הועדה קודמת למימות פרייה
 שג אשר לא יועדה והפדה מימות
 היבוס קודמת למימות וליינה
 בראשונה שקיו מיכתבונן לשם

מינה אם יבשין לא יבן מיתבונן
 לשם מינה אמרו מימת חליית
 קודמת למימת היבוס מימת גאיה
 בארון הוא תחתיה ללאים שג אם
 לא יבן תמכר בערבך פ ר כ
 ה ל ט הלקח עבר פוחט של
 נכרי וממכרו לו אפילו פיי שאינו
 רשוי ומי שמתה לו ה מקבל ממנו
 וממתו לו בקדשה פוחט מן הכסודה
 שג בישוי אכל לא באחרים הסתנים
 והלויס חתנים לא נפטר מבער
 בתמה טחורה לא נפטר אלא
 מפדיון הבן ומפטר חמור כ
 בלקד שים שקדם מוס קמוע להקדישן
 ומפדיון הבן בבבוייה וממכרו כ
 חייבין להשיג ליתור העד ולון
 חלבן מיתור לאחר פדיונו והשחטן
 בחור פטר ואינו עושין תמורה
 ואם מתו יפדו חוץ מן הכבוד ומן
 המיעשר כ ל שקדם הקדישן
 את מוצן או מוס עבר להקדישן
 לאחר מכן נולד להן מוס קבוצה
 והקדישן ומפדיו פטרין מן הכסודה
 ומן המתנות ואינו ייטמן לחולין
 לתור ולעבד ולון חלבן אסור לאור
 פדיונו והשחטן בחור ועושין
 תמורה ואם מתו קברו ו המקבל

כאן ברובן הגמי ולדות פטורין
 ולדי ולדות חייבין העמידו ולדות
 ונתת אימהותיהן ולדות פטורין
 ולדיה ולדות חייבין כן רבן שמעון
 גמליא אאפילו עד עשרה ודות
 פטורין שאחרותן לנכרי ה
 רחל שלדה כמין עורען שלדה
 כמין רחל פטור מן הבכורה אסוי
 מן מיקעת סימכין חייב ו רחל
 שלא בכרה ולדה שני זכרים ונשא
 שני ראשים כאחת ו יוסה הגליל
 אום שניהם לבתן שני זכרים לוי
 וחכא אום איפשר אלא אחד לו ואחד
 לבתן ו טרפון אום הכהן ביד לו את
 הצדדי עקבה אום משמעט ביניהן
 והשיני ירעה עד שיסתאב וחייב
 במתנות ו יוסה פוטור מת אחד מן
 ו טרפון א זחלוקור עקבה אום
 המוציא מחבירו עליו הראש זכר
 ובקבה אין כן לבתן כלום ו
 שתי רחליו שלא בכרו ולדו שני
 זכרים נתן שניהם לבתן זכר ונקבה
 הזכר לבתן שני זכרים ובקבה אחד
 לו ואחד לבתן ו טרפון אום הכהן פור
 את הצדדי ו עקבה אום משמעט ביניהן
 והשיני ירעה עד שיסתאב וחייב
 במתנות ו יוסה פוטור מת אחד מן

ו טרפון אום זחלוקור עקבה אום
 המוציא מחבירו עליו הראש שני
 שתי נקיבות תזכר או שני זכרים ושתי
 נקיבות אין כן לבתן כלום ו אחת
 בכרה ואחת שלא בכרה ולדו שני
 זכרים אחד לו ואחד לבתן ו טרפון
 אום הכהן פור לו את הצדדי עקבה
 אום משמעט ביניהן והשיני ירעה עד
 שיסתאב וחייב במתנות ו יוסה
 פוטור ו יוסה א כל שחליף חוב
 סתן פטור מן המתנות ו מאר מחייב
 מת אחד מן ו טרפון א זחלוקור
 ו עקבה א המוציא מחבירו עליו
 הראש זכר ונקבה אין כן לבתן
 כלום ו יוציא הרס והבא אחריו
 ו טרפון אום שניהם ירעה עד שיסתאב
 וזאלו במזמן לעלים ו עקבה אום
 שניהם אינו בכור הראשון משם
 שאינו פטור רחם והשיני משם שקדמו
 אחר פ ג הל ט
 הלוקה בהמה מן הגוי ואין ידוע אם
 בכרה אם לא בכרה ו ישמעאל אום
 עו בת שנתה וחי לבתן מיכן והילך
 ספק רחל בת שנים ודחי לבתן מיכן
 והילך ספק מן והילך ספק פיה וחמור
 בגושלוש ודחי לבתן מיכן והילך ספק
 ב ז ל ו עקבה אילו בולד

שחואנראה מן הגיזה מותר ואת
 שאינו נראה מן הגיזה אסור
 פ' ד הל' ה
 ע' כמה ישרא חייבין להיטפל בבבוי
 כסדמה דקה שלשים יום ונכסר
 חמישים יום ו יוסה און בקה שלשה
 חרשים ב צמלן כהן בתוך אמן תגה
 לי הרי זה לא יתע ל אס היה בעל מוס
 אכלו תגה לי שאוכלנו מותר בשעת
 המקד שאם היה תמים צמלון לו
 שאקריבנו מותר הבכור נאכל שנה
 שנה בין תמים בין בעל מוס שנלפני
 לי צדף תאכלנו שנה בשנה נלה לו
 מוס בתוך שנתו רשוי לקיימו כל שנים
 עשר חודש לאחר שנים עשר חודש
 אינו רשוי לקיימו אלא עד שלשים יום
 ג השוחט את הבכור ומראהו את
 ממוז והנה מתיר מאד אזהוואל
 ונשחט שלא על פי מומחה אסור מי
 שאינו מומחה וראה את הבכור נשחט
 על פני הרי זה יקבר וישלם מביתו ד
 הדין את הדין ויכה את החייב חייב
 את הזכרי טימא את הטמור טהור
 את הטמא טהור שעשה עשו ושלם
 מביתו אס היה מומחה בבית דין פטור
 מלשלם ה מעשה בצרה שנמלה
 האוס שלה והאכילה ו טרפון לכלבים
 וצא מעשה לפני חכם והתירו צ' ר
 תיודרוס הרופה אין פרה מחזיר ד

בלד הכהמה נפטרת היתה סכריף
 אלא אמרו סימן הולד בהמה דקה
 צטנת ובוסה שלמה ואשה שפיר
 ושלמה וההכלל כל שידוע שבניה
 אין כן לבחן כלום ושל אבמה הרי זה
 לבחן ואם ספק יאכלו בממון ובעלים
 ו אלו יסוד בן יעקב א בהמה נסרה
 ששפעה חרות דס הרי זה תקבר
 ונפטרה מן הבכורה ג וכן שמעון
 בן גמלי א הילוקח בהמה מגפה
 מן הגני אינו חושש טמא בנה ל
 טלאות היות נכוס לתוך עדרו ו
 וראה את המכורות מניקות ושואם
 מכירות אינו חושש טמא בנה
 שליו באלו אינו חושש טמא בנה שליו
 באלו אינו ד ר יוסה במשוח
 א השוחט את הבכור עושה מקום
 לקופים מכן ומכן ותולש את השיע
 ובלד שלא ידיונו ממקומו וכן
 ותולש את השיע לראות מקום
 מוס ה שער בכור בעל מוס
 שנשר והניחו בחלון ואחר כך
 שחטו עקביה בן מהלל אל מתיר
 וחכם אסרין דברי ר יהודה צ'
 ר יוסה לא בנה התיר עקביה אלא
 בשער בכור בעל מוס שנשר זה
 והניחו בחלון ואחר כך מת בזה
 עקביה בן מהלל מתיר חכמים
 אסרין ימד המדובל בבכור את

49

ויעשרת איו לוקחן ממט יא
 החשד על שבועתאם חסוד
 על המעשרות החשד על המעשרות
 אינו חסוד על שבועת החשד על
 זה ועל זה חסוד על העשרות ויש
 שהוא חסוד על הטענות והוא חסוד
 חסוד לא על זה ולא על זה הכל
 החסוד על דבר לא נורא מעידו

פ ה ה יד

כלפסליהם קדשין עמקין בארס
 נישחטין בארס נישחטין ליתיה
 חוץ מן הבכור ומן המעשר שהיה
 לכלים פסליהם קדשין חמיתין
 להקדש ששחטין מן אכסר מנא
 בכבוד ב בית שמי או לא חסוד
 ישד עם סתן על הבכור בית הלל
 מתירין אפילו בכור שאחוזים
 אפילו מת אין מקדשין לאתתם
 דבר וזהו חסוד אמרין וכל
 שלא מעשרו מוס אם עשה בו
 מוס דבר זה לא ישחוט עליו ר
 שמיעו אמרין את על פ שהיא
 עשה בו מוס ג היטם און
 הבכור דרי זה לא ישחוט עלמית
 דבר ו אלעוד חסוד אמרין
 למוס אחר ושחט עליו מעשה
 בכר של חלים וקן ושעור מרגל
 לאהו קנסטור אחד א מה עיבו
 שלה אמרו לוכבוד הוא ואיש

ויבאין מאלבסמדרה עד שחמדין
 את האוס ששה בשביל שלא יהיה
 ו טפוח הלה להחמור ו טפוח
 לור עקרהו טפוח פטר אתה שאתה
 ממחה בבית דין שכל המחה בבית
 דין פטר מלשם ו הטעם שכרו
 להיות והוא בסודת אין שחטין על
 פירא לא אם כדקיה מומחה סאיה
 בבנה שהיה ירו לחכמה להיות מטל
 ארבעה אמות בבנה וקנה ויששה
 כספדין עמיק בין בעל מוס ו
 הטעם שכרו לין ריבועי לים
 להקדש עידות בטילה להיות הקדש
 גימטו מי מעשה האפר אפר מיקנה
 אם היה כהן מעשה מקדמות עמלו
 ומשקווס כוואם היה קן מרביבוע
 חמור ומתן לו שכרו בפועל ה
 החשד על הבכורות אין לוקחין
 ממט בשד צבאן ולא עורות שאין
 עבדין ו אלעוד אם לוקחן ממט
 עורות שלקבה אין לוקחין ממט
 יבמר מלבן וימי אבל לוקחין ממט
 טוח וארית ט החשד על
 השבועות אין לוקחין ממט פישמן
 אפילו שדק אבל לוקחין ממט
 ובעים ו החשד להיות מוס
 מרמה לטם חלין אין לוקחין ממט
 אפילו מוס ומלח דבר ו החשד ו
 שמעו אוס כל שיש בו ויקת תחמה

והוא יחזיר להם את הדמים ו
 וכן הוה חטפה ומכרה ונדע שהיא
 טריפה מה שאכלו אכלו וחזיר להם
 את הדמים מה שלא אכלו הם יחזיר
 לו את חבשו והוא יחזיר להם את
 הדמים לכרחהו לגמס או הטלחה
 לכלים ושלחו לו דמי טריפה

פרו ה' ו

על אלו מוצין שחטין את הקב"ה
 נפגעה אותו מן הסחוס אבל לא מן
 העור ניסדקה את עלפי שלא חסמה
 נקבה מלאם שינה או שישתהו
 זו הוא כישה כל שחנקה ואינן
 מניחה טיפתה כההבן משה
 או ירשה שתהא נפרסת ב רוס
 שלעין שנישכ שנישכ שנישכ
 בענין דוקה לל קלון וכו' ענין
 ואי זה הוא תבילי לן חסד כסדה
 תכוס בשחור בשחור וכל כלי
 אינו מוס שאין שמים בלן
 חזרו ויהי חסד קלון וכו' חזרו
 וכל כלי ששהא שחוסים הם י
 חטפהו אנטרם או בוקק אוח
 בשלשה פעמים בתוך ששנים יום
 ואילו חן חסד קלון וכו' לך
 ריש של שנים לחתב של חסד
 או שאכלו אכלו חסד קלון וכו'
 אינו מוס שישאכלו שחוס
 חלו ר' חסד קלון וכו' חסד
 שניסדק שפוט שחוס קלון וכו'

נשטט ולא אכסו היהו מוס קל
 פנים וקס באוט ולא מעשה לפי
 חכמה חסד וראה שהחזיר והלך
 וצדס באוון בכרות אחריהם דאסרו
 פעם אחת חזו חטפות שחוסין
 בשחור קשרו ונבות טלום זה על
 זה תפסקה ונבו של אחו שחוסיהו
 הוא אכסו ולא מעשה לפי חסדים
 והחזיר והוא שהחזיר והלכו קשרו
 ונבות אחריהם בכרות ואסרו ח
 זה הכלל כל שהוא לרעה אסדו שלא
 לרעה מוח ר' היה בכור וחנן
 ובענין וקשה בו מוס חזי זה ושחט
 עליו כל המוצין קראוין לטאביר
 אדם רועין ישרה ולמכין רועקוס
 הכהנים אינו נאמין בכו שחוסין
 בוגמליה אוב חסד הוא על שחוסין
 ואינו נאמין על של ענין לטאביר או
 החטו על ידו לרעה ולא מעדו
 זה נאמן הכהן לרעה בכור הראית
 בכור זה וכל מוס האוכל לטאביר
 על מוח המעשר בכור שניסדק ענין
 שחוסין ידו ושני שחוסין חלו
 חזי זה ושחט על פי שלשה בני
 כנסת יוסה אוב אפילו וס שם
 עשרים ושלושה לא שחוס אלא על
 פי מוחו ו קשוח אר
 הכור ומכרו וסדע שלא חזרו
 מה שאכלו אכלו וחזיר להם את
 הדמים מה שלא אכלו חבשו יק

vii

2

3

4

שני כדקה היטוהחייטות שנתפמו
 שנתפמו הפנימיות שנתפמו ו
 חנה בן אנטוניוס אין בודקין מן
 המטאמיות ולפיכך אף לאמן הת
 המטאמיות ה נפגם החבן וה
 והערה של כדקה ובמקד שין נפגמה
 הונב מן העים אבל לא מן הפרק
 או שהיה ראש הונב מפעיל העים
 או שיש כשר בן חוליה לחוליה
 מלא אעבע ו אין לו בעים
 אין לו אלא ביצה אחת ו ישמע
 או אם יש לו שני כוסים יש לו
 שתי ביצים אין לו אלא כים אחד
 אין לו אלא ביצה אחת ו עשה א
 מושים על חוץ ו ומעט אטיש
 שם ביצה סופה לכות מעשה
 שמיע ו לא יצאת תשחט תמימות
 דבוקה בכיסלים התיר עקביה
 וחסרו יותן בן עזרי
 בעל חמש חליות ושאלו אלא שיש
 ושרגליו הלוטות כשלחמוד השחול
 והכסול אי זה הוא השחול שישמטה
 ירכו והכסול שאחת מיריביו ונתה
 ה נשבר עינם ירו ועינם רגלו
 את עלפי טאצו עבר מומן אלו
 מנה אילה בכסו והדרלו חכמו
 ועד שלשה הוסית אמרו לו לא
 שמינו את אלו אלא שגלל עינו
 עגול כשלמדו פו דומה לשלחוד
 שניטל רוב המדבר שלל שום ובית

רין שאחריו אמרו הרי אילו ממין
 ט מעשה שהיה התחתן עתה
 על עליון שאל רבן שמעון בן גמליאל
 לתכס אמרו הרי זה מוס און
 הנדי שהיה כפילה אמרו חכמי כומן
 שהיא עינם אחד מוס כומן שאניה
 עינם אחד אינה מוס ר חנה בן גמליאל
 או תב הנדי שהיא דומה שלחוד
 והאין כה של שתליות הרי זה מוס
 יא חנה בן אנטוניוס אומ ארת
 שישלח בעינו שניפקס עינם ירו ועינם
 רגלו שניפקס עינם ירו ועינם רגלו ע
 ושניפקס עימו שפפו עינו אחת
 גדולה ואחת קטנה אומן אחת גדולה
 ואחת קטנה כמראה אבל לא במידה
 ר יחודה אומן ואחת מביעו גדולה
 שתיים בחבורה ולא הודו לו חכמים
 יב ונב העל שאינה מגעת לעוקב
 אמרו חכמי מדבית עגלים ככל
 ומן שהן מעגלים היו בעתות לאיה
 עוקב אם חכמי ר חנה בן אנטוניוס
 לעוקב שבאמצע הדרך על אילו ממין
 שחטין את הכסו ופסולי המוקד שין
 נפרים עליהם י אלו שאין
 שחטין עליון לא במקד ש ולא
 במדינה חודר ור והמים שאים קבוע
 וחייטו הפנימיות שנתפמו ושנתפמו
 תפל נב תפל יבילת ובעל חזית חבן
 חולה ומותק ושנעברה בו עבירה
 ושהמית את האדם וטומטו

ואנדרבנים לאבמדדש ולאבמדד
 וישמיאל אום אין מסך גדל מזה
 ומכס אום אין מסך אלא גנו ומעבד
 פ' ו' ה' י'
 מומן אלו בן קטן ענין ענין
 פסולין בארס יתר עליון בארס הכ
 הכלון והלפתס והמקבן ושלאשו
 שקוט וסקפס ובעלי החסדות
 ר יהודה מכשיר ומכס פוסלין ב
 הקרח פסול ואי זה הוא הקרח כל
 פלאין ושיטה של שיער מקפת
 מאון אלא אום אביש לו הרי זה
 כשר אין לו בינים אלא אלו אלא
 גבן אחד זה הוא הגבן האמו מסה
 ל יוסה אום כל שגביו רחבם בן
 אנטנס אום כל שיש לו שתי גבנים
 ושתי שדרות ג' החדס פסול
 אי זה הוא החדס הכותל שתי עיניו
 כאחת שתי עיניו למען שתי עיניו
 למען עינו אחת למען עינו אחת
 למען רואה את החדר ואת העלייה
 כאחת סכי שיש והגבס והענין
 שנשדו רסי עינו פסול מפני
 מלאית העין ד עינו גדולת
 כשלעל או קטנות כשל אום גפו
 גדל מאיבדו או קטן מאיבדו
 חוטמו גדל מאיבדו או קטן מאי
 מאיבדו הינים והעינים אי זה
 הוא העינים שאנוני הטנות והעינים
 שאנוני דומות לספוד ה
 שפתי העליונה עורפת על התחתונה

אוהחחוסה עורפת עלה עליונה
 הרי זה מום שניתלו שנינו פסול
 מפני מלאית העין ו ידיו שוסבן
 כשל אשה כריסו ענה טיבור ויחל
 נכפה אפילו לאחת לינים רוח קצרות
 באה עליו במשען ובעל גבן אין
 בינים אלא בינה אחת זה הוא מום
 אשן האמו בתורה ו ישמיאל א'
 כל שדוח באשכיו עקבה או בלב
 אשכיו ותננה בן אנטנס א כל
 שפלאין חסוכן ד הקיש
 בקרסולו ובארכובותיו ובעל פיקן
 והעיקל אי זה הוא העיקל כל שהוא
 נדקת פיסותיו ואין ארכובותיו טש
 נשקת פיקה ויצא מיתולו עקבו
 יורג לאתר ופוסטו רחבה כשל אום
 אעבנותיו מודכנות ויעל זה או קלות
 עד הפרק וחתיכה כשר הייתה בה יתרות
 וחתיכה כשר הייתה בה יתרות וחתיכה
 אביש בה ענק פסול האם ליו כשר
 יתר בידיו ותרציו שש ושש עשרים
 וארבעה ו יהודה מכשיר ומכס פוסלין
 והסולטנטני עיו רפוסל ומכס
 מכשירין ה הכושי והגביר
 הלוחן והכיפה והגנים והחדש
 והסוטה והשיכור ובעל גבן טהור
 פסולין בארס ובשירון בבהמה רבן
 שמעון בן גמליאל אום שונה בבהמה
 אינה מן המוכחר הלוחן עורפה
 אם אף בעלי החלילים פסולין בארס
 ובשירון בבהמה ט אילו כשרין

שנינו אום
 עקבה אום

כשר לטעם
 מן הפיר

VIII

בבית המדרש ה' איזהו אביו
 למחלה לבן המפיל שפיר מלא
 מים מלאים מלאים מים המפיל
 במין דגים וחגבים ושקעים ומישים
 המפיל יסאור עיסה ומבא אחריו
 בבית המדרש ו' ויעזוב
 הבא אחריו אינו בכור לא לעולה
 ולא לבתור שמעון אהרן ושלמה
 השני לחמישים סלעים ו' מי
 שלא נבנה אשתו וזוהו שני זכרים
 נתן חמשים סלעים לבתן מת אחד
 מחן בתוך שלשים יום והאב פטור
 מת האב הבנים קיימים ו' מאיר אב
 אם נתנו עד שלא חלקו נתנו ואם לאו
 פטורים ו' יהודה אב נתנו וזכרים
 זכר ונקבה אינו כן לבתן בלוס ה'
 שתי נשים שלא נבנו וזוהו שני זכרים
 נתן עשר סלעים לבתן מת אחד מחן
 בתוך שלשים יום אם לבתן אחד נתן
 מחוץ לו חמשים סלעים אם לשתי נשים
 נתן איש זכר לחוץ אשתו זכר ונקבה
 או שני זכרים ונקבה נתן חמשים
 סלעים לבתן שתי נקבות זכר או שני
 זכרים ושתי נקבות אין כסף לבתן בלוס
 ט' אשת נבנה ואחת שלא נבנה
 חלקו שני זכרים נתן חמשים סלעים
 לבתן מת אחת מחן בתוך שלשים
 יום והאב פטור מת האב הבנים קיי
 קיימים ו' מאיר אב אם נתנו עד שלא
 חלקו נתנו ואם לאו פטורים ו' יהודה
 אב נתנו וזכרים זכר ונקבה

בבית המדרש בבית המדרש
 והדפוס והדפוס והדפוס והדפוס
 בעבודת פסול עד שידר הנחה ה'
 עמיתו מלא למיתם פסול עד שידר
 עליו שלא יהא ממשעאל למיתם
 פ' ה' ט'
 ושכור למחלה ואינו בכור לבתן בכור
 לבתן ואם בכור לנחלה לבתן והש'
 שאינו בכור לא למחלה ולא לבתן ב'
 ואינו הוא בכור למחלה ואינו בכור
 לבתן הבא אחר הנפלים שימאור אשתו
 ח' וכן תשיעו שימאור אשתו מת ה'
 המפיל כמין בהמה חיה ועוף וז'
 ו' מאיר חכם אב עד שיהא בו מים
 האדם והמפיל סבילאו שלמה שפיר
 מרסם והקרא מחוץ הבא אחריו
 בכור למחלה ואינו בכור לבתן ו'
 מ' שלא היה לו בנים ותשא אשה ששם
 חלה וזוהו עודה שפחה ובשמותיה
 עודה וז' ותתקין מ' שבא אלאין
 לישאל חלה בכור למחלה ואינו בכור
 לבתן ו' חכה הג' ל' אבסול למחלה
 ולבתן ש' פטור חס מ' שפיר עדה
 ש' פטור חס מ' שפיר ו' מ' שפיר
 לו בנים ותשא אשה שלא נבנה וזוהו
 ח' היא מעוברת שנתחיתה והיא כ'
 מעוברת וזוהו היא וכזוהו היא לוחה
 היא ואשה שכר חלה וכו' מ' שלא
 נשאת אחר בעלה שלשה חודשים ושאת
 חלה ואין ידוע אם בן תשיעו לאשתו
 אם בן שבעה לאשתו בכור לבתן ואינו

אין

אין כן לכהן כלום שתי נשים של
 שני אנשים שלא בברואו שני
 זכרים זה מתן חמש סלעים לכהן
 והנה חמש סלעים לכהן מת אחד
 מהם בתוך שלשים יום אם לכהן
 אחד מתו יחזור להם חמש סלעים
 אם לשני כהנים נתנו אינו יכולין
 להוציא מידן זכר ונקבה האבות
 פטורין והבן חייב לפדות את עצמו
 שתי נקבות וזכר או שני זכרים
 ושתי נקבות ואין כן לכהן כלום
 יא אחת בכרה ואחת שלא ב
 בכרה על שני אנשים וילדו שני
 זכרים זה שלא בכרה אשתו נתן
 חמש סלעים לכהן זכר ונקבה אין
 כולכהן כלום יב מת הבנות
 שלשים יום את על פי שנתן לכהן
 יחזור לו חמש סלעים לאחד שלשים
 וזכר אפ על פי שנתן יתן מת ביום
 שלשים ביום שלפניו עקבה אם
 אסנתן לא יטול אם לא נתן לא יטן
 יג מת האב בתוך שלשים יום
 בחוקת שלא נפדה עד שיתא
 ראיה שנתפדה עד שיאמר לו
 שלא נפדה הוא לפדות ובעל פות
 הוא קדם את בכר ויהודה יום
 בכר קודמו שמימותו על אביו
 ומימות בנו עליו יד חמש
 סלעים שלכן במנא עזר ושלשים
 על עבד וחמשים שלא נתן ושלפמה

ליתר שנים
 יום מת
 שנתה

ונאח של מנא שם רעובלם
 בשקל הקדש במנא עזר וכלם
 נפרים בכסף ובעשה כסת חזון
 משקלים טו אין פודין לא
 בני זרים ולא באשטרות ולא בקדעות
 ולא פודין שות כתר לכהן שהוא חייב
 לו חמש סלעים חייב ליתן לו ובנו אינו
 פודין לפיכך אם רעה הכהן ליתן לו
 מתנה רשית הפריש פודין בנו ואם
 חייב באחריות שנתנה לו פדה
 תפדה יז הבכור נוטל פי שנים
 בני כסף האב ואינו נוטל פי שנים
 בני כסף האם ואינו נוטל בשבח ולא
 בנאוי במחנות לא האשה בכמותה
 ולא במזונותיהן ולא היתום ולבן אין
 נוטלין בשבח ולא בנאוי במחנות
 יח אילו שאינו חוזרין ביה
 הבכור והיורש את אשתו והמיתב
 את אשת אחיו והמיתב רב ר מאור
 חובב יז מתנה בכר ר אלמנה יז
 כלם חוזרים ביה יח חסדן בנתקה
 יז הורש את אשתו חוזר לבנו
 משפחה ונקבה מהם את הדמים
 פל ט הל יז
 מעשר בהמה עה בארץ וסווי לארץ
 בפני הבית ושלם ספני הבית בחולין
 אבל לא במוקדשין ובהבקר ובעזן
 ואינו מיתעשרין מהם על זה בבשים
 ובעזים ומיתעשרין מהם על זה בחוש
 וביטן ואינו מיתעשרין מהם על זה

8

9

10

IX 1

שהיה ברין מה אס החורש והישן
 שאינן בלאס זה הבוד אינן מתעשרין
 מזה על זה כבשים ועזים שהן כל
 בלאס מה בזה אינו דין שלא מתעשרו
 מזה על זה תל לזכר וכלן כל משמע
 שאין אחד ב מעשר בהמה
 מיצטרף במלואו בהמה חזקה
 ובהמה היא רב בהמה רומה ששה
 עשר מילתה בין אילו לאילו שלשים
 ושנים מיל אינן מיצטרפין ההלו
 בארבע מיל ומעשרתן בארבע
 רוצה או הירדן הנה מפסיק ל
 למעשר בהמה ג הליקון ושנים
 לו מתנה פטר מעשר בהמה זה
 האוחס השותפים שחייבין בקולבון
 פטורין מעשר בהמה שחייבין
 במעשר בהמה פטורין מן הקולבון
 קנו מתפוסת הבית חייבין ואם לאו
 פטורין חלק חורו ונסתמפו חייבין
 בקולבון ופטורין מעשר בהמה
 ב הכל נכנס להמעשר חורו מלאים
 וכן ויתוס או זה הוא יתוס כל שמתה
 אמו או שמתה ר יחושע או אפילו
 נשתטה אמו ותשלח קנים אין זה
 יתוס ג שלש ענות למעשר
 בהמה בפרס הפסח בפרס הערמית
 בפרס החג וברי ר עקיבא בעי דזב
 בעשרים ותשעה באר באחד בסיון
 בעשרים ותשעה באר אלעזר ה
 שמעון או באחד במסן באחד בסיון

וערוב
 ויניא
 דוקא
 ומחוסר
 יכו

בעשרים באליל וליה אמרו בעשרים
 משעה באליל לא אמרו באחד הנשר
 מפני שהאזנים טוב ואיפשר לעשר
 ביום טוב לפיכך הקדושהו בעשרים
 משעה באליל ד ר נאור או באחד
 באליל ראש שנה למעשר בהמה בין
 ערוב או האלילין מתעשרין בפני
 עצמן ה כל העליון לאחד בתשרי
 עד עשרים ותשעה באליל הרי אילו
 מיצטרפין חמשה לפני ראש שנה
 חמשה לאחר ראש שנה אינן כ
 מיצטרפין חמשה לפני הגזן חמשה
 לאחר הגזן הרי אילו מיצטרפין אם
 כליה נאסר שלש ענות למעשר
 בהמה שיער שלא תצטרפין מתע
 לנכח ולשחוט הגיע הגזן לאישוחו
 ואם שחט פטור ה כיצד מעשרין
 בנתן ליד ועשה לזן פתח קצת כרי
 שלא יהא שנים כליק לאלת כמות
 ומתן בשבט אחד שנים שלשה או
 ארבע חמשה ששה שבע שמונה
 תשעה ויחזיקו עשרים סודו במקרה
 ואם הרי זה מעשר לאסקון במקרה
 ולא יניחן בשבט או שניין ויניחן
 או עומדין הרי אילו מעשרין בה
 לו נאור ונעל עשרה עשרה ונעל אחד
 ארבע מעשר ר יוסה כר יחזיקה או
 מעשר קפץ מן המניין לתוכן הרי א
 אילו פטורין ומעשרין לתוכן סל
 ורע עד שיסתאבו ויחזיקו במזון

לבעלים ט יבאו שנים באות
 מזה אותן שנים מבין אחד השני
 ועשירי מקלקלן יבאו השני
 ועשירי באות השני ועשירי כ
 מקלקלן קרא לתשיע עשירי
 ולעשירי תשיע לאחד עשר עשירי
 שלשתן מקדש שון השני פכל
 במזמון עשירי מעשר ואחד עשר
 קרב שלמים ועושה תמורה דבר
 מאר צר והודיה וביש תמורה
 עושה תמורה אמרו משסר מאר
 אילנה תמורה לאהיה קרב י
 קרא לתשיע עשירי לעשירי עשירי
 לאחד עשר עשירי מבין אן אחד
 עשר מקדש והכלכל של אגבך
 העשירי ממנו אן אחד עשר מקדש

חסלת מסכת
 בכורות פרק
 תשיעה

ערכים פ' א
 הכל מערכים ומערכין נדרים ונדרי
 סוגים הלום וישאל נשים ועבדים
 וטומטום ואנדורג' נס נדרים ונדרי
 מערכים אבל לא מערכים שאינם מען
 אלא נדר ונדרי ונדרי ב
 חרש שוטף וקטן נדרים ומערכים
 אבל לא נדרים ולא מערכים מפני

שאין סודר עת פחות מבין חודש נדר
 אבל לא מען ג הנכרי מאר
 אומען אבל לא מען י יהודה אר
 מען אן לא מען והרוב מודים
 שנדרים ונדרי ד תגוסס והירוא
 להג' אמרו לא מען גפני ערמי
 קעבין אבל איתו נדר מפני שאין וחי
 קעבין ד וסיה אטור מען ומקדש
 ואם הויק חייב בתשלומין ה
 האשה שהיא זרעא להג' אין ממען
 לה ער שותף ושבה על המשבר ממען
 לה ער שותף האשה שנתנה נהנים
 בסעודה בהמה שנתנה אסורה בהנחה
 פ' ב ה' ה'
 אין בערכים פחות מסלע לאחד על
 חמשים סלע מען נתן סלעו העשירי
 אינו מתן כלום פחות מסלעו העשירי
 נתן חמשים סלע הויבין חמש
 סלעים ו מאר או אינו נתן אלא
 אותה וחמשים איש נתן את כלם
 ב אין בערכים פחות מסלעו לא
 זר על חמשים סלע אין פחות מטעם
 פחות מטעם והאמר על טבעה עשר
 אין בגביעם פחות מטעם אחר ולא
 זר על שלשה שבעות ג אין
 פחותן מארבעה חרשים המעבדין
 בשנה ולא נראה זר על שמונה שתי
 הלום נאכלות אין פחות משנים ולא
 זר על שלשה לחם הפנים נאכלות אן
 פחות מטעם לא זר על אן עשר
 קטן נמול אין פחות משמונה ולא זר

ו תעיה כן
 עברה אף
 געיר

על שנים עשר ו' אופותיו
 מעשרים ואחת הקיעה במקדש
 ולא מוספין על צדעים ושמונה
 עשר נגלים ולא מוספין על ששה
 לאפחות מששה הללים ולא מוספין
 על שנים עשר ובשנים עשר יום
 בשנה החליל מכה לפני המזבח בשחיית
 פסח ראשון בשחיית פסח שני ביום
 טוב ראשון של פסח ביום טוב של
 עצרת ובשמונת ימי חג לאהיה מכה
 באבוב שלחורשת אלא באבוב שלקנה
 מפני שקולו ערב לאהיה מחלק באבוב
 יחיד מפני שהוא מחלק עפה ה'
 ועבדי כהנים היו ובכיר מאור ויטה
 משפחות בית פנים ובית עפרית
 ומי אמרוס הריני שאין להטהר ו'
 חנניה בן אנטיגוס או להים הו' ו'
 אן פוחתין מששה עלים נטו קרין ב'
 לשבת הללים כרי לשבת ולשני ימים
 טובים של ראש השנה ומוסיפין על
 לעולם משתי חמיות מוספין על
 לעולם כחשעה כחות ומוסיפין על
 לעולם היציל ללבד ו' אן פוחתים
 משנים עשר ליום עומדין על הדוכן
 ומוסיפין על לעולם אן קטן ובכנס
 לקנה לעברה אלא בשעה שהלים
 אומדין בשיר לאהיו אומדין בנגל
 וכן אלא בפה כרי הכל בנעמה ו'
 אלו עדין בן יקב אי אן עולין למינין
 ולא עומדין על הדוכן אלא ארין ה'
 הו עומדין וראשיהם כיון וצליה לים

אן פוחתין

ה

ויגדו הלוים היו נקדו
 פ' ג' ה' ז'

ישבע ערכים להקל ולהחמיר בשדה
 אחוזה להקל ולהחמיר בשדה המועד
 שהמית את העם להקל ולהחמיר
 באונם ובמפתח ובמוציא שם רע
 להקל ולהחמיר ב' ישבע ערכים
 להקל ולהחמיר ולהחמיר כיון אחר
 שהעריך את הענה שבירש' את הענה
 עבירש' את הכאר שבירש' חס
 חמשים סלע אם אחר הדין עליו
 נתן את שווי' ג' בשדה
 אחוזה להקל ולהחמיר כיון אחר
 המקדש שבחלת המחוץ אחר המקדש
 בפרדות סכסכטא נתן בורע חומר
 שעורים חמשים שקל בסך ובשדה
 מקנה את שווי' א' לעור או אסר
 שדה אחוזה אחר שדה מקנה מה
 בין שדה אחוזה לבין שדה מקנה
 שבשדה אחוזה הוא מתן חמשים
 ובשדה מקנה אינו נתן חמשים ו'
 בשיר המועד שהמית את העבד
 להקל ולהחמיר כיון אחר שהמית
 את העבד שבגדים את האור
 שבגדים נתן שלשים סלע המית בן
 חורין נתן את שווי' הכל זה ג' מה
 משיב נזק שלם ה' באונם ובמפתח
 להקל ולהחמיר כיון אחר שאנסופיעה
 את הגזלה שבגזלה ואת הקטור
 שבירש' נתן חמשים סלע ובששת
 ובכנס הכל לפי המביש והמית ביש'

III

2

3

בהם כלום ה' והשנים בני דרבינו
 ילד שהעריך את התקן נתן ערך וקן
 וקן שהעריך את הילד נתן ערך וקן
 ובערכים בני ערך כיצד איש שהעריך
 את האמה נתן ערך אמה ואשר
 שהעריך את האיש נתנת ערך איש
 ו שהעריך בזמן הערך כיצד העריך
 פחות מבן חמש ונעשה שר על פן
 חמש פחות מבן עשרים ונעשה שר
 על בן עשרים נתן כזמן הערך ו
 וס שלשים כל המשח המנו שנת חמש
 ושת עשרים כל המשח המנה שנה
 מבן ששים שנה ומעלה אסור הר
 אמי למדים בכלן משנת ששים מה
 שנת ששים כל המשח המנה אף שנת
 חמש ושת עשרים כל המשח המנה
 ט הין אם עשת שנת ששים כל המשח
 המנה לחמיר ונעשה שנת חמשים
 ושת עשרים כל המשח המנה לחמיר
 כל מה לומר שנת שנה לומר שנה
 מה שנה האמורה משנת ששים כל המשח
 המנה אף שנה האמורה שנת חמש
 ושת עשרים כל המשח המנה לחמיר
 בין לחמיר אף שנה אף שנה
 תורת על השנים חודש וחמשים
 פרה ויהי חל ט
 האמר משקל על נתן משקל אס
 כסת כסת אס וס חס כל המשח המנה
 שאיננו חס אף שנה אף שנה
 ונתן לומר שם משקל חס חס משקל

ו תמוציא שם רע לוקח
 היה חמיר כיצד אחד שהוציא שם
 רע על הצולה שבכה ונה על הצולה
 נתן למה כלע מלצאה אומר בפיו
 חמור יותר מן העושה מעשה שכן
 כיצד שם שלא נתחם נדרין על
 אבותיו במדבר אלא על לשון הרע
 שנתחם איתו עשר פעמים ולא
 שמע בקולי פרה הל
 השנה בדר והשנים בדר
 ובערכים בני ערך והעריך בזמן הערך
 השנה בדר כיצד עני שהעריך
 את העשיר נתן ערך עני ועשיר
 שהעריך את העני נתן ערך עשיר
 אכל בקרבנות אינו קודם
 שאמר קרבנו שלמינו עוה עלי
 אסור מיעור עני מביא קרבן
 עני עשיר מביא קרבן עשיר
 ו אומר אני אף בערכים כוסי
 מפני מה עני שהעריך את העשיר
 נתן ערך עני שאין העשיר חוב
 כלום אבל עשיר שאמר עני על
 ושמע עני ואמר מה שאמר זה על
 נתן ערך עשיר אסור עני חמיר
 או עשיר חמיר נתן ערך עשיר
 ו חמיר אס אפילו עני חמיר
 חמיר והעני נתן ערך עשיר ד
 אכל בקרבנות אינו כן אפילו
 אילו מתוהנתו לו ריבוי וספיקות
 בים ובאו לו בריבואת און לקוד

vi

א"ל

והבמשקל יחי עליו ו יהודה אומלל
 חבית מים ומכנסה עד מפקד ושקל
 בשד חמור וקדרים ועצמות ומוטת לוחם
 עד שמתמלא זמר וסהרובי הארץ
 אפיש לבחן בשד כנגד בשד ועצמות
 כנגד ועצמות אלא שמין אתהוד כמה
 היא ראוייה לשקול ב רמי דמי
 על שמין אתה כמה הוא שוה ביד
 כמה הוא שוה שלאבד זה חומר ב
 בידים מבצרכים ובצרכים מבצרכים
 כיצד האוס ערכי על ומת יתנו והמשין
 דמי על ומת לא יתנו והמשין שאין
 דמים למיתים ג עין יחי ועד
 רצלי על לא אמר כלום עין ראשו ועין
 כדור על עין עין כלו זה הכלל וד
 שהבשמה תלונה בו עין עין כולו
 ד חצי ערכי על עין חצי ערכו עין
 חצי על עין עין כולו חצי דמי על
 מתן חצי דמי בדי חצי על עין חצי
 כלו זה הכלל רב שהבשמה תלונה בו
 מתן דמי בלו ה האומר עכו
 שלפלו עליו מת חמור וחמור יתנו
 היה שין דמי שלפלו עליו מת חמור
 יתנו היה שין מת חמור לא יתנו ה
 היה שין שאין דמים למיתים ג
 שר זה עולה וביית זה קרבן מת השם
 או ככל הבית איתו ויתן לשלם דמי
 שר זה עליו עולה דמי בית זה על
 קרבן עתה שר או ככל הבית חייב
 לשלם ג חייב ערכים משכבנים

אותם חייבי חטאת ואשמות
 אין משכבנים אותם חייבי עול
 משלמים משכבנים אותם אף על פי
 שאינם מתכפר לו ען שיתענה שר
 לרבות בצפן אותו עד שיאמר חיים
 אני וכן אפדה אוב בנשי גשים כופין
 אותו עד שיאמר ריטה אפי
 פ ר ה ו
 שום היתומין שלשים חס שום
 ההקדש שלשים חס מלכריון בצדק
 ובערב המקדש ובסיו והתנה עליו
 כתובת אשה ר אליהו אוב כשתשינה
 חיי הנייה ו הושע א אים עדין
 כיראלו אב ש מעון בן גמלי והעב
 לאשה בבית בנה והוד עלו בעשה
 חיי הנייה שלא מעוסק יתנוה על
 בכסיו של זה וחודר את אשתו ב
 המקדש ובסיו והתנה עליו כתובת
 אשה ובעל חוב אין האשה יכולה
 לנכות כתובה מן ההקדש ולא בעל
 חוב את חובו אלא הפדוה פודה על
 מנת ליתן לאשה כתובה ובעל חוב
 את חובו הקדיש שיעים מלאותיה
 חובו מלאה מלאה מלא מוסק עור דין
 פדוה את הנכסים אלו על מנת ליתן
 לאשה כתובה ובעל חוב את חובו
 ג אפ על פי שאמר חייבי ערכים
 משכבנים אותם מתעין למוון שלשים
 חס ובסות שנים עשר חודש מישה
 מוצעת סעליו ותפלו לו אכל לא

לא שנתן וכו' אבל אם היה אומר
 מתקן לו שני מי אויבת מכל מי
 ומן חרש מתקן לו שני מעצדי מתי
 מערות ואלוהי אדם זהה איבר
 מתקן לו את עינו חמור מתקן לו
 חמור זה זהה לו מן אחר מתי
 ומן אחר ממנועט אין אומדן מכל
 מן המרובה וקחו לו מן המעורט
 אלא מתקן לו שני מינים מן המרובה
 וכל שיש לו מן המנועט המקדוש
 את נכסיו מעלן את תפלו ו
 אחר המקדוש נכסיו אחר המעורט
 את עינו אין לו לא נכסות אשתו
 ולא נכסות בניו ולא בעבע שיערו
 לשון ולא נכסו יום חרש שקנן
 לשון אף על פי שאמר עקדים לו
 מעורט נכסות לשון שאם לקחו
 לנכסות בשלשים דינר מעבדו הוא
 מאותו פרה אם מעתים אותה
 לאולם משבותה ויאובן מדברית
 אם מעים אותה מדרך משבותה
 אין להקדש שאם מקדשו ושערו
 פ' ו' הל' ה'
 אין מקדושין לבעהוב לפחות משתי
 שנים ולא אגראין לאור הכול פחות
 משנה אין משבדים מן שנים להקדש
 אבל הקדש משבד חרשים ב'
 המקדוש את שדה בשעת היתל מן
 בוע חומר שעדים חמשים שקל
 כקנהו שם נקעים עמדים עשרה

טפחים מלנים גמדין עשרה טפחים
 אין ממדין עניה פחות מן נמדון
 עניה הקדושה שנים של שנים
 לפי היתל נטו ורע נפסיין לשנה
 אם אמרו אמי נטו דבר שנה בשנה
 אין שומעין לו אלא נטו כרס כאות
 ג' אחר הבעלים אחד כל הארס מה
 בין הבעלים לבין כל הארס אלא שנה
 שבעלים נמתן חמיש וכל ארס
 אינו נטו חמיש ד' הקדושה
 נצלה אינה יורא מיהו כחל גלה
 אחר או אחד מן הקדושים ונצלה מיהו
 אינה יורא מיהו כחל גלה אחר מן
 הכותים הרי היא תחת ידו לא יאמר
 הואיל והיא יורא לפתנים ביוב הרי
 היא תחת ידו הוא שלי אלא יורא
 לכל אחיו הכותים ה' הבעהוב
 ולא נצלה הכותים מכנסים לתוכה
 ותתן דמיה דברי' ה' ה' ה' שיעור
 אם נכנסין אבל לא נתנם אלא קראת
 שדה רחוקין עד היובל השני וכל
 השינוי ולא נצלה נדאת רחוקין
 רחוקין עד היובל השלישי לעולם
 אין הכותים לתוכה עד שיצאלנה
 אחר ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 מתאביו ואחר כן הקדושה הרי היא
 כשדה אחרת הקדושה ואחר כך מת
 אביו הרי היא כשדה מקנה דברי'
 לאיר' ו' חזרה או ה' שיעור אב כשדה
 אחרת שנה ואם את שדה מקנה אשר

אם אחד הרי הוא שליב עשרים ואחת
 הבעלים מתנון עשרים עשרים ושנים
 הבעלים מתנון בעשרים ושלש
 הבעלים מתנון בעשרים ושמונה
 בעשרים וארבע הבעלים מתנון
 עשרים ותשע בעשרים וחמש הבעלים
 מתנון שלשים שאין מוספין חומיש
 על עילוי שלוח א אחד הרי הוא
 שליב עשרים ושש אם הרינו הבעלים
 ליתן שלשים ואחד ריב הבעלים קומין
 ואם לאו אומילו הגיעתה ד
 מחריס אדם מעאנו ומבדו מעדו
 ומשפחתו הנבעים ומשדה אחותו
 ואם החריס את כולם אין מחרימין
 דברד אליעזר דגו אלעד בן עזריה
 מהאם לגבוי שאין אדם רשאי לה
 לחזרים את כל נכסיו על אחת כמה
 וכמה יהא אדם חייב להיות חסע
 נכסיו ה המחזרים במובל עבדו
 ושפחתו העברים ושדה מקנתו אין
 מחזרים שאין אדם מחזרים דבר
 שאינו שלו הנהנים והלואם אינן
 מחזרים דבר ר יהודה ר שמעון
 אום הכהנים אין מחזרים שדה חזמן
 שלהן והלואם מחזרים שאין החזמן
 שלהן אום מראת דר יהודה בקצעות
 שנ כי אחות עולם הוא לואם ודברי
 ר שמעון במישל טליון שאין מחזרים
 שלהן חרמי כהנים אין להם פדיון
 אלא מתנון לפונסו והנה בפתיה

ושש
 עשרים
 ושבע

לא משדה אחותו שדה שאני ר
 ראמה להיות שדה אחותה ביאמה
 זו שהיא ראמה להיות שדה אחת
 שדה מקנה אנה וינא לכהנים בית
 שאין אדם מקדיש דבר שאינו שוין
 הכהנים והלויים מקדישים לעולם ו
 תצילין לעולם ביו לפי הויב וביז לאמר
 הקבל פ ר ה הלו
 המקדיש שדה בשעה שאנה חבל
 אמרין לו פתח את ראשון שהבעלים
 נתנון חומיש וכל אדם אינו נתן
 חומיש מעשה באחד שדה קדיש
 את שדהו מפני דעתה אמרו לופתו
 את ראשון צהרי הריא שלי באמר
 אכר יוסה לא אמוז אלא בכביעה
 שדה קדיש שני פתח בכתוב בשוה
 כסת אומרין לו הגיעתה נמצא
 מכסיד אסד ושדהו לפנו כ צמ
 אחד הרי הוא שליב עשר סלעים
 ואחד אום בעשרים ואחד אומר
 בשלשים ואחד או בארבעים ואחד
 אום בחמשים חורב בשל חמשים
 ממ שוכנים סבסיו עד עשר חורב
 בשל ארבעים ממ שוכנים סבסיו עד
 עשר חורב עד עשרים ממ שוכנים
 סבסיו עד עשר חורב בשל עשר
 מוכרין אותה בשוה תפרעון מישל
 עשר את המות הבעלים אום בעשרים
 וכל אדם אום בעשרים הבעלים קומין
 מפני שהן מוספין חומיש ג

חורב שלשים
 נכסיו ומבדו עד

VIII

2

ואלוהינו אדם מכה לו לפני ראש
 השנה והיא מליאה פירות הרי זה
 אוכל ממנה שלוש תבואות לשנה
 שנים ב מכה לראשון במנא
 ומכר הראשון לשתי במאות אינו
 מחשב אלא עם הראשון שנלואו
 מכר לו מכה לראשון במאות ומכר
 הראשון לשתי במנא אינו מחשב
 אלא עם האחרון שנלואו אשר
 בתוכה לאומכו ברוק ונאל בקוב
 בעי ונאל בכפה לאילוח ונאל
 ולא נאל חציים ונאל ש מותר
 בכולם זה חומר בהדירט מבהקויש
 ב המוכר בית בבית עיר חומה
 הרי זה נאל מנד ונאל כל בשנים
 עשר חודש הרי זה כמין רבירת
 ואין ריבית מת המוכר נאל בט
 מת המוכר נאל מנד בנו ואינו מוע
 לו שנה אלא משעה שזכר לו שנ
 ש מלאות לו שנה תמימה וקטנות
 אשר בעד אשר לו חמה וקטנות
 אמת תמימה להביא את חודש עשרים
 ואיין לו שנה ועברה ה הגע
 הם שנים עשר חודש ולא נאל
 חמה חלטה לו אחד הלוקח ואחד
 שניהן לו מועה שנ למיתות הראשונה
 היה נטמן הם שנים עשר חודש
 שנה אחת לטהר לו חמקן הלוקח
 שיהא חולש את מעותיו בשכר
 והיא מוכר את חלית תכנס אמתי

אדם חרמים לבדק הבית שנל
 חס קדש קדש חס הוא ליהוה חס
 או סתם חרמים לכהנים שנ כשהו
 החרס לכחן תהיה אחותו אם כן
 למה נאס כל חס קדש קדשים
 הוא ליהוה שהוא חל על קדש
 קדשים ועל קדשים קלים ו
 מחרים אדם את קדשין כן קדש
 קדשים וכן קדשים קלים אם ער
 נתן את דמיהן אם נדבה נתן את
 טובתה שור זה עולה אומרו במה
 צדק חיינה ליתן בשור זה לו עלות
 עולה שאינו חייב הבכור בין חמים
 בין בעל מוס ומחמיק אותו ביע
 פחין אותו אומרו במה ארו ורעה
 לתן בכור זה ליתנו לבנו או ל
 לב אחותו ה י שמעאל אום
 כתוב אחר זה קדש וכמה אחר
 אום אל קדש איפשר לך הקדש
 שכתב נאס אל קדש איפשר לך
 אל קדש שכתב נאס קדש אמת
 מענה מקדיש אנה הקדש עליו
 ואין אמת מקדשו הקדש מוכר
 פרט הל ח
 המוכר את שדה בשעת היובל אינו
 מותר ליהוא לפחות משתי שנים
 שנ במספר שני תבואות ימכר לו
 חיימה שנת טרפון ומקדן או
 שביעית אינו עולה לן מקדמיהן
 עה או חמיה עולה לו כן המכין

א
ב

IX 1

ולא עיר כגוש אבר אלה במידות
 אמה בעיר הלוי אכל בעיר הלוי
 עושים שדה מערש לא מערש שדה
 מערש עיר ולא עיר מערש כרש לא
 חריבו את עיר ישראל הלוי הכהנים
 והלויים מותרין לעולם ועולם לעולם
 שנבאלת עולם תהיה ללויים

חסלת ערכים

פרקין תשעה

תמורה פר א

הכל ממזרים אחד אנשים אחד נשים
 לא שאדם רשוי לתמוך אלא אשה ממזר
 מזר וסופג את הארבעים הסתגים
 ממזרים את שלהן והממזרים את
 שלהן אין הסתגים ממזרים לא בחטאת
 ולא באשם ולא בסכר אבר יחזיק
 נזיר וכי מפני נמה אק ממזרים בסכר
 אלו עקביה חטאת ואשם ממנה
 לבן והעבור בענה לפרך מה חטאת
 ואשם אק ממזרין סוף אק הסכר
 לא ממזרין ב אלו יחזיק
 קנזר נהלו אק ממזר חטאת
 באשם סוף וכי בהסתייהן סוף

שרעה הלוט אהטול את מעותי
 ה בלשון ארבעים מן החומה הרי
 היא כשת עיר חומה חוץ מן השדה
 ו נאיר אק את השדות בית הבנוי
 בחומה ו יהודה אק אנו סתמי עיר
 חומה ר שמעון א כותל החיטון הוא
 חומה ו עיר שבעתה חומה
 ושאינה מוקפת חומה מימות יהושע
 מן עיר אנה סתמי עיר חומה ואילו
 בני עיר חומה שלש חצרות שלש
 שני בתים מוקפת חומה מימות יהושע
 בנותן כגון קצרה שהישנה של עיר
 חומה של חסיל ו חתפת חומה
 נבילה ו בית חדר ואינו יורש
 וכן בחיטתהו ו בית החצרים
 נחשקלון כחומה שבעתה עיר חומה
 וכחומה שבעתה וניחולן מיר
 תבאלין כל שנים עשר חודש בבתים
 ויבאק ביתו ובעיר כסתה שדות
 ואילו הן בני עיר חומה חצרים שתי
 חצרות שלש שני שני בתים אק על פי
 מוקפת חומה מימות יהושע בנותן
 הרי אלו סתמי החצרים ה ישרה
 שרש את אבי אמו לו אמו נאלי
 כסדר זה וכן לו שרש את אבי אמו
 ישרה אמו נאלי כסדר זה עת כי בת
 עיר הלויים עד שהאליה ובעיר הלויים
 וצרי סוף חכמה אק וצרי אמו
 אלא עיר הלויים אין עושן שדה
 מערש לא מערש שדה לא מערש עיר

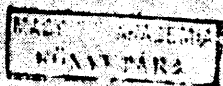
פנים עושה בית פרס ולא תמנה אחר
 תמנה ולא תמנה עושה תמנה ר
 תמנה א הולד עושה תמנה אמרו
 הקדש עושה תמנה ולא הולד ולא
 תמנה עושה תמנה ה העופות
 והמנוחות אינו עושה תמנה של אפי
 אלא תמנה היצור והשומען אינו עושה
 תמנה שנ לאמיר אתו הקודש עושה
 תמנה לא היצור ולא השומען עושה
 תמנה ט קדנות בוק הבית אינו
 עושה תמנה זכר שמעון ולא עושה
 בל אשה תמנה יטא הקדש אלו מה
 מעשר שבת יחיד יטא קדנות עבו
 מה מעשר קרבן מובח יטא קדנות
 בוק הבית יטא כ הל ט
 מעשר שבת יטא מה שאין בקדנות
 קדנות ה שב קדנות היצור מה שאין
 בקדנות שומענות השוה עושה תמנה
 וקדנות המנוחות אינו עושה תמנה
 קדנות השוה עושה בוסרס ובקרב
 ובקרבנות וקדנות היצור אינו עושה
 עושה אלא בקרבנות קדנות היחיד
 השבץ באותיות ובאחריות נכיהן
 וקדנות היצור אינו עושה תמנה
 באחריות ולא באחריות נכיהן אלא
 חייב באחריות נכיהן משקב ופסח
 ויש קדנות היצור שקדנות
 היצור וחזון אתה שבת ואתה טעא
 וקדנות היחיד אינו וחזון לא את
 השבת ולא את העומא זכר נסוד

נסוד שוכן בו בחיו אלו עקבה
 והלא כד נאמרה הוא וממנו
 יהיה קודש אינו קדושה חלה עליה
 בבית הבליס את תמנה בבית הבליס
 ג ממירן מן הקדש על הצאן וכן
 היטא על הקדש מן הקדש על העני
 וכן העני על הקדש מן הקדש על
 הקדשות מן הקדשות על הקדש מן
 המינים על בלי מומין מן בלי מומין
 על המינים שנ לאו ליטא ולאמיר
 אותו טכ ברעא זה הוא טוב בע
 בלי מומין שקדש הקדשן את מומין
 ד ממירן אתו בשנים וטעם
 באחד אחד במאה מאה באחד ר
 שמעון יטא אין ממירן אלא אחד
 באחד שנ היה הוא וממנו יהיה
 קודש מה הוא מיוחד את תמנה ט
 מיוחדת ה אין ממירן אברק
 בעירן ולא עירן באירן ולא אירן
 אעירן בשלמין ולא שלמים כוס י
 חסה אי ממירן אירן בשלמים
 ולא שלמים כוס י חסה ולא
 במקדשין הוא יטא רבץ שלו עולה
 כולה עשה את כשילמד רבץ שלו
 תחת חוטא כלה תמנה חותמו ו
 אין המזומע מדמ עושה חשבון
 אין המזומע מחמין אלא חשבון
 אין מים שאובין פוסין אתה מקדוהא
 לפי חשבון ו אין מי חטאת עושה
 מי חטאת אלא עק מן הארץ אין בית

הייחוד

חלד שלמים ה הריח מתחת
 תמנה ו תולפי ה הריח מתחת
 ה מחוללת עליו אינה תמנה אבהה
 הקדש בעלמם יטא לחולין צדק להע
 להעשות דמים ו הריח תחת השאת
 תחת עולה לא אנה כלום תחת השאת
 ו תחת עולה תחת השאת שנת
 עולה שיש לי בתוך הבית היה לו
 דברו קטין צד על הפרטין טמאה
 ועל בעלת מום הריח אלו עולה לאנה
 כלום הריח אלו לעולה ימרו וכלא
 ברמיקן עלות פ ר ו
 ה ל ו ב להאסורין על צבי
 המזבח אוסרין כל שחן הרובע
 והצבע והמקדש והמקדש והאונן
 והמזרח והכלאים והטרפה וזעא
 דופן איזה הוא המקדש המקדש
 לעבודה וזה הוא אסור ומה שעליו
 מותר ואיזה המקדש כל שעבודין א
 אותו הוא מה שעליו אסור והוא
 מותר באמלה ב איזה הוא
 אתם הוא לזונה האליך בשכר
 אפילו מאה כולן אסורין וכן הוא
 לתבירו האליך טלה זה וכן לי שפוח
 אעל עבדיו אן אינו אתם חכמים
 אנה אתם ג איזה מזרח כל
 האוס לתבירו האליך טלה זה וזנות
 כל זה וכן שני שחמין שחלקן אחד
 טעל עשה ואחד טעל ששערה
 ששנה הלב אסורין ושעיה הלב

חכמים אן השאת מיתה אלא שנים
 שני שאת לאוהר שכפרה הבעלים אן
 הקעות הולכות לום המלח אלא שנימלא
 אלא מאוהר שכפרה הבעלים ח
 הקפריש השאתו והריח היא בעלת מום
 מכנה וכלא בדמים אחרתו אליעזר
 בו שלען אנה אם קרבה שניה עד
 שלא נשתקה הרישונה במות שנת
 כפרה הבעלים פ ר ה
 ה ל ח ביעד מצוימין על
 הבכור מצבת שהיתה מעוברת אנה
 מה שבמיעד שלה אם וכר עולה
 גלה וכן יקרב עולה אם נקבה וזו
 שלמים לזה נקבה תקרב שלמים
 אם וכר עולה אם נקבה וזו שלמים
 גלה וכר נקבה וכן יקרב עולה והנקבה
 תקרב שלמים ג לזה שני וסמי
 אחד מהן יקרב עולה והשני ימרו ליה
 לחייבי עולה ומיו חולין לזה שני
 נקבות אותן מהן תקרב שלמים והשניה
 תימרו לחייבי שלמים ומיו חולין לזה
 טומטום ואמר געם רבן שמעון בן
 גמליאל אנה אן קדושה חלה עליון ג
 האוס חלה שלה עולה היא שלמים
 וברמיקן היא שלמים חלה עולה
 הריח חלד שלמים וברמיקן מאוהר צבי
 חכה אם לכן שפוח
 אפילו שאישר קדושת שני שנת
 טמאת וברמיקן אנה משהיה הריח
 שלמים וטמון באמה ורדיו עולה הריח

הכלב מותרין אתם כלב ומחור ונה
 הרי אלו מותרין שנ' לא ארבע
 עלותיהן מותרין שנה לא ארבעתיהן
 ו נתן לה בספיס הרי אילו
 מותרין ימות שמנים וכלות וכלית
 שני לא ארבע קרב על גבי המזבח אפי'
 ה נתן לה מוקדשין הרי אילו
 מותרין עופות הרי אילו אסורין
 שהיה ברין מה אם המוקדשין שה
 שהמזב פוסל בהן ואין אתם ומחור
 חל עליהם עוף שאין המזב פוסל
 בו אינו דין שלא יהא אתם ומחור
 חל עליהם לולא ליה ליה ליה את
 העוף ו כל האסורין על גבי
 המזבח חלדו תיהן מותרין ו אלו
 או חלד טריפה לא יקרב על גבי
 המזבח ו חנניה בן אנטיגנס אומר
 כעורה שנוקה מן הטריפה פסולה
 מעל גבי המזבח כל הקדשין שנעשו
 טריפה אפודין שאין פודין את
 הקדש שיש להאכילן ללבן
 פ ו ה ל ו
 יש בקודש המזבח מה שאין בקודש
 בך הבית יש בקודש בית הבית
 מה שאין בקודש המזבח שקודש
 המזבח עשירי תמורה ומיבין עליהן
 משם פועל עקר וטעמו וכלן חלבו
 אסור לאחד פודין וכן שוחטין במזב
 ומבאין חטבין מן לאומנים בשבן
 ב יש בקודש בית הבית ששם

הקדשות לבדק הבית הקדש בודק הבית
 חל על הכל ומעלין בגדוליהן ואין בן
 הגיה לבתים ו אחד קודש
 המזבח אחד קודש בית הבית און
 משכן איתן מקדשה לקדשה מקדשין
 איתן הקדש עליהם מותרין איתן ואם
 מתו יקברו ו שמעון אומר קודש בית
 הבית אסמית ויפוד ו אילו חן
 הנקברין קדשין שהפילו קברו והפילה
 שלמה תקבר שר המזב וכל ועלה
 ערופה ויפודי מערע ושער נוד ופער
 חמור ויש בזה חולין שני שחטו
 בעורה ו שמעון אומר חולין שני שחטו
 בעורה ויפודו וכן חיה שני שחטו
 בעורה ה אילוח הנשפך
 חמין בפסח ישרה תרומה טמאה
 העולה לאי הכרה את שדרכו להישקף
 ישרה את שדרכו להיקבר יקבר מדיקין
 בפתח שער שלטורה ו כל קדשים
 שני שחטו חוץ לזמן וחוז לקמן
 הרי אילו ישרה אשם תמו ישרה ו
 יהודה אומר יקבר חטאת העוף הבאה
 על ספק תישקף יהודה אומר ישלם
 לאמה כל הנשפך לא יקבר כל
 הנקברין לא ישרפו יהודה אומר
 אם רצה להחמייר על עגמו לשרוף
 את הנקברין רשמי אמרו אפי'
 מותר לשבות חסל
 תמורה
 פרקין ו

כריתות פ"א

של שנים ושלש כריתות ביתה ובא
 על האסו על אשת אביו על הגלוי
 הנא על הזכר ועל הזכיה והאשה
 כביאה את הזכיה הנא על אשה
 וזכה ועל אשת איש הנא על אוחו
 ועל אוחו אביו ועל אוחו אמו
 אוחו אשתו ועל אשת אוחו ועל אשת
 אוחו אביו ועל הנדה והמנדה והעם
 עבדו וההגנות מידו למלך ועל
 אב ומעון המלך את העבד ושלא
 שאל את הקדוש הנא על המנדה
 טעא האוכל חלב ודם ותיור ופיגל
 והשחוט והמעלה בחיין האוכל חמץ
 כפסח האוכל ירעשה כל אנה ביום
 הכיפורים והעטם את השמן והעטם
 את הקטרת והסך שכן והמטות
 הפסח והמילה מינת עשה ב
 על אלו והענין על דודן ביתו על שנת
 והאונן על לא הודע שחוקאם
 תלוי וחיין מן המעטא מקדושין
 וכן שיר מפני שהוא בעולה וחד
 דברי ר' מאיר ומכאן את המענה
 שכן הרה אוחו וההלם לעשה
 בשערה ויאלו המנדה שאינו מע
 מעשה ג' יש מביאות
 קרבן ותכלי מביאות שאין נאכל
 ויש שאין מביאות אילו מביאות
 קרבן ותכלי המעלה כמין בחמדה
 וזהו דעת ר' מאיר ומכאן את
 שיהא למדת האדם המעלה סמי

או ילדה ושפיר מרקס והינא
 מחתך וכן טעמה שהיפילה כב
 מביאות קרבן ותכלי ו אלו מביאות
 ואינו נאכל המעלה ואין קרבן מה
 הפילה וכן שתי נשים שהיפילה
 אחת מימין פטור ואחת מימין חובה
 צד יוסה אשתו בזמן שחלו ו
 למינהו למעט אכל אסור שנתן
 עמידות מביאות קרבן ותכלי ה
 אלו שאין מביאות המעלה שפיר
 מלאים מלאים מלאים המעלה
 כמין דגים ומינים שקעים ומינים
 המעלה הם ארבעים מביאות דופן
 ר שמעון מביאות כריתות דופן ו
 המעלה אור לשמונים ואחד בית שני
 פוגרין מן הקרבן ביתה ל מחייבין
 אמרו בית הלל לבית שמי מה טעם
 אור לשמונים ואחד מים שמותם
 ואחד הם שמהו לטמאה לא
 ישמהו ל קרבן אמרו להם בית
 שמי לא הם אמיתם בגפלת הם
 שמותם ואחד שכן יאלו בשע
 שהיא ראיה להבא קרבן
 תאמרו במעלה אור לשמונים ואחד
 שלא יאלו בשערה שהיא ראיה
 להביא קרבן אמרו להם בית הלל
 והרי המעלה הם שמותם ואחד
 שחל להיות בשפת מוכה שלא יאלו
 בשערה שהיא ראיה להביא קרבן
 קרבן ומביאות קרבן אמרו להן

בית שמי

היותו ושכונת הפיקדון ג
 חמשה מביאין קרבן אחד על עבדות
 הדבה וחמשה מביאין קרבן על היותו
 וחד אחד מביאין קרבן אחד על ע
 עבדות הדבה הבא על השפחה ביאות
 הדבה וחד שני עטא טמאות הדבה
 והמקנה לאשתו על ידי אגשיה הדבה
 ומטען שני טעון טענים הדבה הבא
 יפסודו וטענו הבא יפסודו וטענו
 לא עלה לו ער שביא את האשתו ר
 הדבה או ער שביא את האשתו ה
 האשה שילדה וולדות הדבה הפילה
 בזמן שמונים נקבה חיה והפילד
 בזמן שמונים נקבה המפילה ומוטיס
 ר החד או מביאה על האשתו ואיש
 מביאה על השני מביאה על השלישי
 ואינה מביאה על הרביעי ו אלו
 מביאין קרבן על היותו על שמינת
 קול ועל ביטוי שפתיים ועל טמאות
 מקדש וקדשין חיה וזונה ומטען
 מהבין שפחה לבן להעיות שלא
 שמת להם לא כענין ולא קרבן של
 העבדות מביאות השפחה באשם
 להעיות אחד האשט אחד האשה
 שחיים בקרבן השפחה לא השפחה
 את האשט לאשט כמכות לא את האשה
 לאשט בקרבן כל העבדות עשה בהם
 את העבדה כענין חייב על כל בואה
 פליטה חזמיר בשפחה שעשה בה
 ואת החד כשטוג או הוא שפחה
 כל שחייבה שפחה חייבה כי חזין

בית שני לא אהם אמהם במפולת חס
 שמנים ואחד תל ליות בשבת שטק
 על שאינו ראוי לקרבן יחד ראוי
 לקרבן עיבור נאמה בעפולת אור
 לשמונים ואחד שאין הלילה ראוי
 לא לקרבן יחד ולא לקרבן עיבור
 הדמין אינן עוכחין שהפולת בנתן
 מליאות נשים טמאות ופטורה מן הקרבן
 האשה שיש עליה ספק חמש
 לידות ספק חמש וכות מביאה קרבן
 אחד ואוכלת בזבחים ואין השאר עשה
 חסד חמש לידות וזויות חמש וכות
 וזויות מביאה קרבן אחד ואוכלת
 בזבחים והשאר עליה חסד משה
 שיעמדו קנים ביהושפט כד יר ורב
 אבר שמעון בן גמלי המעון הדד
 לא איתן הלילה עד שיהא ברינים
 וחכום ביותו וליד שיש עליה
 חמש לידות וזויות חמש וכות
 וזויות מביאה קרבן אחד ואוכלת
 בזבחים ואין השאר עלה חסד
 ועמדו קנים בזמן שיש עליהם
 פ ר ב הלוי וזויות
 ארבע מחוסרי כפרים ארבע
 מביאין על הודין כשנים אלו ת
 מחוסרי כפרין הדבחה וזויות
 המעונעו אלי ער בן עזרא וזו
 מחוסר כפרין עד שיהא עליו חסד
 וזויות חסד חמש וזויות חסד
 אלו מביאין על הודין בשבת הבא
 על השפחה וחד שחייבא השפחה

מכאן

11

2

ושמעון ויהויה שניהם כלי אים חטאת
 אחר יוסה אוס אן סר נכר אדם
 חטאת אחרת ה' חתובה שלכם
 חתובה של קודש אכל את אחרת
 מן ואין ידוע את אי המעון אכל
 כביא אשם תלוי אכל את השנייה
 כביא חטאת ואשם מדי אכל אחד
 את הראשונה וכל אחד ואכל את
 השנייה זה כביא אשם תלוי זה
 כביא אשם תלוי ושמעון ויהויה שניהם
 כביאין חטאת ואשם יוסה אוס
 אן שנים חטאת ואשם ט
 חתובה של חב וחתובה של חב קודש
 את אחרת מן ואין ידוע את אי זה
 מן אכל כביא חטאת וקרבה או
 אשם תלוי אכל את השנים כביא שתי
 חטאת ואשם מדי אכל אחד את
 הראשונה וכל אחד ואכל את השנייה
 זה כביא חטאת זה כביא חטאת
 וקרבה אוס מביא אשם תלוי זה
 אשם תלוי ושמעון או זה חטאת
 זה חטאת שניהם כביאין אשם
 אחר יוסה או אן שנים כביאין
 אשם אחד חתובה של חב
 חתובה של חב עתה אכל את אחרת
 מן ואין ידוע את אי המעון אכל
 כביא חטאת ואשם תלוי אכל את
 השנייה כביא שלוש חטאת אכל אחד
 את הראשונה וכל אחד ואכל את השנייה

ענה והאשם תלוי שמעון שהוא
 כביא על הדע כביא על לאחוד
 ו אכר עקרה כביאין וקרין
 במעלה מעונה מדי שניא על יח
 ספק מעלה במאה מלא אפלה
 שביא אשם בשתי סלעים ואכל כביא
 ספק מעלה במאה מלא אפלה
 ו עקרה ל טרפון במעלה מעונה
 ה האשה עתה כביא חטאת ועוד
 בספק אשם על שלא נמלקה עד עלה
 שלחה מדי תעשרנה מדי שמעון
 שהיא כביא על לאחוד כביא
 על הדע ו חתובה של חב
 חתובה של קודש אכל את אחד
 מן ואין ידוע את אי המעון אכל
 פעם ו עקרה מדי אשם תלוי
 אכל את השנייה כביא אשם מדי
 אכל אחד את הראשונה וכל אחד
 ואכל את השנייה זה כביא אשם
 תלוי זה כביא אשם תלוי וקרבה
 ו שמעון ויהויה שניהם כביאין אשם
 אחד ו יוסה אוס אן שנים כביאין
 אשם אחד חתובה של חב
 חתובה של חב אכל את אחרת מן
 ואין ידוע את אי המעון אכל כביא
 אשם תלוי אכל את השנייה כביא
 חטאת אכל אחד את הראשונה
 וכל אחד ואכל את השנייה זה כביא
 אשם תלוי זה כביא אשם תלוי

כביא

אשם

והמביא חטאת ואשם תלו זה נבא
 חטאת ואשם תלו ר שמעון או זה
 חטאת וזה חטאת שניה מביאין
 חטאת אחת ונסה אכל חטאת
 שהיא באה על חטאת שנים מבי
 מביאין אתה פרי הלי
 המביא אשם תלו ונדע ^{אלא} ^{שלא} ^{אשם}
 שלא נשחט ונאמר עה בעד דברי
 ר מאיר וחכם אבי ירעה עד שיהיה
 וימכר ופלו דמי לנדבה ר אליעזר
 אוקיב שאם אינו בא על חט זה
 הרי הוא בא על חטא אחר ב
 אם משני שחט נדעו הדם ושפך
 והבשר יצא לבית השדופה נזרק
 הדם הבשר יאכל ונסה או אפילו
 הדם בכוס יזרק והבשר יאכל ג
 אשם חדוי אינו כן אם עד שלא נשחט
 משחט ונאמר עה בעד אם משנ
 משני שחט הרי זה יקבר נזרק הדם
 הבשר יצא לבית השדופה ד
 שח הניסקל אינו כן אם עד שלא
 נסקל ונאמר עה בעד אם משניסקל
 מותר בהנייה עולה ערופה אינו כן
 אם עד שלא נערפה תנא ותדע
 בעד אם משני ערפה תקבר במקושה
 שעל ספק באת עתה ליה כי פרד
 ספקה והלכה ה ר אליעזר
 אומ' מיתנת אדם אשם תלו בכל
 חס ובל שעה שירעה הוא היה

נרא אשם חסידין אמר עליו על
 בבא בן בטא שהיה מיתנת אשם
 תלו בכל חס חוץ מאחר יוסה הכיפורים
 יוסה אחר זה המיעון הזה אלהיו כ
 מנחין ליה יתתי מביא אשם ליה חס
 עו שתיכנס לספק חס אשם אשם
 מביאין אשם תלו על ידו שחוט
 כתיב ונתת חטאת ו חייבי
 חטאות ואשמות חסין ענין עליון
 יוסה הכיפורים חייבין להביא אשם
 הכיפורין חייבי אשמות תלוים ^{וס}
 פטורין משבא על ידו ספק עבירה
 ביום הכיפורין אפילו עם חשיכה
 פטור שכל יוסה הכיפורים מכפר ו
 האשה שיש עליה חטאת הערת
 בספק ועבר עליה יוסה הכיפורים חייבים
 להביא אשם יוסה הכיפורים מכפר
 שהיא מכ שרתה לאכל סבחים חטאת
 הערת הבאה על ספק אם משני מלקה
 נדע עליה הרי זה תקבר ח המפריש
 שתי סלעים לאשם ולקח בהן שתי
 אילים לאשם אם היה אחד מהן יפה
 שתי סלעים יקרב לאשם חשני י
 ורעה עד שיהיה אחד ומכר והלך חמו
 לנדבה לקח בהן שתי אילים לחולין
 אחד יפה שתי סלעים ואחד יפה עשה
 זין היפה שתי סלעים יקרב לאשם
 והשני למעילתו אחד לאשם ואחד
 לחולין אם היה שלא אשם יפה שתי

שקלים ד האב קודם לאב
 בכל מקום יכול שבכורה אב עונה על
 כבוד האב ולא אב עונה על
 כבוד האב מלמד ששניהן שקלים טו
 אבל אמרו חכמי האב קודם לאב בכל
 מקום מפני שהאב ואב חייבין בכבוד
 אביו ה וכן במלמד תורה אב
 וסוהבן לפני הרב הרב קודם את האב
 בכל מקום מפני שהאב ואביו חייבין
 בכבוד רבו

חסל כריתות
 פיקון ו

מעילה פיקון א

קדשי קדשין ששחטן בדרום מעלין
 שחטן שחטן בדרום וקדש וזמן בעפון
 בעפון וקדש בדרום שחטן בדרום
 חזק בלילה בלילה חזק ביום או ששחטן
 חזק לזמן חזק למקום מעלין חזק
 כל צדו יהושע כל שהיה לה שער
 חזק לכהנים אין מעלין בהוה שלא
 היה לה שער חזק לכהנים מעלין בה
 ואי הוה א שהיה לה שער חזק לכהנים
 שלם ושני שערות שילוח או וזהו א

כלעם קרב לאשמוה שני למעלות
 וביא עימה סלע חומשה ט
 המפריש חטאתו ומת לאו יאונה
 בנו אחריו לא וביאנה מחט על
 חטא אפילו על חלב שאכל היום תכל
 לוב קדשנו על חטאתו שהאקדשו
 על שם חטאתו ו ביאון שהק
 משוקדו כשבה שיערה מהקדש
 כשבה שיערה תרין חבי ונתקשדות
 האופה לא כיון הפריש לכהן
 או לשעירה העני ביא ענת העני כלא
 עשירות האופה הפריש לעשירות
 האופה העשיר ביא ענת העשיר
 ביא כשבה או שיערה הפריש כשבה
 או שיערה הפריש וביא אב אם
 רעה וביא בדיק ענת הפריש ענת
 ונתאבב ביא זמן העשירות
 האופה שאין לענת פדיון ט ו
 שמעון אם כשם קדמין לעניס כל
 מקום יכול מפני שהן מבחירין מהן
 לז' אם כשם ביא קרבן ולחטאת
 מלמד ששניהם שקולים ו תרין
 קדמין וזמן יונה בכל מקום יכול
 מפני שהן מבחירין מהן מלב לז' וכן
 וזנה אותו לחטאת מלמד ששניהן

לא ענין ולא מעלין מפני שהן ראויין
 לזבוח כולם שלמים מתוך שהן
 יפול עבודה הן מפני שהן דמי
 חטאת ולכן לזבוח המלח לא מקנין ולא
 מעלין דמי עולה נביא עולה ומעלין
 בהן דמי שלמים נביא שלמים ונזב
 באוכלן לזבוח אחד ואינן טעונות
 לזבוח א ו טעונות אזהרה קל
 בתחילתו וחומר בסופו הנכבדים
 חומר בתחילתו וקל בסופו הדין
 כטענה אין מעלין בו הנכבדים
 ויאלול קדוה ומעלין בו הנכבדים
 כמחילה מעלין בהן יחדו לשתית אין
 מעלין בהן ד דישן המזבח
 הפנימי והמזבח לא מקנין ולא
 מעלין המזבח שדורשן כמחילה
 מעלין בו מין שלא הוציעו
 שבעבד ומין לא מקנין ולא מעלין
 ד שמשן אותן שלא הוציעו ומין
 לא מעלין בהן בני חנה שעבד
 ומין לא מקנין ולא מעלין ה
 חב מוקדשין וביצי תרין לא מקנין
 ולא מעלין במי דברים אמורים בקדוש
 המזבח אבל בקדוש חבית הקדוש
 תתמילת מעלין בה ובכרעיה חמור
 מעלין בה בתולה ו כל הדאורי

לזבוח לא לזבוח חבית חבית לא
 לזבוח לא לזבוח חבית חבית מעלין
 בו נייע הקדוש בידו לא מים אשפות
 מלאה וכל שכן מלא יונים אילן
 מלא אפירות שדה מלא אשפות מעלין
 בהן ונמה שבתוכן אבל אם הקדוש
 בהן ואחר כך נתמלא מים אשפות
 ואחר כך נתמלא אילן וכל שכן ואחר כך
 נתמלא יונים אילן ואחר כך נשא
 פירות שדה ואחר כך נתמלא אשפות
 מעלין במה שבתוכן י יוסה אה
 המקדוש שדה ואת האילן מעלין בהן
 ובדוליהן מפני שהן גידולי הקדוש
 ו חל מעשרת לא מקנין ומעשרת
 ואחר כך מתעבדן כחולד מוקדשין
 לא מקנין מן המוקדשין ואחר כך מתעבדן
 כן הפועלים לא יאכלו מפירותיה
 של הקדוש וכן פרה לא יאכל מעדש
 הקדוש ה שח שיאכל שלקחוט
 באים בשלקדוש שלקדוש באים
 בשלקדוש לא מקנין לא מעלין מענין
 שהיא חבית מתוך שדה הקדוש לא
 מקנין ולא מעלין מענין לשדה
 מקנין מענין מים שבבד שלקחוט לא
 מקנין ולא מעלין מענין בלוחות מעלין
 בהן עשה לא מקנין ולא מעלין ד

לאטמאתו ולא שיעורו אינן מיצטרפין
 ה הפגול והנותר אינן מיצטרפין
 זה עם זה טפח שהן שני שמות השורץ
 והפילה וכן הנבילה ובשר המת מיצטרפין
 מיצטרפין זה עם זה למאן אפילו של
 שבתותם ו האהל שנתמא
 כל שנתמא אצל התמאה ושנתמא
 ביהוה התמאה מיצטרפין זה עם זה
 כל שנתמא ו כל האלים מיצטרפין
 מיצטרפין לפסול את העזרה בכורין
 פוסל במזון שתי סעודות לעזרת בנייה
 למאן טמאת אכלין כבודות להזנות
 שבת בשבתות ליום הכיפורים כל המל
 המשקים מיצטרפין לפסול את העזרה
 בתינות כמלא לזמין ביום הכיפורים
 העזרה וכלאי הכוס מיצטרפין זה
 עם זה והוא שצוא אינן מיצטרפין
 הבגד והשק השק והעור העור והחפץ
 מיצטרפין זה עם זה צמר שמעון מה
 הטעם מפני שהן ראויין למאן מושב
 פו ה ה

הנדה שוחה פרוטה מן ההקדש שאם
 עלמי של אפס מעדו ו עקבה
 חל אכלו שיש בו פוסל לא מע
 עד שפנים וכל שאין בו פוסל כיוון
 שחנה מעל ב מיד ונתקלה
 בעארה טבעת בינה שחית בוס
 שלוחב כיוון שפוסל מעל לשבורק
 כסה בשלית ביקר בקדוה לא מע

לעור בו ערוק או טומא הוא ממה
 וקנים בלוביהם ט קו טבראש
 האילן שלקדש לא עתה ו לא מוצרין
 שבא שורה יתין בקנה המקדש וישא
 החורש מוצרין במלך גזרים שלקח
 את העצים מוצרין בעצים ואין
 מוצרין לא בשפת ולא בגייה
 פו ה ה

קדושי המזבח מיצטרפין זה עם זה
 למעלה ולחייב עליון משם פגול
 עותר וטמא קדושי בית מיצטרפין
 מיצטרפין זה עם זה קדושי המזבח
 וקדושי בית מיצטרפין זה עם זה
 זה ב חמשה וזרים בעולין
 מיצטרפין זה עם זה ובשר וחולב
 הסלת והזין והשמן ששה בתורה
 הבשר והחלב הסלת והזין והשמן
 והלחם תרומה תרומת מעשר ותענית
 מעשר של מטה הלה והביכורים
 מיצטרפין זה עם זה לאסר לחייב
 עליהם את החומש ג כל הפועלים
 מיצטרפין זה עם זה כל המתירים
 מיצטרפין זה עם זה כל הנבילות
 מיצטרפות זה עם זה כל השנים
 מיצטרפין זה עם זה דם השורץ ובשר
 מיצטרפין בעצמה ו כל לא
 והוא שצב כל שנתמא שיעורו
 שוחים מיצטרפין זה עם זה טמאתו
 ולא שיעורו שיעורו ולא טמאתו

72

מעל לא עשה שליחותו השליח
 מעל כוונת אמרו לו מן כשר לאמרו
 ונתן להם כבוד ונתן להם בשר השלוח
 מעל אם נתן להם חתיכה חתיכה
 והוא או טלו שנים שנים והנמלו
 שלש שלש כולם מעלו זה להבא
 לימן החולים או מקלסקלא והביא
 לו אפילו פי שאמר בעל הבית לאתה
 כלב אלא מהו והביא מהו בעל הבית
 מעל אבל אם אמר לו הביא לימן החולים
 והביא לימן חולסקלא מקלסקלא
 והביא לו מן החולסן השלוח מעל
 ב שלוח ביד מן שוטה וקטן
 אם עשה שליחותו בעל הבית מעל
 לא עשו שליחותו החנות מעל
 שליחותו מקחו וסבר עו שלא
 היוצא אצל החנות החנות מעל
 כשיצא כוונתו יעשה נטיל פרוטה
 אוכל ואוכל פרוטה שלוקד שכל
 מקום שהיא מחוללת עליו שהקדש
 נפרה בכסף ובשמה כסף ג
 נתן לו פרוטה זה לו הבא לי בדיניה
 נרות נרות עימה פתיליה וזהו הבא
 לובבליה נרות או בכמה פתיליה
 או שאמר לו הבא לי בכמה נרות
 או בכמה פתיליה וזהו הבא לו
 בדיניה נרות ובדיניה פתיליה
 שניהם לא מעלו אבל אם אלו הבא
 לו בדיניה נרות ומקום פתיליה ודיניה

עד שיפגם הלשון החטאת כשהיא
 חיה לא מעל עד שיפגם שהיא מתה
 כיון שטעה מעל ג והנה בחזק
 פרוטה ופגם בכחזק פרוטה או שנ
 שטעה בשוה פרוטה ופגם בשוה
 פרוטה ביד אחר הרי זה לא מעל
 עד יפגם בשוה פרוטה ביד אחר
 ד אין מעל אחר מעל במקדש
 אלא הוזהר וכלי שרת מעל רוב על
 נבי בהמה ובה חבירו ורוב שנה
 ביום של הקב ובה חבירו ושנה ובה
 חבירו ושנה מלשן החטאת ובה
 חבירו ומלשן ובה חבירו ומלשן כל
 מעלו איך שאין לו פתיון ושב
 מעל אחר מעל ה מלאכה
 או קנה שלוקד ש הרי זה לא מעל
 ענה לחבירו הוא מעל לחבירו לא
 מעל במיהבתו ביתו הרי זה לא מעל
 עד שיגור חתונה בשוה פרוטה
 נטיל פרוטה שלוקד ש הרי זה לא מעל
 ענה לחבירו הוא מעל לחבירו לא
 מעל נמה לבן אפילו של ארז
 מעל שהוא זה הרי המרוח פתוח
 היבס רוחו ו אכילתו ואכילת
 חבירו הנמיתו והנמית חבירו אכילתו
 והנמית חבירו הנמיתו ואכילת חבירו
 מיצטרפין זה עם זה אפילו לזמן
 במחנה פר ו ה ל ו
 השליח שעשה שליחותו בעל הבית

כשר
אחר

2

3

4

5

vii

מחכא אע שריוניא אתכל הכיס
מדהו עקרה באומר פרוטהון
הכיס וההקדש שהוא מרניא והולך
ע שריוניא אתכל הכיס

חסל
מעילה
פיקדון

מדות פר א

בשלשה מקומות הכהנים שומרין
בבית המקדש בבית אבותם וב
בבית המצודות בבית המוקד הלוים
בגשרים ואחת מקום המשרד
על חמשה שערי הר הבית ארבע
על ארבע פנותיו מתוכו חמשה
על חמשה שערי העדה ארבע
בארבעה פנותיה מרחוק אחת
בליטת הקמרון ואחת בליטת
הפרכת ואחד לאחורי בית הכפרית
ב אוש הר הבית המזרחי
על גג המזרח ומשם האבקות
דולקין לציון ולמזרח שאני
עומד ואוכלו איש מהבית
שלוס עליה נכר שהוא יסון חוכמו

פתיחות מקום פלוגתך והביא
לו מרות מצות הפתיחות ופתיחות
מצות המרות השליח מעל ב
נתן לו שתי פתיחות אלו הבא
אתה תהיה והביא לו פתיחות
אתה תהיה ופתיחות רמון שניתס
מעל ו יהודה או בעל הבית לא
מעל שהוא לו אתה תהיה
מבקש והביא ליקטונו ה
נתן לו דיעו והביא לו הבא לו
חלוקתך והביא לרשע חלוק
ובשליש עלית שניתס מעל ו יהודה
אם בעל הבית לא מעל שהוא אלו
חלוקתך והביא ליקטונו ה
ליקטונו ו המפקד מעת
אם השליח אם ערוך לא
ישתמש בזה לפיך אסורניא
מעל אם ממנון ושתמש בזה
לפיך אסורניא לא מעל אצל
הבית בין כן ובין לאושתמש
בזה לפיך אסורניא מעל החנות
בבית הבית וכו' וסאיר יהודה
אם בעל הבית ו פתחה של
הקדש שפלה לטור הכיס או שא
פתחה בכיס וההקדש ביון שהוציא
אתה ראשונה מעל ו עקבך

שינילו שער קדבן שלושלו בית
 המוקד ו ארבע לשכות
 בבית המוקד בקיטנות פתוחות
 ליתר קלן שנים בקודש שנים
 בחול והאשקן פסקין מבדיל בין
 קודש לחול והוא היה משמש שות
 מערבית ודומית היתה לשכרת
 טרי קדבן ודומית מזרחית היא
 היתה לשבת עושה לחס הפנים מ
 מזרחית עפנית בהגבו בני השמות
 את אבני המזבח ששק יסע מלי
 יתן עפנית מערבית כה נודין
 לבית הטבילה ו שני שערים היו
 בבית המוקד אחד פתוח לחיל האחר
 פתוח לעדה אבר והתה זה הוא
 שפתוח לעדה פשפש קטן היה לו
 שבו נכנסין לבלוש את העדה ח
 בית המוקד כיפה ובית גדול היה מקד
 רובדן שלאבן קני בית אב ושינים
 שס ומפתחות העדה בידן ופירוח
 סמונה איש כיסתו בארץ ומקוסה
 שם אמה על אמה וטבלה שלשים
 ועב עתה הנה קבועה בה הוצעו מן
 הנעלה הגביה את הטבלה מן העב
 ונטל את המפתחות מן השלשלת
 ונעלה כהן מבפנים תבן לו שישן לו

נמקלו השות היה לו לשוק את
 סתו והן אום מכו בעדה וכלבן
 לולוקה ובגדיו נישתפין שישן לו
 על משמרור אליעזר בן יעקב או
 פעבאות מצא את אחי אמה ישן
 ושקפו את כסתו ג חמשה
 שערים היו להר הבית שני שער
 חולדה מן הדרום משמשין כניסה
 ויציאה קיפונים מן המערב משמש
 כניסה ויציאה טרי מן היצפון לא
 היה משמש כלום שער מדרו
 געלו שישן הכירה עורה שבוכהו
 שוחז את הפרה ופרה וכל מסע
 מסעיה יוצאין להר המשוחז
 ו שבנה שער יתהו בעדה
 שלשה בצפון ושלשה בדרום
 ואחד במזרח שבדרום שער הולך
 שינילו שער קדבן שלושלו
 שער המים שבמזרח שער הקנה
 שתי לשכות היו לו אחת מימנו
 ואחת משמאלו אחת לשבת פנים
 המלביש ואחת לישבת עושה חב
 חביתים ה שבצפון שער מימין
 וכמין אכסדרה היה ועליה בניה
 על גבי שתי הכניס שערין מלמעלה
 הלוים מלמען ופתח היה לו לחיל

שער העליון שער הדליק שער הנבחרות
 שער המים ולמה נקרא שמו שער המים
 שבו מבניסין עליות שלמים שלפסון
 בחגורו אלי עור בן עקב אבן המים
 מפנים העתידין להיות זרימין מתחת
 מפסן תחת יב לעומתן בצפון
 סמוכין למערב שער יבנה שער
 הקרבן שער הנשים שער השיר
 ולמה נקרא שמו שער יבנה שבו
 יבנה וכן היה בלוחו שבמזרח שער
 נקמר ושני פספסין זהו לא אחד
 מיניש ואחד משניאלו ושנים במערב
 פר ג הל ב

המזבח היה שלשים ושתים כולל שלשים
 ושתים עלה אמה ובנו אמה זה היסוד
 נמינא שלשים על שלשים עלה אמה
 ובנו אמה זה הסובב נמינא עשרים
 ושמנה על עשרים ושמנה מקום
 הקדוה אמה מזה ואמה מזה נמינא
 עשרים ושש על עשרים ושש מקום
 הילוך תלי הכתנים אמה מזה ואמה
 מזה נמינא עשרים וארבע על עשרים
 וארבע מקום המערכה
 פר ג הל ב
 ומה אצל עשרים ושמנה כנס
 מה שיהיה זה ער ערמינא מקום
 המערכה עשרים על עשרים
 ובשער זה היה הוספן עליו
 ארבע אמות ער הוספן וארבע אמות
 פן הוספן פנין אמה ער והארבע
 אמות עשה אורך בשתי עשה

מעבדות דרומית צמר ארבע בן מערב
 שכתתי מה היתה משמשת אבא שאול
 איש ששם היו נתיבין יין ושמן והיא
 היתה נקראת לשבת בית שמעיה
 ח וחלקה היתה בראשונה
 והקיפות כערינה שהנשים ראות
 למעלה והאנשים למטה כדי שלא
 יהא מעותבים וחמש עשרה מעלות
 עלות נחמה לערות ישרא כנגד חמ
 חמש עשרה שיר המעלות שבעלים
 מעליהם היום עומדים שיר לאהרן
 תרומת אלא מקפלות כחצי גזרן ע
 עולה ט השמות היותות ענות
 ישראל פתוחות לערות הנשים ששם
 היום נתיבין כבודת נבלים ומעלות
 וכלביו שיר י ענות היתה
 אך מצאה שלשים וחמש על רוחב
 אחת עשרה וכן ענות הכהנים היתה
 אך מצאה שלשים וחמש על רוחב
 אחת עשרה והאשן פספסין מבדיל
 בין ענות ישראל לענות הכהנים
 ו ארבע בן מערב איש מעלה היה
 ומה אמה ומהו כן נתן עליה וכו'
 שלש מעלות של חצי ויבנה אמה ושמנה
 ערות הכהנים ומהו מערות ישראל
 שתי אמות ומקום סגור סגור יב
 העורה הסגור ארך מצאה ושמנה
 ושב על רוחב מצאה שלשים סקט
 ושלש עשרה השמות הוספן אמה
 ימה בן חזק אב כנגד שלשה עשרה
 שערין שערין דרומים סמוכים לעית

רחב

רחב רבועי שמיני אלא שנים עשר
 כשהוא אור אל ארבעת רבועי גלגל
 שמיני האמצעי הוא אחד שנים עשר
 אמה לרובו ו וזו שלמקרה
 חגורו באמצעיה ברוב בין הנשים
 עליונים למטה התחתונים והיסוד
 היה מהלך על פניו להרפון ועל פני
 כל המעבד ואוכל בדרום אמה אחת
 ובמזרח אמה אחת ה וקרן
 מערבית רחמיהו שני בקרן כפי
 שני הטמן הטמן דקן שומרון
 נגבון על יסוד מערב על יסוד דומי
 והרדן בהן ושת ערב באמה וחלואן
 לנחל קרון ו למטה בריעפרד
 באמה הקרן ומקום היה שם אסד
 על אמה ועלה שלשים וטבעת
 היטה קבעה בה שבו יקרין לשת
 ומקין אותו וכך שהיה לרובו של
 מנבח של שנים ושתים על רוחב שש
 עשרה חבובו היטה במערבו שש
 היו נתון פסולי הטאת העתה ו
 אחד אבני הכבש אחד אבני המנבח
 מבקעת בית כנס מחפירן ליעה מן
 התולה ומבואן מן אבנים שלמות
 שלא הונקו עליון מן שהחול פוסל
 בגרעה ובפומה כל יבד נפומה
 אותה מהן היא פסלה וכלם כשירות
 מלבנים אותן פעמים בשנה אחת בפסח
 ואחת בחג והיה לפעם אחת בפסח
 ו אור כל ערב ששת מלבנים אחרים

במפה כפני הרמין ה לאהיו שרון
 אור בפיס שלבדל שמא יבועה פסל
 שהברד נבאלקע ימיו של אורם
 והמנבח להארין ימיו של אורם אינו
 בארין שינוף המלך על המארין
 ט ובעתה היו לעפון שלמנבח
 ששה סדרים של ארבע ארבעה ויש
 אור ארבעה של שש שש על ימין
 מחטין את הקרעים בית
 המטובחיים היה לעפון שלמנבח
 וכלי שלמנבח עמודין נמקין הדיעות
 שלארז על צדיהן ואוכל למת שלבדל
 היו קבועין בן ושלשה סדרין היו
 בכל אחד ואחד שבחן עליון ובפשיטין
 וטולחנות של שיטבין הממורין יא
 הכיור היה בין האלק המנבח ומשך
 כלפי חדרים בין האלק המנבח ויש
 ושתים אמה ושתים עשרה מעלות
 היו שסדרים מעלה חצי אמה ושלושה
 חצי אמה אמה אמה רובד של אמה
 אמה רובד שלושה עליונה אמה אמה
 רובד ארבעה יהודה או העליונה
 אמה אמה רובד חמשי יב פסח
 של אלק בבית ארבעים אמה ורחבו
 עשרים אמה וחמיש מלת רוח שלמילה
 היו על צדי התחתונה עומת על התחת
 אמה מזה ואמה מזה שלמילה משה
 עומת עליו אמה מזה ואמה מזה
 על מעלה ממנה עומת עליו אמה
 מזה ואמה מזה למעלה עליונה שלשים

אכה ויבין של אננים היה בין לאמת
 ואמת נא תלונסות של און
 היו דברין מכותיו של היכל לכותו
 של אננים כפי שלא יבט ושור שרות
 של אהב היו קבועות בתקנות האדם
 שבהן פיתחו כהונה עליון וראין את
 העשרות שכוללות שנה עשרות מהיה
 להם ולטוביה ולי עיה לחון בן עפרה
 לזכרון לפני יהוה וזכרון של אהבה יהיה
 עומדת על פיתחו של היכל ומחלה
 על גבי כלונסות כל מי שהוא מתנדב
 עליה גרר או אטבול מביא ותולה
 בה אפי' לגודל ערוך מעשה היה
 ונימט עליה שלש מאות סזנס
 פ ר ד ה ל ת

פיתחו של היכל ונתהו ישרים אמר
 וזכורו עשר אמות וארבע דלתות היו
 לו שרתים מבפנים ושמים מבחוץ שנ
 שמים דלתות להיכל וליקה שהחיינות
 נפתחות לתוך הפתח לכסות עובי
 של כותל הפנימי ונפתחות לתוך הבית
 לכסות אחר הדלתות של הבית טוח
 בזהב חוץ לאחר הדלתות ב ר
 יהודה או בתוך הפתח היו עומדות
 וכמין אי ציפה מיטה היו נקפלות
 היו לאחוריהן אילו שמי אמות ו
 ומחנה ואלו שמי אמות ומחנה
 חצי אמה מזה ומיכן מחני אמה
 מזה מיכן עת ושמים דלתות ורת
 לדלתות שמים מוסבות דלתות ושת

IV

שמים לדלת אמת לדלת אמת ושמי
 ולתות לאחור ו שמי פשפון
 היו לו לשער הגדול אחד בעפון ואחד
 בדרום שבדרום לא נכנסו אננים לעולם
 ועליו הוא מפרש על ידי יחזקאל
 ויאמר כי אלי השער הזה סגור יהיה
 לאפתח ואיש לא יבוא בו ו י אלו
 ישרא באבו והיה סגור ועל את הפתח
 ופתח את הפשפס מכנס לתא ומתא
 להיכל ו יהיה את בתוך עובי שלכות
 היה מהלך עד שנימטא עומד בין שתי
 שערים ופתח את החיינות מבפנים
 ואת הפנימיות מבחוץ ו שלשים
 ושמונה תאים היו שם חמשה עשר
 בדרום ושמונה במערב בעפון ושם
 ושבדרום חמשה על גבי חמשה חמשה
 על גביהן שבע עשר שלשה על גבי
 שלשה ושנים על גביהן ושלשה פתחים
 היה לכל אחד ואחד אחר לתא מן הימין ואחד
 השמאל לאחד לתא שעל גבי שער
 גביו ובקדן מרחות עפות היו חמשה
 פתחים אחד לתא מן הימין ואחד
 לתא שעל גביו אחד למסיבה ואחד
 לפשפס ואחד להיכל ה המזונית
 חמש וחבד שש ושש האמצעיות
 שש וחבד שבעה עליונה טבע שנ
 היציע והחממה חמש באמה וחמה
 והתיכונה שש באמה וחמה והשלישית
 שבע באמה וחמה וכן המזונית
 יעלה על העליונה לתיכונה ו

מן הימין ואחד
 לשמאל

כי הועלה
 גבן לביית
 חיצו לבלה
 אחוז בקירות
 הציב

ומסכה היתה עליה מקור מרחות
 צפונות לקרן יפונות מערבית שבה
 היו עלים לגבות התאים היה עליה
 במסכה פניו למערב היין פני כל
 היפון עד שהוא מציע למערב הצע
 למערב הפך פניו לדרום היין פני כל
 המערב עד שהוא מציע לדרום היפון
 לדרום הפך פניו למזרח היה מקור
 בדרום עד שהוא מציע לפיתוח של עליה
 שפתחה של עליה פתוח לדרום
 ובפיתוח של עליה היו שתי כלומות
 שלארו שבהן היו עלין לגבה של עליה
 והאשן פספסין מבדיל בעליה בין קודש
 לבין קודש הקדשים ובלהים היו פתוחים
 בעליה לבין קודש הקדשים שבהן
 משלשין את האומנים בתבות כדי
 שלא יחזיקו את עיניהן מבית קודש זה
 הקדשים זה ההיכל נראה על גובה
 על דום נאה האוטס שש אמות גובה
 וארבעים אמה כיון ומעברם בית
 ורובה אמה תקראו אמה מעוקבה
 נבה של עליה ארבעים אמה אמה
 כיון ואמה בית ריבוע אמה תקרה
 ואמה מעוקבה שלש אמות מעוקבה
 ואמה כלה עובד והתורה אומל אמה
 כולה עובד לא עליה במידה אלא אובע
 אמות גובה מעוקב ט מן המורה למעב
 מצה אמה נאה לבתל האולם חמש
 והאולם אחת עשרה בתל ההיכל שש
 ותוכו ארבעים אמה עדיקסין עשרים

אמה לבית קודש הקדשים כותל ההיכל
 שש והתא שש וכותל התא חמש
 מן היפון לדרום שבעים אמה
 כותל המסכה חמש והמסכה שלש
 כותל התא חמש והתא שש כותל
 ההיכל שש ותוכו עשרים אמה כותל
 ההיכל שש והתא שש וכותל התא
 חמש ובית הדרו המים שלש אמות
 והכותל חמש אמות יא התא
 עתה עליו חמש עשרה אמה מן
 היפון וחמש עשרה אמה מן הדרום
 הוא היה בקרא בית החלפות שש
 גננין את הסביבין ההיכל עד מאחוריו
 ורחב מלפניו דומה לאר שש היה
 אריאל אריאל קרית חנה דוד מה האר
 עד מאחוריו ורחב מלפניו אמה ההיכל
 עד מאחוריו ורחב מלפניו
 פה הלה הלה

כל העורה היתה אורך מאה ושמונים
 ושבע על רוחב מאה ושלשים וחמש
 מן המורה למערב מאה ושמונים ושבע
 מקום דומה ישראל אחת עשרה אמה
 ומקום דומה חכמים אחת עשרה
 אמה המזבח שלשים ושנים בין
 האולם למזבח עשרים ושנים אמה
 ההיכל מאה אמה ואחת עשרה אמה
 לאחוריו בית הכפרת ב מן היפון
 לדרום מאה אמה ושלשים וחמש
 הכבש המזבח ששים ושנים מן
 המזבח ולטבעות שמונה אמות מקום
 הטבעות עשרים וארבע מן

v1

2

חול מסכת מידות פ"ה
תמיד פ"א

בשלמה עקומות הכהנים סומרים
בבית המקדש בבית אבנים ובבית
העץ עץ הירוק עליו חתומים סומרים
שם בית המקדש כפרה וביית גורל הה
מקדש חדרן של אבן חקק בית אב
ושנים שם ומפתחות עברה גינת
ופירי כהונה אוט כסותו בארץ לא
היו וימים בבתי קדו שא לא פושטין
וטקפליק ונעוין אנת מת כהנים
ומתבסין כסות עעין ארבע קרי כסות
מתו ויטא מתוך לו בני סבה קהילה
תחת הבירה ומגידות דולקין עיקרן
עו שהוא מעניע לית העבילתו עבודה
היתה שם בבית כסא של כבוד וחד
הוא כבודו מצאן ועל ידוע שיש
שם אדם ידו ועל עליו ונסתפ
ונתנים כנגד המדנה בא משב לו
אצל אחיו הכהנים ער שהשעים
נפגמים ויטא מתוך לו כ
שהוא רינה ותרם את המזבח משנים
וסתכל ער שילא עבדא המכונה וכי
בא הו שיעה המכונה בא לא כלי העמים
שחת פעמים שהוא לא מקדאור
הבד או סמולו מלפניו אלא חדרו
האמנות ברא תפס עליהן חתפתו
לו אגלתו שי שער ברא עינים הפוס
וסדטי שוסר ג נילא את המפתח
ופתח את הפסל ש ומכנס בבית

בית המקדש
בית אבנים

הטבעות לשלחנות ארבעתה
השלחנות לנכסין ארבע מהמסין
לכות העורה שמונה אמות חמשה
בן כבש לכות מקום המסין שש
לכות הוא בכותה שלו עבדן
והושבדום שני עפון לשבת המילה
לשבת הפרוה לשבת המידות
לשבת המילה שסדה נתינו מלך
לכרין לשבת הפרוה שם היו מולקין
ערוהקן שים ושל נגבה בית עבולה
לכהן גדול ביום הכיפורים לשבת
המדיית קריבין קדשים ומשם משכה
עולה לכתובת הפרוה ד שפדום
לשבת העין לשבת המילה לשבת הגות
לשבת העין שבוהתי מה היתה שם
כשמשת אבא שא לאו לשבת ברוך
על המטה אחר שנתוסת שלשן
שמה לשבת המילה שם היתה קה
בז המילה ונתן עליו ומשם
מספקים יום ליל העונה ה
לשבתות שם היתה סנהדרין
גולה עליה שאל השומעוה את
הכהונה כהן שנימצא בופסול הכש
שחיים ומתעסק שחורין ונעמ
חולך לו ושלא נמיא פסול לובש
לכנים ותרם ומשטשים אחיה
הכהנים יום טובות עוסין שלא
נעמא פסול בודע של אהרן ונד
היו אהרן וקוס ברוך הוא שלא
נעמא פסול בודע של אהרן חול

והולך לבית המטבחים מי שזכור
 באיברים הולכים אחריו ובית המטבחים
 היה יעפנו של מזבח ועליו של מזבח
 עמודים נססין חרבות של ארץ על
 ציהן ואונקליות של ברזל היו קבוען
 בהן ושלה סדרים לכל אחד ואחד
 עבהן תולין ומפשיטין של חבורת
 של שיש שבין העמודים ו מי שזכו
 ברישון מזבח הפנימי והמזבח היו
 מקדמין וארבעה כלים בידן הטמ
 והכזן ושני מפתחות הטמ דומה לתקב
 צ' ו של חבב מחוק קצים וחצי וכו'
 דומה לתקב גדול של חבב ושני מפתחות
 אחד יחד לאמת שתי ואחד פתור
 כיוון ו באיל לפשט שהעמוד ושני
 פשטין היו לו לשע העדול אחד
 בצפון ואחד בדרום עמודים לא נכנס
 בו אדם מעולם וכלו הוא מפרש על ידי
 מחוקל ויאמר אלי השער הזה סגור
 יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי י
 ידו ישרא באבו והיה סגור ח
 נטל את המפתח ופתח את הפשט
 נכנס להתאוועותו לחיביל עד שהוא
 מגיע לשער הגדול הגיע לשער הגדול
 העביר את הקבר ואת הפתח ויורג
 ופתחו לאהיה בה שוחט שוחט עד
 שהוא שומע קול שער הגדול שפתח
 ח מרחוק היו שומעין קול שער
 הגדול שניפתח מרחוק היו שומעין

נתנו שני כוכבי לכתה של לחם
 הפנים והאברים והפנים שלא
 נתאכלו מצערב מחורין אותם
 למערכה היצתו שתי המערכות
 באשומהו וכלהם ללשכת הגזית
 פ' ג הל' ה
 אמר להם הממונה הפנים ומי שוחט
 מי וחק מי מדשן את המזבח הפ
 הפנימי מי מדשן את המזבח ומי
 מצלה אברים לכבש שהיא שוחט
 ושתי הידים העקין והדגל החוה
 והגיה ושתי דפנות הקד בים הסל
 עתביתם והחין הפיסו וכל מי שזכו
 ב צלם יאור האדם הגיע
 זמן שהזיטה אסרה העדול
 או בדיק מתנה בן שמואל אוה
 הארץ על פניו להמזרח והוא אדם
 הרקין ג אצלם יאור המבא
 עלה מלשכת הטלים הינה במקצוע
 צפנית מערבית וארבע לשכורת
 היו שם אמת לשכת הטלים ואת
 לשכת המזמרות ואת בית המזק
 ואת ליטבח שהיו עומת כחלום
 הפנים י נכנסו ללישכת הטלים
 היצאו משם תשינים ושלשוד
 כלי כסף וכלי זהב והשקן את המז
 נכוס של זהב את על פי שהוא מקד
 מקדב עקרון אותו לאור האבקות
 ה מי שתלה בתמיד מושט

III
 2
 3
 4
 5

קול המצופה מירוחו היו שומעין
 קול העו שיעשה בן קטין מבנה לבד
 מירוחו היו שומעין קול בני בית
 מירוחו היו שומעין קול החליל מירוחו
 היו שומעין קול הציל על האוהב
 קולו של בן גדול שהיה מכיר ארץ
 השם ביום הכיפורים מירוחו היו שומעין
 מירוחו היו שומעין קול הקטרת וקול
 בן דלוי עדים היו לבית אבא ביה
 מלכו וקול מעט שות מירוחו פוטם
 הקטרת ט מי שוכה בדישון
 מוצח הפנימית נכנס וצול את העני
 והניחו לפניו היה חופוניתן לתוכו
 באחרונה כיבד את השאר לטובו ומניחו
 ויבא י מי שוכה בדישון המעלה
 נכנס ומצא שתי מרות מרחים דולקין
 מלשן את השאר ומניחו אלו במקומו
 מיצן שוכה שכן יצולקין מן
 הדוקים ואחר כך מלשן את השאר
 ואבן כפי המורה ובה שלש מעלה
 שעליה נתן עמד ומטוב את הנרות
 הנחה את הכיבן על מעלה שניה ויבא
 פר ד הל י

לא היה כפתים את השלה אל המעורין
 אותו מי שוכה באברים אוחזין בו
 וכן היטה עקדתו ראשו ורום ופניו
 למערב השוחט עמד במזרח ופניו
 למערב של שחר היה נשחט על קן
 עפונית מערבית על טבעת שניה ושל
 בין הערבים היה נשחט על קן עפונית

א

י

מירוחו ית על טבעת שניה שחט
 השוחט וקובל המקבל באולקין
 מירוחו עפונית ופניו מירוחו צפונה
 מערבית ודומית ונתן מעט
 דומה שרי הדם הזה שופך על
 יסוד דומי ב לאהיה שום
 בו את הדג לא אלקבו מתוך עקם
 והלה בו היה מפ שיש מירוחו עד
 שהוא מציע לחוה הגיע לחוה
 חתך את הראש ונתנו למי שוכה
 בו מתוך את הכרעים ונתן למי
 שוכה בחס מרק אב ומפטיט מציע
 את הלב והרצון את דמו חתך את
 הדגים ונתן למי שוכה בהן עלה
 לרגל המנית ותכה ותכה למי שוכה
 בהן ונתן בנים עמיה
 קדו ונשיא כלו גלי חפני נעל
 את הפדר ונתן על בית שן
 שחיתתו וראש מלמילין נגד
 את הקרנים ונתן למי שוכה
 בהן להדיוחן הכרים מדיחין אה
 בבית מדיחין כל יענה הקרבים
 מדיחין אתן שלשה פעמים
 במעונה על שולחנות שלשים
 שבין העמודים ד נעל
 את הסכין והפריט את הרצוה
 מן הכבד ואיבד כבד מן הכבד
 לא היה מדיחין ממקומו נעל
 את החוה ונתנו למי שוכה
 על הדופן הימנית והים

בן לנסך הסגן עמיד על הקרן המזרחי
 ביד ימינו כהנים עומדים על שלוח
 התלבים ושתי חטי ערות בידן הקדש
 והריעו ותקעו וראו וקמו ואלו בן
 ארזה אחד מימינו ואחד משמאלו
 שהיה לנסך הניתן הסגן במזרח
 והקיש בן ארזה על הצלע הימנית
 הלוים בשמאל הגיעו לקרן הקדשה
 והשתחוה העם על כל פרק הקדשה
 על כל תקיעה השתחוה וה' סוד
 התמיד לעבודת בית ה' ימינו שבת
 במזרח במינו ה' השיר שהיו
 הלום אם בבית המקדש ביום הראשון
 היו ארבעה הארץ והלואה תלמידי
 בה בשני היו ארבעה צדלי ו' ותקול שור
 בער י' ימינו בקדש בשלישי היו
 ארבעים ימינו בעתה בקרב ימים
 ושפט בדיני הדין ו' קמח י'
 ו' קמח הופיע הנשא שופט הארץ
 השב נמל על גאס בחמישי היו ארבע
 היו ימינו לידים עומד הריעו ל' ימינו
 בששי היו ארבע י' מלך נאות לבש
 לבש י' ימינו התאחד את תיכין הכלכל
 תימוט בשבת היו ארבע מזמור שיר ליום
 השבת מזמור שיר לעתיד לראות לעת
 כבודו שבת מנוחה ליום העולמים
 חסל פרקין ו'
 ליום פ' א'
 חטאת העות נעשת למטן חטאת
 בהמה למעלה עלות העות נעשת

באו ועמדו על מצלות האלם עמדו
 הראשנים לידם אחיהם הכהנים
 חמשה כלים בידן הטעו ביד אחד
 הקדש ביד אחד המזבח ביד אחד
 הבזך ביד אחד וכה וכוסנו ביד אחד
 תירכו את העם ברכה אחת אללא
 שבמדינה אומרון אותה שלשנו
 ברכת ובמקדש ברכה אחת ובמקדש
 אוב אתה שם כבתבו עמדינו
 כדיוט ובמדינה הכהנים נשאים
 את ידיהם כנגד כתפותיהם ובמקדש
 על גבי המזבח ראשיהן חוץ מכחן
 גדל שאינו מצביה את ידיו למעלה
 כן הריעו יהודה אוב את כחן גדל
 מצביה את ידיו למעלה כן הריעו שנ
 וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם
 ו' בזמן שכהן גדל וריעה להקטר
 היה עולה כבש הסגן בימינו והגיע
 למחצית הכבש אחזה סגן בימינו
 והעלה הושיט להראשון הראש
 והדלוססן עליו וידקן והושיטה
 השני לראשון ותקן לכהן גדל וסמך
 עליו וידקן נשקט השני והלך לו
 כך היו מושיטין לו ושאר כל ימי היו
 הארץ הוא סומך עליו וידקן
 כן בזמן שהוא רועה סומך ואהרן
 וידקן ו' באלו הקדשות את המזבח
 מאיכן הוא מתחיל מקדן דרומית
 מזרחית מזרחית צפונית צפונית
 מערבית מערבית דרומית צפונה לו

...A

למען ועולת כהמה למטה אם שיה
 כזה ובה פסל כיצד סדר קנים כך
 היא החובה אחר חטאת אחר עולה
 בנדרים ובנדבות כולם עולות אי זה
 הוא נדר האומר הרי עלי עולה או
 זה היא נדבה האומר הרי זה עולה
 מהבין נדרים לעצבות אלא שהנדרים
 מיתו או נדבבו חייבין באחריותן
 ונדבות מיתו או נדבבו אינו חייבים
 באחריותן ב חטאת שנתייערה
 בעולה ועולה בחטאת אפילו אחד
 בריב וטמא כולם חטאת שנית עולה
 בחובה אין כשר אלא מינין חטאת
 שבחובה וכן עולה שנית עולה בחובה
 אין כשר אלא מינין עולות שבחובה
 בין שהחובה מרובה והחובה מלו
 ממועטת בין שהחובה מרובה
 והחובה ממועטת פחותה בין
 ששתיהן שוות א שיתקיים א
 בחובה ובנדבה אלא חובה שנתעברה
 זה בזה אחרת בזה וזאת לה שמים
 לה ושמים לה שלוש לה ושלוש
 לה מחובה כשר מחובה פסול אחרת
 לה שמים לה המועט כשר בין
 משם אחד ובין משני שמתבין
 מאשה אחת ובין משתי נשים ד
 כיצד משם אחד לנדבה ולנדבה
 ונדבה משם אחד משני שימות

לנדבה ונדבה משתי נשים על ה לנדבה
 על ה ונדבה ועל ה ונדבה משם אחד
 משני שימות על ה לנדבה ועל ה
 ונדבה יוסה או שתי נשים שלקחו
 קניניהן בעירוב או שנתנו וצו קנינהן
 לבתן לאי זו שירצה כהן קדיש חטאת
 לאי זו שירצה יקדיש עולה בין משם
 אחד ובין משני שימות פ ר ב
 ה קן סתומה שפוח
 ממנה גור לאויר או שפוח לבין
 המיתות או שימת אחד מתן יקח זה
 לשני פוח לבין הקרובות פסול פוס
 אחד כנגדו שהגור הפוחה פסול
 ופוסל אחד כנגדו ב כיצד שתי
 נשים לזו שתי קנים ולזו שתי קנים
 פוחה זו לזו פוסל אחד בה ליכתובו
 פוסל אחד בחודרתו פוחה זו פוח
 חודר לאהיפסיד כלום שאפילו חן
 מעורבות אין פחות משמים א
 לה אחת לה שמים לה שלוש לה ארבע
 לזו חמש לה שש לה שבע פוחה פן
 הראשונה לשנייה לשלישית הרביעית
 לחמישית לששית ושיעור חודר
 פוסל אחד בה ליכתובו ואחד בחודרתו
 הראשונה והשנייה אין להם כלום הם
 השלישית ושלש אחת הרביעית
 יש להם שמים וחמישית יש להן
 שלוש השישית יש לה ארבע וחמישית

